

PSALTIKEA

PROOROCYBY SI ÎMPĂRĂTYBY

DAVID

Hristos Se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul, și cu veselie lăudați-L popoare, că S-a preaslăvit.

Pe cel căzut pentru neascultare, pe cel făcut după chipul lui Dumnezeu, pe cel ce era cu totul în stricăciune, pe cel lipsit de viața dumnezeiască cea bună iarăși îl înnoiește, ca un înțelept Ziditor, că S-a preaslăvit!

Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile S-a pogorât și pe acesta, întrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, îl zidește cu totul din nou, cu adevărat, că S-a preaslăvit!

Înțelepciunea, Cuvântul și Puterea, Fiul și strălucirea Tatălui, Hristos-Dumnezeu, tăinuindu-Se de puterile cele cu mult mai presus de lume și de cele ce sunt pe pământ și întrupându-Se ne-a înnoit pe noi, că S-a preaslăvit!

Cântarea 1 de la Slujba Nașterii Domului

CUVÂNT ÎNAINTE

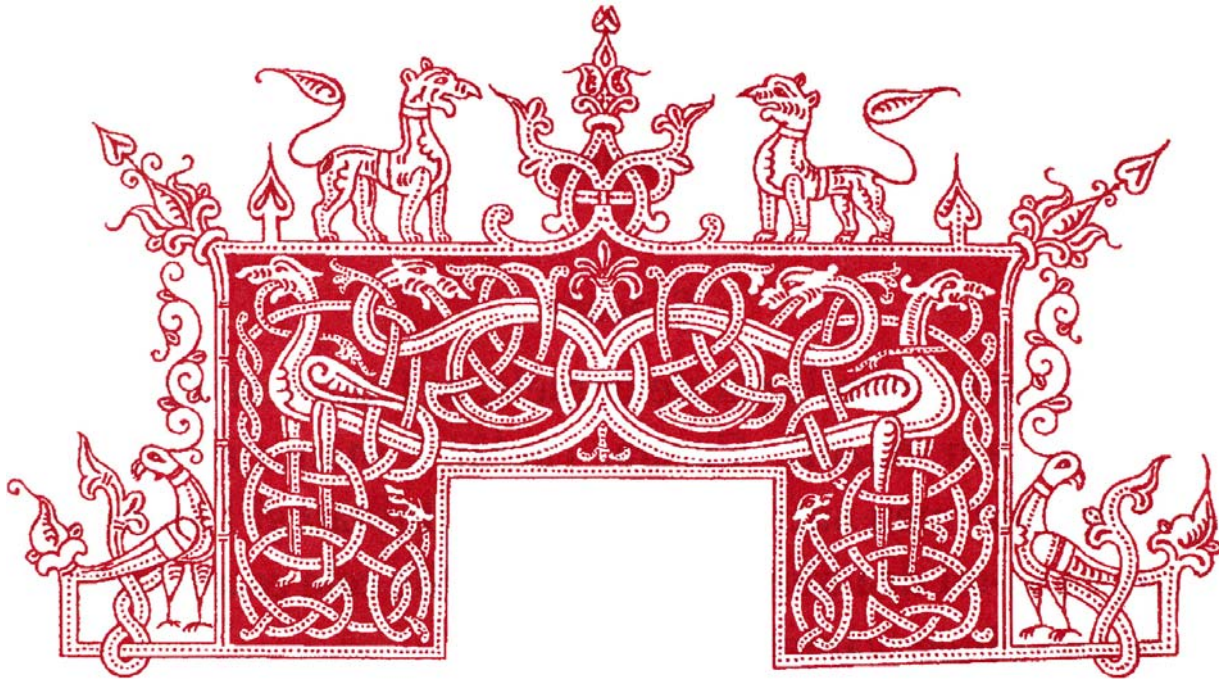
Pentru puterea Psalmilor și ce este Psaltirea

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului, aceea este *Psaltirea* între celelalte cărți însuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; *Psaltirea* luminează toate simțurile inimii, toate cugetele sufletului și toate mișcările minții în acest μικρος κοσμος, adică „lume în mic” – căci astfel se înțelege omul a fi, o „lume în mic”; îl încălzește și-l veselește, îl luminează prin cunoștința adevărului și prin descoperirea dumnezeștilor Taine. Îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt și cu umilința lacrimilor. Îl veselește cu aducerea aminte de Dumnezeu și cu făgăduința veșnicelor bunătăți ale Ierusalimului Ceresc. Încât nu este așa de trebuincioasă călătoria Soarelui lumii, câtă este citirea *Psaltirii*

omului. Că zice Sfântul Ioán Gură de Aur: Mai bine să înceteze Soarele din călătoria sa, decât să înceteze citirea *Psaltirii*; că *Psaltirea* este mai folositoare decât toate cărțile. Toate cărțile, zice, sunt de folos și mare îngrijorare fac dracilor, dar nu ca *Psaltirea*. Zice și Marele Vasílie: Nici o carte alta slăvește pre Dumnezeu precum *Psaltirea*, nici se poate a se ase-măna cu folosul ei. Voia îți este a ști folosurile ce se pricinuiesc din citirea *Psalmilor*? Însuți le vei pricepe, numai de vei ceti cu luare aminte, cu trezvire și cu pricepere, că nu este cu puțință a număra ce poate lucra *Psaltirea*: Cu Îngerii slăvește pre Dumnezeu; pre lumea cea din cer și pre cea de sub cer o cheamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pre draci ceartă, mare plâns și mare durere face diavolilor; pentru împărați, pentru boieri și pentru toată lumea pre Dumnezeu roagă; lucrează sfințenie, pre suflet ca soarele luminează, ca apa curățește, ca focul încălzește, ca untul de lemn cu îndurarea lui Dumnezeu unge; poftele tru-

pești, urgia și mânia le potolește; înmulțește credința, nădejdea și legătura dragostei; mai înainte spune cele viitoare, alege aceste de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea *Psalmlor* cu luare aminte, și din inimă împietrită scoate lacrimi. *Psaltirea* este partea cea aleasă cu Îngerii, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumusețare tinerilor, luminare și înțelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor celor înțelepte; dătoare de smerenie, izgonitoare trufașilor draci, armă întru înfricoșările de noapte, odihnă ostenelilor de ziuă. *Psaltirea* este lucru îngeresc, moștenire cerească, tămâie duhovnicească. Și ce zic multe? Tuturor toate este *Cartea Psalmlor*. Pentru aceasta unii au numit-o *Biblie mică*, pentru că toate câte sunt pre larg în cărțile Legământului Vechi și ale celui Nou, toate sunt tâlcuite pre scurt de Duhul Sfânt în *Psaltire*. Alții au potrivit *Psaltirea* ca o comoară mare de obște, căci toate vistieriile înțelep-

ciunii și ale cunoștinței de Dumnezeu sunt ascunse într'însa. Această neîmputănată și fără de preț mare comoară o hărăzesc dragostei tale, iubite cititorule, ca dintru asta să-ți agonisești ție bogăție veșnică, nestricăcioasă, păstrată în ceruri, unde furii nu se apropie, nici rugina o strică. Căreia și noi, ca să ne învrednicim împreună cu voi, pre cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă, și Lui împreună de toate să-i dăm mulțămită. Amin.

RÂNDUIALĂ

cum se cade a ceti Psaltirea deosebi.

De ești preot, începe așa: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru...**

Iară de nu, zi: **Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește pre noi, Amin.**

*Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule...,
Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru...,
Troparele, glas 6:*

Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne pre noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluește-ne pre noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a Proroocului Tău, Doamne, cer Biserica o a arătat, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, mântuire trebuindu-mi, cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului Tău și Dumnezeului nostru, ca să dea mie iertare pentru răutățile ce am făcut, ceea ce ești una

binecuvântată.

Apoi *Doamne miluiește*, de 40 de ori. Și te închină cât îți este cu putință. Dupre aceea, începe rugăciunea aceasta către Preasfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Întrutot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorul a toată lumea, ajută și îndreptează inima mea spre a începe cu înțelegere și a sfârși cu lucruri bune acești de Dumnezeu însuflați Psalmi, pre care Sfântul Duh prin buzele lui David a irumprt, pre care acum voi a grăi, eu nevrednicul. Ci înțelegând a mea nepri-cepere, căzând mă rog Ție, ajutorul cel de la Tine cerând. Doamne, îndreptează mintea mea și-mi întărește inima, nu de graiurile buzelor să mă îngreuiez, ci de înțelesul celor grăite să mă veselesc, și să mă gătesc spre lucrarea celor bune, care mă învăț și grăiesc; ca, prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată, părții celei de-a dreapta părtaș să

fiu, cu toți aleșii Tăi. Și acum, Stăpâne, blagoslovește ca, suspinând din inimă, cu limba să cânt grăind așa: *Veniți să ne închinăm...*, de 3 ori.

Apoi stăi puțin, până ce se liniștesc toate simțirile. Atunci fă începutul, nu în grabă, fără lenevire, și cu umilință și în zdrobirea inimii zi acestea: *Fericit bărbatul...*, încet și cu înțelegere, cu luare aminte, iară nu grăbindu-te, pentru ca și cu mintea să înțelegi cele grăite.

CATISMA ÎNTÂIA

Psalmul lui David, nescris deasupra la Iudéi, 1.

Fericit bărbatul, care nu a umblat în sfatul necinstitorilor, și în calea păcătoșilor nu a stătut și pre scaunul pierzătorilor nu a șezut; ci în legea Domnului voia lui, și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea. Și va fi ca un pom sădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, și frunza lui nu va cădea, și toate, oricâte va face, vor spori. Nu așa necinstitorii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului. Pentru aceasta nu vor învia necinstitorii la Judecată, nici păcătoșii în sfatul

dreptilor; că știe Domnul calea dreptilor, și calea necinstitorilor va pieri.

Psalmul lui David, 2.

Pentru ce s'au întărâtat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte? Stătur-au de față împărații pământului, și boierii s'au adunat întruoaltă asupra Domnului și asupra Unsului Lui. Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor! Cel ce locuiește în ceruri va râde de dânșii, și Domnul va batjocuri pre ei. Atuncea va grăi către dânșii întru mânia Sa, și întru iuțimea Sa va tulbura pre ei. Iară Eu sunt pus Împărat de Dânsul peste Sión, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut. Cere de la Mine, și voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și biruința Ta marginile pământului.

Paște-Vei pre dâșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pre dâșii. Și acum, împărați, înțelegeți; învățați-vă toți care judecați pământul! Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați Lui cu cutremur! Luați învățătură, ca nu cândva să Se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă. Când se va aprinde degrab iuțimea Lui; fericiți toți care nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul lui Davíd, când a fugit de către fața lui Abessalóm, fiul său, în pustie, 3.

Doamne, cât s'au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea! Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeuul lui! Dară Tu, Doamne, sprijinătorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Și eu

am adormit și am dormit, sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne; mântuiește-mă, Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pre toți cei ce vrăjmășuiesc mie în deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârșit, în laude: cântarea lui David, 4.

Când am chemat eu, auzitu-m'ai, Dumnezeul dreptății mele; întru necaz m'ai desfătat, milostivește-Te spre mine și auzi rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciune și căutați minciună? Și să știți că minunat a făcut Domnul pre cel cuvios al Său. Domnul mă va

auzi, când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, de roada grâului, a vinului și a untului lor de lemn s'au umplut. Cu pace, împreună mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne deosebi întru nădejde m'ai așezat.

Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare:
psalmul lui David, 5.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu; căci către Tine mă voi ruga, Doamne. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta

și mă vei vedea. Că nu Dumnezeu ce voiești fărădelege Tu ești. Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește, nici vor petrece călcătorii de lege înaintea ochilor Tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelegea. Pierde-vei pre toți cei ce grăiesc minciuna; bărbatul sânghiurilor și vicleanul este urâciune înaintea Domnului. Iară eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr, inima lor deșartă, groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vicleneau. Judecă pre ei, Dumnezeule; cadă din sfaturile lor; după mulțimea păgânătăților lor, leapădă pre dânșii, că Te-au amărât, Doamne. Și să se

veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, și Te vei sălășlui întru dâșii, și se vor lăuda întru Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; căci cu arma buneivoiri ai încununat pre noi.

Întru sfârșit, întru cântări, pentru a opta:
psalmul lui David, 6.

Doamne, nu cu iuțimea Ta să vădești pre mine, nici cu mânia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s'au tulburat oasele mele, și sufletul meu s'a tulburat foarte; și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu; mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este în moarte cel ce pomenește pre Tine; și în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am întru suspinul

meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu; cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s'a de mânie ochiul meu; învechitu-m'am întru toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

Psalmul lui David, pre care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Húsi, feciorul lui Iemeni, 7.

Doamne, Dumnezeuul meu, spre Tine am nădăjduit; mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește. Ca nu cândva să răpească precum un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuiește. Doamne, Dum-

nezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele, de am răsplătit celor ce răsplătesc mie, rele, să cad adică de la vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să prindă pre el; și să calce în pământ viața mea și slava mea, în țărână să o așeze. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalță-Te întru hotarele vrăjmașilor mei. Și Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca pre care ai poruncit, și adunare de noroade Te va înconjura, și pentru aceasta la înălțime Te întoarce. Domnul va judeca pre noroade. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, și după nerăutatea mea asupra mea. Sfârșească-se viclenia păcătoșilor, și vei îndrepta pre cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule. Drept este ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce

mântuiește pre cei drepti la inimă. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său a încordat și l-a gătit, și într'însul a gătit vasele morții; săgețile Sale celor ce se ard le-a lucrat. Iată a chinuit cu nedreptatea, zămislit-a durere și a născut fărădelege. Groapă a săpat și o a deschis pre ea, și va cădea în groapa care o a făcut. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogori. Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui, și voi cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârșit, pentru teascuri: psalmul lui David, 8.

Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul! Că s'a înălțat mare cuviința Ta mai presus

de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfărmi pre vrăjmașul și izbânditorul. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna și stelele, care Tu ai întemeiat. Ce este omul, că pome-nești pre el? Sau fiul omului, că cercetezi pre el? Micșorat-ai pre dânsul puțin oarece decât îngerii, cu slavă și cu cinste ai încununat pre el, și l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale. Toate ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului, pasărilor cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:*

Întru fărădelegi zămislit fiind eu, curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, curățește pre mine, păcătosul, și mă mântuiește.

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei: ci cu năimiții din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă...

Brățele părintești grăbește a deschide mie, căci întru pierzare am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea Ta.

Și acum...

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pre Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat Îl roagă, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate tuturor, și îndreptarea vieții, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule cel neajuns, Începătorule al luminii și Puterea cea mai presus de minte; Părintele Cuvântului celui ipostatic și Purcezătorul celui de o putere al Tău Duh; Care pentru mila milostivirii și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea firea omenească, cea întru întunericul păcatului ținută, ci, cu dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături, a Legii și a Prorocilor, ai luminat lumea; iară întru cele de apoi, pre acel Unul născut Fiul Tău bine ai voit în trup a ne străluci, și către stră-

lucirea luminării Tale pre noi a povăţui; fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, și dăruiește nouă, Dumnezeule, cu priveghetoare și trează inimă să petrecem toată noaptea acestei vieți, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor. Ca nu culcați și dormind, ci priveghind și îndeletnicindu-ne cu lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde glasul celor ce prăznuiesc neîncetat este, și nespusa dulceață a acelor ce văd a feței Tale cea negrăită frumusețe. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și celui Unuia născut Fiului Tău, și Preasfântului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale Fiului: psalmul
lui David, 9.

**Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din
toată inima mea, spune-voi toate minu-
nile Tale. Veseli-mă-voi și mă voi bucura
întru Tine, cânta-voi numele Tău, Înalte.
Când se va întoarce vrăjmașul meu
înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața
Ta; că ai făcut judecata mea și îndrep-
tarea mea; șezut-ai pre scaun, Cea ce
judeci dreptatea. Certat-ai neamurile și
a pierit necinstitorul; numele lui ai stins**

În veac și în veacul veacului. Vrajmașului i-au lipsit săbiile într-un sfârșit, și cetățile i-au sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet. Și Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată scaunul Său, și El va judeca lumea într-o dreptate; judeca-va norodul cu îndreptare. Și S'a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase în neazuri. Și să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pe cei ce caută pre Tine, Doamne. Cântați Domnului Celui ce locuiește în Siôn, vestiți într-o neamuri isprăvile Lui. Că Cel care cercetează sânziurile lor Și-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor. Miluiește-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, Căla ce mă înalți din porțile morții; ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei

Siónului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta. Afundatu-s'au neamurile întru stricăciunea care au făcut, în cursa aceasta care au ascuns s'a prins piciorul lor. Cunoaște-se Domnul, judecați făcând; întru faptele mâinilor sale s'a prins păcătosul. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, judece-se neamurile înaintea Ta. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi de necazuri? Când se mândrește necinstitorul, se aprinde săracul; prindu-se întru sfaturile care gândesc. Căci laudă-se păcătosul întru poftetele sufletului său, și

cel ce face strâmbătate bine se cuvin-tează. Întărâtat-a pre Domnul, păcătosul, după mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecățile Tale de către fața lui; peste toți vrăjmașii săi va stăpâni. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clăti, din neam în neam, fără de rău. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug, sub limba lui osteneală și durere. Șade întru pitulare cu cei bogăți întru ascunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul, ademenind pre el. În lațul său va smeri pre el, pleca-se-va și va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci. Că a

zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Sa, ca să nu vadă până în sfârșit. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalțe-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârșit. Pentru ce a mâniat necinstitorul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întreba. Vezi, că Tu durerea și iuțimea socotești, ca să dai pre el în mâinile Tale; Ție s'a lăsat săracul, sărmanului Tu fii ajutor. Zdrobește brațul celui păcătos și viclean; căuta-se-va păcatul lui și nu se va afla. Domnul este Împărat în veac și în veacul veacului; pieriți, neamuri, din pământul Lui. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta. Judecă sărmanului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

Întru sfârșit: psalmul lui Davíd, 10.

Spre Domnul am nădăjduit; cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți, ca o pasăre? Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pre cei drepti la inimă. Că cele ce Tu ai săvârșit, ei au stricat; dar dreptul ce a făcut? Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul în Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pre fiii oamenilor. Domnul întreabă pre cel drept, și pre cel necinstitor; iară cel ce iubește nedreptatea urăște sufletul său. Ploua-va peste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă, și duh de vifor partea paharului lor. Că drept este Domnul și dreapta-tea a iubit, îndreptări a văzut fața Lui.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru a opta: psalmul lui David, 11.

Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împutinat adevărurile de către fiii oamenilor. Deșarte a grăit fiecare către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă a grăit rele. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, și limba cea mare grăitoare. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn? Pentru necazul mișeilor și suspinul săracilor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori. Tu, Doamne, vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta în veac. Împrejur necinstitorii umblă; după înălțimea Ta ai înmulțit pre fiii oamenilor.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 12.

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața Ta de către mine? Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clăti. Iară eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului Celui ce a făcut bine mie, și voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 13.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este

Dumnezeu. Stricatu-s'au și s'au urâtit întru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă de este care înțelege, sau care cercetează pre Dumnezeu. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine, pre Domnul nu au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică, pentru că Domnul este în neamul dreptilor. Sfatul săracului ați rușinat, iară Domnul nădejdea lui este. Cine va da din Sión mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iácob și se va veseli Israel.

Slavă...

Întru sfârșit: psalmul lui Davíd, 14.

Doamne, cine va locui în locașul Tău, sau cine va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău? Cel ce umblă fără prihană și lucrează dreptate, cel ce grăiește adevăr în inima sa, care nu a viclenit în limba sa nici a făcut aproapelui său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iară pre cei ce se tem de Domnul slăvește, cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă. Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat. Cel ce face acestea nu se va clăti în veac.

Scrisoare pre stâlp a lui Davíd, 15.

Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjuit. Zis-am Domnului: Domnul meu ești Tu, că de bunătățile mele nu ai

trebuință. Sfinților celor de pre pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânșii. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu, Tu ești Cela ce iarăși așezi moștenirea mea mie. Funii au căzut mie întru cei preaputernici, că moștenirea mea preaputernică este mie. Bine voi cuvânta pre Domnul, Cel ce m'a înțeleptit, și încă până în noapte m'a pedepsit rărunchii mei. Mai nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea, și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici

vei da pre cel cuvios al Tău să vadă stricăciune. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta; frumuseți în dreapta Ta într-un sfârșit.

Rugăciunea lui David, 16.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu într-un buze viclene. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei vadă dreptăți. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, și nu s'a aflat într-un mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre. Săvârșește pașii mei într-un cărările Tale, ca să nu se clătească pașii mei. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeu; pleacă urechea Ta mie și auzi graiurile mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pre cei ce nădăjduiesc

spre Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi de către fața necinstitorilor care m'au necăjit, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins. Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă acum m'au înconjurat, ochii lor și-au pus ca să-i plece la pământ. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce locuiește întru ascunsuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină pre ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necinstitor, sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale. Doamne, de către cei puținii de pre pământ; desparte pre ei în viața lor, și de cele ascunse ale Tale s'a umplut pântecetele lor; săturatu-s'au de fii și au lăsat rămășițele pruncilor lor. Iară eu întru dreptate mă

voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2:*

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: Mai nainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în lucru, însumi mă înviforăsc de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință mă îndreptează, Doamne, și mă mântuiește.

Slavă ...

Miluieste-mă, a zis David, și eu strig către Tine: Greșit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință ștergând, miluieste-mă.

Și acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să izbăvească pre noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru milele îndurărilor tale, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întrutotputernice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteaptă, înțelegere nerătăcită și venirea Duhului Sfânt, către câștigarea și îndestularea adevărului celui în Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

Întru sfârșit: slugii Domnului, lui Davíd; ce a grăit el Domnului prin însăși cuvintele cântării acesteia în ziua în care a izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul, și a zis. **17.**

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea, și izbăvitorul meu; Dumnezeul meu, ajutorul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul; Apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și sprijinătorul meu. Lăudând, voi chema pre Domnul. și de vrăjmașii mei mă voi mântui. Cuprinsu-m'au durerile morții; și râurile fără-

delegii m'au tulburat, durerile iadului m'au înconjurat, întâmpinatu-m'au lațurile morții. Și când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeuul meu am strigat. Auzit-a din Biserica cea sfântă a Sa glasul meu; și strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui. Și s'a clătît și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au tulburat și s'au clătît; că s'a mâniat pre dânsule Dumnezeu. Suiu-s'a fum întru mânia Lui, și foc de la fața Lui se va aprinde; cărbuni s'au ațâțat de la Dânsul. Și a plecat cerurile și S'a pogorât, și negură sub picioarele Lui. Și S'a suit peste Heruvimi și a zburat, zburat-a pre aripile vânturilor. Și a pus întuneric ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor. Dintru strălucire înaintea Lui norii au

trecut, grindină și cărbuni de foc. Și a tunat din cer Domnul, și Cel Înalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți și a risipit pre ei; și fulgere a înmulțit, și a tulburat pre ei. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliile lumii. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale. Trimis-a dintru înălțime și m'a luat; ridicatu-m'a din ape multe. Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc, că s'au mai întărit decât mine. Întîmpinatu-m'au ei în ziua răutății mele; și a fost Domnul întărirea mea, și m'a scos într-o lărgime; izbăvi-mă-va că m'a voit. Și îmi va răsplăti Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie, că am păzit căile Domnului și nu am păgânit de la Dumnezeu meu. Că toate judecățile Lui înaintea mea, și îndreptă-

rile Lui nu s'au depărtat de la mine. Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea. Și va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi; și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici. Că Tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeul meu voi trece zidul. Dumnezeul meu, fără prihană calea Lui, cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dum-

nezeu fără numai Dumnezeu nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea, Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și peste cele înalte mă pui, Care înveți mâinile mele la război, și ai pus arc de aramă brațele mele; și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta Ta m'a sprijinit. Și certarea Ta m'a îndreptat într-un sfârșit, și certarea Ta aceasta mă va învăța. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și nu au slăbit urmele mele. Goni-voi pre vrăjmașii mei, și voi prinde pre dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși. Necăji-voi pre dânșii, și nu vor putea să stea; cădea-vor sub picioarele mele. Și m'ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, sub mine și al vrăjmașilor mei ai dat mie dosul, și pre cei ce urăsc

pre mine ai pierdut. Strigat-au, și nu era Cel ce mântuiește, către Domnul, și nu a auzit pre ei. Și voi zdrumica pre ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor voi șterge pre dânșii. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor. Norodul pre care nu am cunoscut, a slujit mie; întru auzul urechii m'a auzit. Fiii străini au mințit mie; fiii străini s'au învechit și au șchioapat din cărările lor. Viu este Domnul și binecuvântat este Dumnezeul meu, și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele. Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie și ai supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept mă vei izbăvi. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, și numelui Tău

voi cânta. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului Tău, lui David și seminței lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârșit: psalmul lui David, 18.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, iar facerea mâinilor Lui vestește tăria. Ziua zilei revarsă grai, și noaptea nopții vestește știință. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se audă glasurile lor. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor. În soare a pus locașul Său, și El ca un mire ce iese din cămara sa, bucura-se-va, ca un uriaș să alerge cale. Din marginea cerului ieșirea lui, și istovul lui până în marginea cerului, și nu este cine să se ascundă de căldura lui. Legea Domnului fără prihană, întorcând sufletele; mărtu-

ria Domnului credincioasă, înțeleptind pruncii. Îndreptările Domnului drepte, veselind inima; porunca Domnului strălucită, luminând ochii. Frica Domnului curată, rămâind în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul. Pentru că robul Tău păzește acestea; și când păzește acestea, răsplătirea este multă. Greșelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă; și de ale străinilor cruță pre robul Tău. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare. Și vor fi într-o bună plăcere cuvintele gurii mele, și cugetarea inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sión sprijinească pre tine. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta să se îngrașe. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească. Bucurane-vom de mântuirea ta și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pre unsul Său. Auzi-va pre dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui. Aceștia în care și aceștia pre cai, iară noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema. Aceștia s'au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne,

**mântuiește pre împăratul și auzi pre noi,
ori în ce zi Te vom chema.**

Întru sfârșit: psalmul lui David, 20.

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, și de mântuirea Ta se va bucura foarte. Pofta inimii lui ai dat lui, și de voia buzelor lui nu ai lipsit pre dânsul. Că l-ai întâmpinat cu blagosloveniile bunătății, pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine, și ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli-vei pre dânsul, întru bucurie, cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul, și întru mila Celui Înalt nu se va clăti. Afle-se mâna Ta tuturor vrăjmașilor Tăi; dreapta Ta să afle pre toți cei ce

urăsc pre Tine. Că vei pune pre ei ca un cuptor de foc în vremea feței Tale. Domnul întru mânia Sa va tulbura pre ei, și va mânca pre ei focul. Rodul lor de pre pământ vei pierde, și sămânța lor din fiii oamenilor, că au plecat asupra Ta rele; socotit-au sfaturi, care nu vor putea să stea. Că vei pune pre dânșii dos; întru cei rămași ai Tăi vei găti fața lor. Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta; glăsui-vom și vom cânta puterile Tale.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineață:
psalmul lui David, **21**.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; căci m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele. Dumnezeul meu, striga-voi ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre

nebunie mie. Iară Tu în cel sfânt locuiești, lauda lui Israel. Spre Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și ai izbăvit pre dânșii. Către Tine au strigat și s'au mântuit, spre Tine au nădăjduit și nu s'au rușinat. Iară eu sunt vierme, și nu om; ocară oamenilor și defăimarea norodului. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocurit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească pre el, mântuiască pre el, că voiește pre el. Că Tu ești Cel ce m'ai tras din pânțec; nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m'am aruncat din mitras. Din pânțecul maicii mele, Dumnezeuul meu ești Tu. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, că nu este cine să ajute mie. Înconjuratu-m'au viței mulți, tauri grași m'au cuprins. Deschis-au

asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oasele mele. Făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topește, în mijlocul pântecelui meu. Uscatu-s'a ca un vas de lut vârtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în țărâna morții m'ai pogorât. Că m'au înconjurat câini mulți; adunarea celor vicleni m'a cuprins. Străpuns-au mâinile mele și picioarele mele. Numărat-au toate oasele mele; iară ei căutau și se uitau asupra mea. Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți. Iară Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine; spre sprijinul meu ia aminte. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui pre cel unul născut al meu. Mântuiește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor

smerenia mea. Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul bisericii Te voi lăuda. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați pre El; toată sămânța lui Iáacob slăviți pre Dânsul. Temeți-vă de Dânsul toată sămânța lui Israíl, că nu a defăimat, nici a lepădat ruga săracului, nici a întors fața Sa de la mine; și când am strigat către Dânsul, m'a auzit. De la Tine este lauda mea; întru sobor mare mă voi mărturisi Ție; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul. Mânca-vor săracii și se vor sătura; și vor lăuda pre Domnul cei ce caută pre Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului, și se vor închina Lui toate semințiile neamurilor. Că a Domnului este împărăția, și El stăpânește

neamurile. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ. Și sufletul meu Lui viază, și sămânța mea va sluji Lui. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine, și vor vesti dreptatea Lui norodului ce se va naște, pre care a făcut Domnul.

Psalmul lui David, 22.

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi. În locul pășunii, acolo m'a sălășluit; la apa odihnei m'a hrănit, sufletul meu a întors. Povățuitu-m'a pre cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m'au mângâiat. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul Tău

este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele; și ca să locuiesc eu în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

Psalm al lui David: al celei una după Sâmbete, 23.

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-o dânsa. Acesta pre mări a întemeiat pre el, și pre râuri a gătit pre el. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu a luat în deșert sufletul său și nu s'a jurat într-o vicleșug vecinului său. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați,

porți veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați, porți veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 3:*

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăiește-te. Țărâna în mormânt nu cântă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai înainte până a nu mă osândi, milostivește-Te spre mine, Dumnezeule, și mă miluiește.

Până când, suflete al meu, petreci în

păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata care vine și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Cea ce ești fără de păcate, miluiește-mă.

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărțile științei cugetului, și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveriște a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Și acum...

Nepătrunsă și neajunsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s'a lucrat întru tine. Că pre Cel necuprins zămisind, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pre Care, Curată, ca pre Fiul tău,

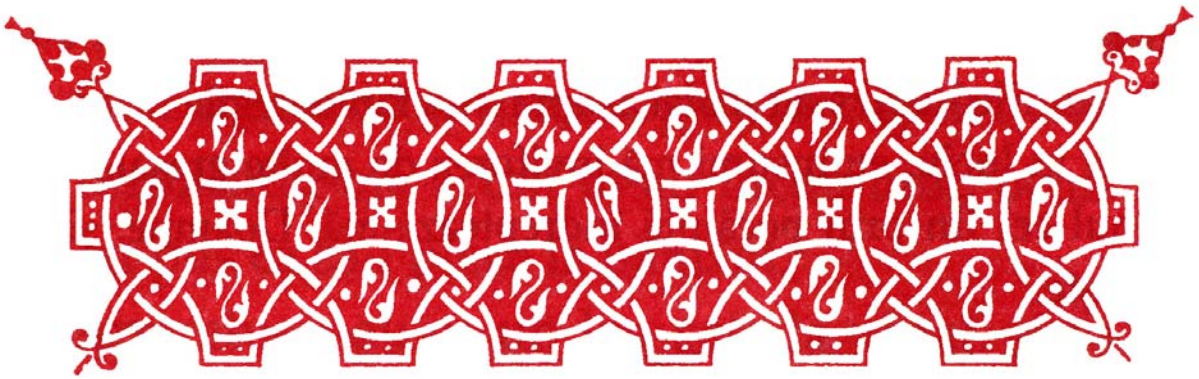
roagă-L să mântuiască pre toți cei ce cântă ție.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, Cuvinte al Celui prea fără de început Părinte, Dumnezeule cel întru Sine desăvârșit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată Te desparți de robii Tăi, ci pururea întru ei odihnești, nu mă părăsi, pre robul Tău, Împărate întrutot sfinte, ci dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoașterii Evangheliei Tale. Sufletul meu cu dragostea Crucii Tale leagă, trupul meu cu nepătimirea Ta împodobește, gândurile împacă și picioarele mele ferește de alunecări. Și nu pierde pre mine cu fărădelegile mele, bunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeule, și înțelepțește inima mea, cercă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea

**fărădelegii întru mine, și mă întoarce
dintru dânsa și mă călăuzește în calea cea
veșnică. Că Tu ești calea și adevărul și
viața, și Ție slavă înălțăm, împreună și
Celui fără de început al Tău Părinte, și
Preasfântului și bunului și de viață
făcătorului Duh, acum și pururea și în
vecii vecilor. Amin.**

CATISMA A PATRA

Psalmul lui David, 24.

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu; spre Tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac. Nici să-și râdă de mine vrăjmașii mei, pentru că toți cei ce rabdă pre Tine, nu se vor rușina. Să se rușineze cei ce fac fără-delege în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pre Tine am răbdat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne,

și de milele Tale, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni; după mila Ta pomește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăța-va pre cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută legământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, și făgăduința Lui va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre

mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s'au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele. Vezi pre vrăjmașii mei că s'au înmulțit și cu ură nedreaptă m'au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre Tine. Cei fără de răutate și cei dreapți s'au lipit de mine, că Te-am răbdat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeuule, pre Israíl din toate necazurile lui.

Al lui David, 25.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă, aprinde rărunchii mei și inima mea. Căci mila Ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul Tău. Nu am șezut cu sfatul de-

șertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra; urât-am soborul celor ce viclenesc, și cu cei necinstitori nu voi șede. Spăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele, și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne; ca să aud glasul laudei Tale și să povestesc toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necinstitori sufletul meu, și cu bărbații sânghiurilor viața mea; întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri. Iară eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește. Piciorul meu a stătut în dreptate; în soboare bine Te voi cuvânta, Doamne.

Al lui Davíd: mai nainte de a se unge, 26.

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi

înfricoșă? Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele; cei ce mă necăjesc, și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s'ar rânduia asupra mea tabără, nu se va înfricoșă inima mea; de s'ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele; ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a Lui. Că m'a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m'a întru ascunsul cortului Său. Pre piatră m'a înălțat; și acum iată a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă și de strigare; glăsui-voi și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am

strigat; miluiește-mă și mă auzi. Ție a zis inima mea: pre Domnul voi căuta; căutat-a pre Tine fața mea, fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu întorci fața Ta de către mine, și să nu Te abați într-o mânia de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu lepezi pre mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, dar Domnul m'a luat. Lege pune mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei. Nu mă da pre mine sufletelor celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit nedreptatea eiși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii. Rabdă pre Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și rabdă pre Domnul.

Slavă...

Al lui David, 27.

Către Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeuul meu, să nu taci de către mine! Ca nu cândva să taci de către mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta. Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi; cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor. Dă lor, Doamne, după lucrurile lor și după vicleșugul izvodirilor lor. După faptele mâinilor lor dă lor, răsplătește-le răsplătirea lor. Că nu au înțeles întru lucrurile Domnului și întru lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pre dânșii și nu-i vei zidi. Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunii

mele. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu; spre Dânsul a nădăjduit inima mea și m'a ajutat; și a înflorit trupul meu, și din voia mea mă voi mărturisi Lui. Domnul este întărirea norodului Său, și scutitor mântuirilor unsului Său este. Mântuiește norodul Tău, și blagoslovește moștenirea Ta, și paște pre ei, și ridică pre ei în veac.

Psalmul lui David: pentru ieșirea Cortului, 28.

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pre fiii berbecilor. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare-cuviință. Glasul Domnului Cel ce zdrobește cedri;

și va zdrobi Domnul cedrii Libánului; și va mărunți pre dânșii ca pre vițelul Libánului, și cel iubit ca fiul inorogilor. Glasul Domnului cel ce taie para focului, glasul Domnului cel ce clătește pustiu; și va clăti Domnul pustiu Cadísului. Glasul Domnului cel ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în Biserica Lui tot care cuvântă slavă. Domnul potopul va locui; și va șede Domnul Împărat în veac. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va blagoslovi pre norodul Său cu pace.

Întru sfârșit: psalm de cântare a înnoirii casei.

Al lui David, **29**.

Înălța-Te-voi, Doamne, că m'ai ridicat, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine, și m'ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuitu-

m'ai dintru cei ce se pogoară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui, și viață în voia Lui; seara se va sălășlui plânsoare, și dimineața bucurie. Iară eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voi clăti în veac. Doamne, întru voia Ta dat-ai frumuseții mele putere; întorsu-Ți-ai însă fața și m'am făcut tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeuul meu mă voi ruga. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ție țărâna? Sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul și m'a miluit; Domnul a fost ajutorul meu. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie. Ca să cânte Ție slava mea, și nu mă voi umili, Doamne,

Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ție.

Slavă...

Întru sfârșit; psalmul lui David: pentru uimire, 30.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, și spre casă de scăpare, ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu, și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, care au ascuns mie, că Tu ești scutitorul meu, Doamne. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvitu-m'ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciuni în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bu-

cura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu; și nu m'ai închis în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, căci mă necăjesc; tulburatu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu. Că s'a stins întru dureri viața mea, și anii mei întru suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, și oasele mele s'au tulburat. Tuturor vrăjmașilor mei m'am făcut ocară, și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară, fugeau de la mine; uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m'am ca un vas pierdut. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, adunându-se ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit. Dară eu spre Tine, Doamne,

am nădăjduit; zis-am: Tu ești Dumnezeuul meu. În mâinile Tale sorții mei; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău; mântuiește-mă cu mila Ta; Doamne, să nu mă rușinez, că Te-am chemat pre Tine. Să se rușineze necinstitorii și să se pogoare în iad. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, care ai ascuns celor ce se tem de Tine! O ai făcut celor ce se nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre dâșii, întru ascunsul feței Tale, de tulburarea oamenilor; acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor. Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea îngrădirii. Iară

eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine. Iubiți pre Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosit fac mândrie. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui David: al priceperii, 31.

Fericiți cărora s'au iertat fărădelegile și cărora s'au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, strigând eu toată ziua. Că ziua și noaptea s'a îngreuiat peste mine mâna Ta; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu am acoperit.

Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fără-delegea mea Domnului; și Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cel cuvios, în vreme binecuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei. Nu fiți precum calul și catârul, la care nu este înțelegere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine. Multe sunt bătăile păcătosului; dar pre cel ce nădăjduiește spre Domnul, mila îl va înconjura. Veseleți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 4:*

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața în păcate, cercetează-l, Doamne, și ca pre curva, primește și pre mine și mă mântuiește.

Plutind peste adâncul acestei vieți, cuget la adâncul răutăților mele celor multe; și neavând cugetul ocârmuitor, glasul lui Petru strig Ție: Mântuiește-mă Hristoase, mântuiește-mă Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrad să intrăm împreună în camera lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească. Părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, luminând făcliile noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăiește-te mai înainte de ieși-

rea ta, că judecata este fără milă și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am Ție întru cunoștință și întru necunoștință, îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Te îndură și mă mântuiește.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Ție Doamne unuia și bunului și nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am, și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Doamne al meu, Doamne, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățești, mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, și nimenea va

călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat aceloră ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu uita îndurările Tale, nici să răsplătești mie după fărădelegile mele, nici întoarce fața Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșartă. Și dă mie fără de ocară calea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, la alt tămăduitor nu am năzuit, nici am tins mâinile mele către dumnezeu străin. Nu lepăda dar rugăciunea mea, ci mă auzi pentru bunătatea Ta, și întărește inima mea întru frica Ta. Și să se facă harul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, și să ardă gândurile cele necurate

dintru mine; că Tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

Al lui Davíd, nescris deasupra la Iudéi, 32.

Bucurați-vă, dreptii, întru Domnul; celor dreți se cuvine laudă. Mărturișiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați Lui. Cântați Lui cântare nouă, bine cântați Lui întru strigare. Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucrurile Lui întru credință. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului plin este pământul. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurii Lui toată puterea lor. Adunând ca un foale apele mării, punând în

vistierii adâncurile. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume. Că El a zis, și s'au făcut; El a poruncit, și s'au zidit. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor. Dar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui, în neam și în neam. Fericită seminția, căreia este Domnul Dumnezeu ei, norodul care a ales spre moștenire Luiși. Din cer a privit Domnul, văzut-a pre toți fiii oamenilor; din locașul Său cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaște toate lucrurile lor. Nu se mântuiește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui. Mincinos este calul spre mântuire, și

Întru mulțimea puterii lui nu se va mântui. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să hrănească pre dânșii în foamete. Și sufletul nostru va aștepta pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Al lui Davíd, când a schimbat fața sa înaintea lui Abimeléh, și a slobozit pre dânsul, și s'a dus, **33**.

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; audă cei blânzi și să se veselească. Măriți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pre Domnul

și m'a auzit, și din toate necazurile mele m'a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul a auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărî-va Îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și va izbăvi pre ei. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit, dar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați pre mine, frica Domnului voi învăța pre voi. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește limba ta de la rău, și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și

o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei dreapți, și urechile Lui spre rugăciunea lor. Dară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pre pământ pomenirea lor. Strigat-au dreapții, și Domnul a auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei zdrobiți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul va mântui. Multe sunt necazurile dreapților, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși. Izbăvi-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

Al lui David, 34.

Judecă, Doamne, pre cei ce fac mie

**strâmbătate; dă război cu cei ce se oștesc asupra mea. Apucă armă și pavăză, și Te scoală întru ajutorul meu. Varsă sa-
bie, și închide calea de către fața celor
ce mă prigonesc; zi sufletului meu: mân-
tuirea ta sunt Eu. Să se rușineze și să se
înfrunteze cei ce caută sufletul meu; în-
toarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce
gândesc mie rele. Să fie ca praful înaintea
feței vântului, și Îngerul Domnului necă-
jind pre ei; facă-se calea lor întuneric și
lunecare, și Îngerul Domnului prigoinind
pre dânșii. Că fără temei au ascuns mie
stricăciunea lațului lor, fără pricină au
ocărât sufletul meu. Să vie lui cursa care
nu o știe, și prinzătoarea care o a ascuns,
să prindă pre el, și în laț să cadă întru
dânsul. Iară sufletul meu se va bucura
de Domnul, veseli-se-va de mântuirea
Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne,**

Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pre săracul din mâna celor mai tari decât el, și pre săracul și mișelul de la cei ce răpesc pre dânsul. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m'au întrebă. Răsplătit-au mie viclene pentru bune, și nerodire sufletului meu. 7Iară eu când mă supărau aceia, mă îmbrăcam cu sac, și smeream cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine plăceam; ca unul ce jelește și se mâhnește, așa mă smeream. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat; adunatu-s'au peste mine bățai și nu am știut. Despărțitu-s'au, și nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjocură, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu

de la fapta lor cea rea, de la lei pre cel unul născut al meu. Mărturisi-mă voi Ție întru sobor mult; întru norod greu Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce vrăjmășuiesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc fără pricină și fac semn cu ochii. Că mie adică cele de pace grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noștri. Văzut-ai, Doamne; să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine. Să nu zică în inimile lor: bine, bine sufletului nostru; nici să zică: înghițit-am pre dânsul. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce

se bucură de relele mele; îmbrăce-se în rușine și înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui. Și limba mea se va învăța dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Întru sfârșit: al lui Davíd, robul Domnului, **35.**

Zis-a călcătorul de lege ca să greșască întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și să urască. Graiurile gurii lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine. Fărădelege a gândit întru așternutul său; stătut-a lângă toată calea nu bună, iar de răutate nu s'a scârbit. Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău până la nori. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu;

judecățile Tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne. Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeu, iar fiii oamenilor întru umbra aripilor Tale vor nădăjdui. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale, și cu izvorul desfătăciunii Tale vei adăpa pre dânșii. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce cunosc pre Tine, și dreptatea Ta celor drepti la inimă. Să nu vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fără-delegea; scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

Slavă...

Al lui David, 36.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici zavis-tui pre cei ce fac fărădelegea. Căci ca

iarba curând se vor usca, și ca verdeața buruienii degrab vor cădea. Nădăjduiește spre Domnul, și fă bunătate, și locuiește pământul, și te vei paște întru bogăția lui. Desfătează-te întru Domnul, și va da ție cererile inimii tale. Descoperă spre Domnul calea ta, și nădăjduiește întru Dânsul, și El va face. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Domnului, și roagă pre Dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege. Încetează de la iuțime și părăsește mânia, nu râvni ca să viclenești; că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; dar cei ce rabdă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla. Dar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea

păcii. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi. Dar Domnul va batjocuri pre el; că mai nainte vede că va veni ziua lui. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pre săracul și pre scăpătatul, ca să junghie pre cei dreپți la inimă. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei dreپți Domnul. Cunoaște Domnul căile celor fără de prihană, și moștenirea lor în veac va fi. Nu se vor rușina în vremea durerii, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri. Iar vrăjmașii Domnului, îndată ce s'au proslăvit ei și s'au înălțat, stingându-se ca fumul s'au stins. Împrumută-se păcătosul, și nu va plăti; dar

dreptul se îndură și dă. Că cei ce binecuvântă pre El, vor moșteni pământul; dar cei ce-L blesteamă, vor pieri. De la Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine. Toată ziua miluiește și împrumută dreptul, și sămânța lui întru blagoslovenie va fi. Ferește-te de rău și fă bine, și te sălășluiește în veacul veacului. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pre cei cuvioși ai Săi, în veac se vor păzi; dar cei fără de lege se vor izgoni, și sămânța celor necinstitori de tot se va pierde. Iară dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului peste dânsul. Gura dreptului va deprinde

înțelepciune, și limba lui va grăi judecată. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare; dar Domnul nu va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui. Rabdă pre Domnul și păzește calea Lui, și te va înălța, ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea. Văzut-am pre cel necinstitor preaînălțându-se, și ridicându-se ca cedrii Libánului. Și am trecut, și iată nu era; și am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcător de pace. Dar cei fără de lege vor pieri împreună; rămășițele celor necinstitori vor pieri. Iară mântuirea dreptilor de la Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului. Și va ajuta lor Domnul,

și va izbăvi pre dânșii, și va scoate pre ei de la cei păcătoși, și va mântui pre ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 5:*

Înfricoșat este scaunul Tău, vicleană este viața mea; și cine va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni Iubitor?

Slavă...

Grija vieții m'a izgonit din Rai, și ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință și mă mântuiește.

Și acum...

Ce vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc sau rai al desfătăciunii celei cerești, mijlocitoare a

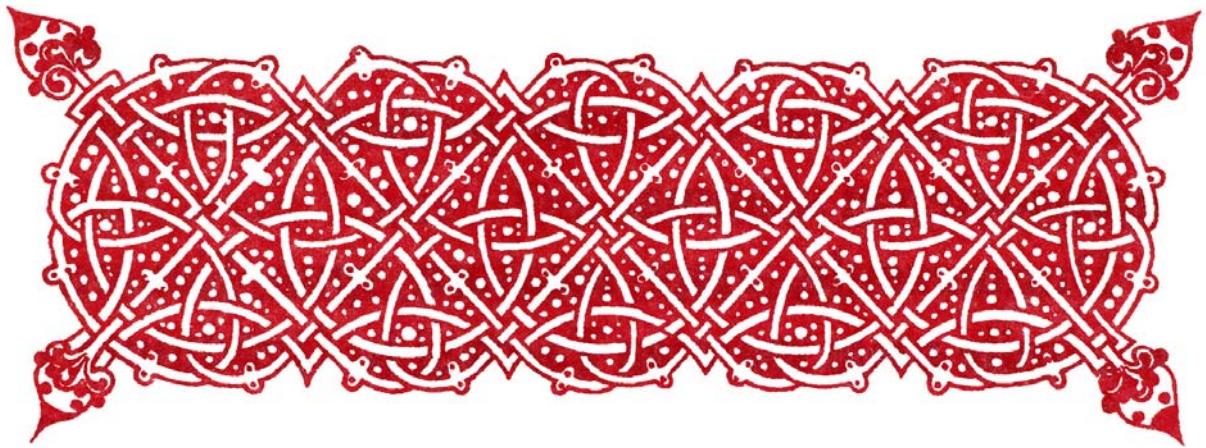
vieții celei nesfârșite? Că toate bunătățile ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeu cel mare și puternic, Dumnezeu cel mai nainte de veci, auzi rugăciunea bărbatului celui păcătos. Întru acest ceas auzi pre mine, Cel ce Te-ai făgăduit să auzi pre cei ce Te vor chema întru adevăr. Și să nu Te îngreșezi de mine, care am buze necurate și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pre mare departe, ia armă și pavăză și Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie și stai împotriva celor ce prigonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate de la fața nebuniei mele. Și să se depărteze de la gândul meu, duhul urii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul temerii și al negrijaniei,

duhul mândriei și a toată altă răutatea. Și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, care se ridică din uneltirea diavolească; și să se lumineze sufletul meu și trupul și duhul, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești; ca, întru mulțimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinței, întru bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii și cu toți sfinții Tăi, preacinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘASEA

Psalmul lui Davíd:

întru pomenire pentru Sâmbătă, 37.

Doamne, nu cu mânia Ta să mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s'au înfipt întru mine, și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale, nu este pace în oasele mele de către fața păcatelor mele; că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat peste mine. Împutitu-s'au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuniei mele; chinuitu-m'am

și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; și suspinul meu de la Tine nu s'a ascuns. Inima mea s'a tulburat, părăsindu-m'a vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei, înaintea mea s'au apropiat și au stătut; și cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se sileau cei ce căutau sufletul meu. Și cei ce căutau cele rele mie, deșertăciuni grăiau, și vicleșuguri toată ziua cugetau; dară eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu deschide gura sa. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări. Că

spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu. Că am zis: nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătuit picioarele mele, asupra mea mari au grăit. Că eu spre bătași gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu voi vesti, și mă voi griji pentru păcatul meu. Dară vrăjmașii mei trăiesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate. Cei ce răsplătesc mie rele pentru bune, mă cleveteau, căci urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârșit, pentru Idithúm: psalmul lui David, 38.

Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea. Pus-am gurii

mele pază, până când a stătut păcătosul înaintea mea. Amuțit-am și m'am smerit, și am tăcut din bunătați, și durerea mea s'a înnoit. Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, și întru cugetarea mea se va aprinde foc. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârșitul meu; și numărul zilelor mele care este; ca să știu de ce mă lipsesc eu. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și făptura mea ca o nimica înaintea Ta. Ci toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază. Măcar că în chip trece omul, dar în deșert se tulbură. Strânge comori, și nu știe cui adună pre ele. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și făptura mea de la Tine este. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte m'ai dat. Amuțit-am, și nu am deschis gura mea, că Tu ai

făcut. Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria mâinii Tale eu m'am împutinat. Întru muştrări, pentru fără-delegi, ai pedepsit pre om şi ai suptiat ca un păianjen sufletul lui; ci în deşert se tulbură tot omul. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci. Că nemernic sunt eu la Tine, şi străin, ca şi toţi părinţii mei. Slăbeşte mie, ca să odihnesc, mai înainte de a mă duce şi mai mult nu voi fi.

Întru sfârşit: psalmul lui David, 39.

Răbdând am răbdat pre Domnul, şi a căutat spre mine; şi a auzit rugăciunea mea, şi m'a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului. Şi a pus pre piatră picioarele mele, şi a îndreptat paşii mei. Şi a pus în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru. Vedea-vor

mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul. Fericit bărbatul, căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, și la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție. Vestitam și am grăit: înmulțitu-s'au peste număr. Jertfe și prinoase nu ai voit, dar trup mi-ai săvârșit; arderi de tot și pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis: iată vin. În capul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea Ta, în mijlocul pântecelui meu. Bine am vestit dreptatea, în sobor mare; iată, buzele mele nu voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus. Nu am ascuns mila Ta și

adevărul Tău de către adunare multă. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău pururea mă sprijinească. Pentru că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fărădelegile mele și nu am putut să văd. Înmulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să ajuți mie, ia aminte. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să ia pre dânsul; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce voiesc mie rele. Să-și poarte îndatăși rușinea cei ce zic mie: bine, bine. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce caută pre Tine, Doamne, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta. Iară eu sărac

sunt și mișel; Domnul se îngrijește de mine. Ajutorul meu și scutitorul meu ești Tu, Dumnezeu meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârșit: psalmul lui David, 40.

Fericit cel ce binevoiește spre săracul și mișelul; în ziua cea cumplită, va izbăvi pre el Domnul. Domnul să păzească pre el, și să vieze pre el, și să-l ferească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui. Domnul ajute lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui ai întors în boala lui. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui? Și intra să vadă, deșarte grăia inima sa, adunat-a fărădelege sieși; ieșea afară și grăiau împreună. Asupra mea șopteau toți vrăj-

mașii mei, asupra mea gândeau rele mie. Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula? Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit a ridica asupra mea călcâiul. Iară Tu, Doamne, miluiește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine. Iară pre mine, pentru nerăutate m'ai sprijinit și m'ai întărit înaintea Ta în veac. Bine este cuvântat Dumnezeuul lui Israíl, din veac și până în veac; fie, fie.

Întru sfârșit: spre pricepere fiilor lui Córe, 41.

În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feței lui Dum-

nezeu? Făcutu-s'au lacrimile mele mie pâine, ziua și noaptea, când mi se zicea, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău? Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voi străbate în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu. În glasul bucuriei și al mărturisirii al sunetului celui ce prăznuiește. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu. Spre mine însumi sufletul meu s'a tulburat; pentru aceasta pomeni-Te-voi din pământul Iordâului și al Ermonului, din munte mic. Adânc pre adânc cheamă, întru glasul căderilor apelor Tale. Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut. Ziua va porunci Domnul mila Sa, și

noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele. Zicevoi lui Dumnezeu: sprijinătorul meu ești. Pentru ce m'ai uitat? Și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul? Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău? Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la Iudéi, 42.

Judecă mie, Dumnezeule, și alege judecata mea de la neamul necuvios, și de la omul nedrept și viclean mă izbăvește. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m'ai lepădat și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește

vrăjmașul meu? Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al Tău, și la lăcașurile Tale. Și voi intra către jertfelnicul lui Dumnezeu, către Dumnezeu Cel ce veselește tinerețele mele. Mărturisimă-voi Ție într-o alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârșit: fiilor lui Córe, spre pricepere, **43**.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri au vestit nouă lucrul care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult. Mâna Ta neamuri a pierdut, și ai sădit pre dânșii; chinuit-ai

noroadе și ai izgonit pre ele. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu a mântuit pre ei, ci dreapta Ta și brațul Tău și luminarea feței Tale, că bine ai voit întru dânșii. Tu ești Însuți Împăratul meu și Dumnezeuul meu, Cel ce poruncești mântuirile lui Iacob. Întru Tine pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele Tău, defăimavom pre cei ce se scoală asupra noastră. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui. Că ai mântuit pre noi de cei ce necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc ai rușinat. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac. Dară acum ne-ai lepădat și ai rușinat pre noi, și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre. Întors-ai pre noi înapoi înaintea

vrăjmașilor noștri, și cei ce urau pre noi ne-au jefuit loruși. Dat-ai pre noi ca oile de mâncare, și între neamuri ne-ai risipit. Vândut-ai pre norodul Tău fără de preț, și nu era mulțime întru strigările noastre. Pus-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru. Pus-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit, de către glasul celui ce ocărăște și clevetește, de către fața vrăjmașului și a celui ce prigonește. Acestea toate au venit peste noi, și nu Te-am uitat și nu am nedreptățit întru legământul Tău. Și nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre de la calea Ta. Că ne-ai smerit în locul răutății, și a acoperit pre

noi umbra morții. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am tins mâinile noastre către dumnezeu străin. Au nu Dumnezeu va cerca acestea? Că El știe ascunsurile inimii. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca oi de junghiere. Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, și să nu lepezi până în sfârșit. Pentru ce fața Ta întorci? Uیți sărăcia noastră și necazul nostru? Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pântecele nostru. Scoală, Doamne, ajută nouă și izbăvește pre noi, pentru numele Tău.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba: fiilor lui Córe, spre pricepere. Cântare pentru cel iubit, 44.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab. Împodobit ești cu frumusețe mai

mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a har în buzele Tale, pentru aceasta a blagoslovit pre Tine Dumnezeu în veac. Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice. Cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta; și încordează, și bine sporește, și împărățește. Pentru adevăr, și blândețe, și dreptate; și Te va povățui minunat dreapta Ta. Săgețile Tale ascuțite sunt, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta unsu-Te-a, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii Tăi. Smirna și stăcti și căssia din hainele Tale, din palaturi de fildeș, din care Te-au veselit. Fiicele împăraților

întru cinstea Ta. Stătut-a Împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită. Auzi, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită norodul tău și casa părintelui tău. Și va dori Împăratul frumusețea ta, că Acesta este Domnul tău, și te vei închina Lui. Și fiica Tírului cu daruri; feței Tale se vor ruga bogății norodului. Toată slava fiicei Împăratului pre dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boieri peste tot pământul. Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ție în veac,

și în veacul veacului.

Întru sfârșit: pentru fiii lui Córe, psalm pentru cele de taină, **45.**

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce au aflat pre noi foarte. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor. Sunat-au și s'au tulburat apele lor, tulburatu-s'au munții întru tăria Lui. Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a Cel Preaînalt locașul Său. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață. Tulburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-a Cel Preaînalt glasul Său, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinătorul nostru, Dumnezeul lui Iácob. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile

care a pus pre pământ, stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele va arde cu foc. Liniștiți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu: înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pre pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinătorul nostru, Dumnezeu lui Iacob.

Slavă...

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 3:*

Cântare aduc Ție, Doamne, și greșelile mele toate mărturisesc Ție, Dumnezeule, ci întorcându-Te, miluiește-mă.

Slavă...

Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameșul, și lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primește și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă

mântuiește.

Și acum...

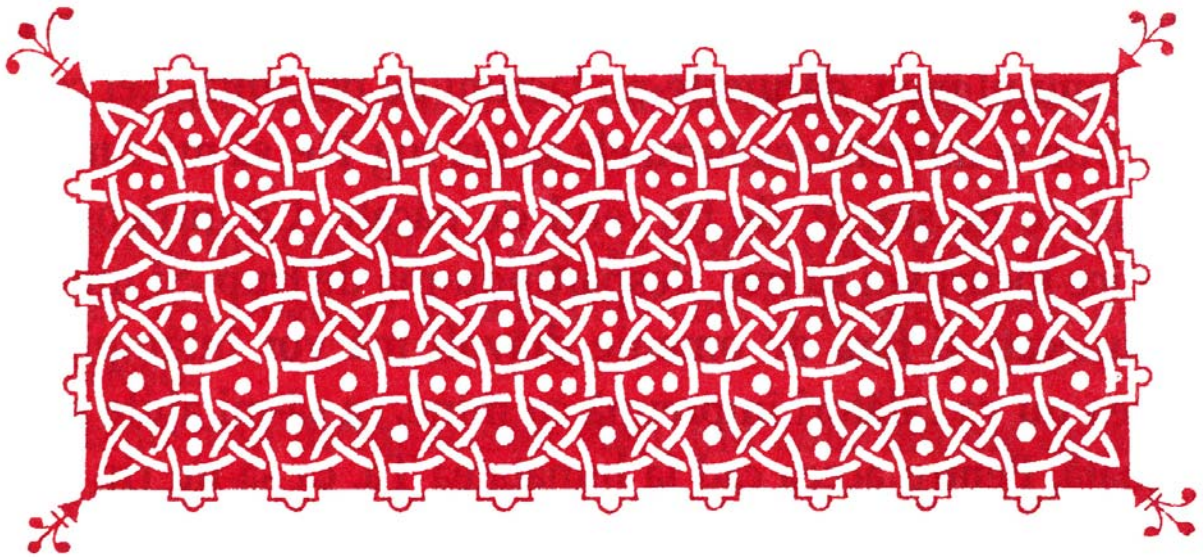
Ca un rob mă apropiu sub acoperământul tău, întrutot nevinovată, izbăvește-mă, de Dumnezeu Născătoare, din învălmășagul patimilor, ca ceea ce ai născut pre Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele care știm și care nu știm, pentru cele arătate și cele nearătate, ce s'au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit, cât și pre Unul născut Fiul Tău voit-ai a da pentru noi, învrednicește și pre noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înțelepciune, și întru frica Ta însuflă tărie, din puterea cea de la Tine. Și orice am greșit,

cu voie sau fără voie, iartă și nu socoti. Și păzește sufletul nostru sfânt, și pune pre el înaintea divanului Tău, având știința cugețului curată și sfârșit vrednic iubirii Tale de oameni. Și-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Pomenește pre toți cei ce vor nouă binele, și pre cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și în deșert este tot omul. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Doamne, dă nouă mare mila milostivirii Tale.

CATISMA A ȘAPTEA

Întru sfârșit: psalm pentru fiii lui Córe, 46.

Toate neamurile bateți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie. Că Domnul este Preaînalt, înfricoșat, Împărat mare peste tot pământul. Supus-a noroadele nouă, și neamurile sub picioarele noastre. Ales-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iácob, pe care o a iubit. Suiu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. Cântați Dumnezeului nostru, cântați;

cântați Împăratului nostru, cântați. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați cu înțelegere. Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pre scaunul cel sfânt al Său. Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraám, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălțat.

Psalm cântării fiilor lui Córe,
la a doua a Sâmbetei, 47.

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Siónului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaște, când sprijinește pre ea. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună. Aceștia văzând așa, s'au mirat, s'au tulburat, s'au clătit,

cutremur a cuprins pre ei. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsísului. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu o a întemeiat în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta. Veselească-se muntele Siónului, și să se bucure fiicele Iudéii pentru judecățile Tale, Doamne. Înconjurați Siónul și cuprindeți pre dânsul, povestiți în turnurile lui. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, Acesta va paște pre noi în veci.

Întru sfârșit: psalm fiilor lui Córe, 48.

Auziți aceste toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume. Pământeni și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetarea inimii mele pricepere. Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura. Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc. Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu ispășire pentru sine; și prețul răscumpărării sufletului său, și s'a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit. Nu va vedea stricare; când va vedea pre cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri. Și vor lăsa străinilor bogăția lor și

mormânturile lor, locuințele lor în veac.
Sălașurile lor, în neam și în neam;
numitu-ș'au numele lor pre pământuri.
Și omul în cinste fiind, nu a priceput,
alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără
de minte, și s'a asemănat lor. Această
cale a lor sminteală este lor, și după
acestea în gurile lor bine vor voi. Ca
niște oi în iad s'au pus, moartea va
păștori pre dânșii. Și vor stăpâni pre ei
cei drepti, dimineața, și ajutorul lor se
va învechi în iad, din slava lor s'au scos.
Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu
din mâna iadului, când mă va apuca.
Să nu te temi când se va îmbogăți omul,
sau când se va înmulți slava casei lui.
Căci, când va muri el, nu va lua toate,
nici se va pogorî cu dânsul slava lui. Că
sufletul lui în viața lui se va blagoslovi,
mărturisi-se-va ție când vei face bine

lui. Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, 49.

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul. De la răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sión este bunăcuviința frumuseței Lui. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea. Foc înaintea Lui va arde, și împrejurul Lui vifor foarte. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul Său. Adunați Lui pre cuvioșii Lui, pre cei ce așează legământul Lui pentru jertfe. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu

judcător este. Auzi, norodul Meu, și voi grăi ție, Israile, și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu. Nu pentru jertfele tale te voi mustra; și arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi. Că ale Mele sunt toate fiarele țarinei, dobitoacele în munți și boii. Cunoscutam toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu Mine este. De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea și plinirea ei. Au doară mânca-voi carne de tauri? Sau sânge de țapi voi bea? Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă Celui Preaînalt rugile tale; și cheamă pre Mine în ziua necazului tău, și te voi scoate și Mă vei proslăvi. Iară păcătosului a zis Dumnezeu: pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei

legământul Meu în gura ta? Iară tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoi. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel preacurvar partea ta puneai. Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri. Șezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut și am tăcut. Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea. Muștra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cândva să răpească, și nu va fi Cel ce izbăvește. Jertfa laudei Mă va slăvi, și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

Întru sfârșit: psalmul lui Davíd, când a intrat la dânsul Nathán prorocul, după ce intrase el la Virsávie, muierea lui Urie, **50**.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta; și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiesti când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da

bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu lepăda pre mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu lua de la mine. Dă mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pre cei fără de lege căile Tale, și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat; arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru

bunăvoirea Ta Siónului, și să se zidească zidurile Ierusalímului. Atunci binevoi-vei jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul Tău viței.

Slavă...

Întru sfârșit. Al priceperii lui Davíd, când a venit Doíc Iduméul și a vestit lui Saul și a zis lui: Venit-a Davíd în casa lui Abimeléh, **51**.

Ce te lauzi întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limbă vicleană. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit, zmulge-te-va și te va muta din locașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii. Vedea-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor

zice: iată omul care nu a pus pre Dumnezeu ajutorul luiși. Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa. Iară eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului. Mărturisimă-voi Ție în veac, că ai făcut, și voi aștepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioșilor Tăi.

Întru sfârșit, pentru Maeléth:
al priceperii lui Davíd, **52.**

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au și urâți s'au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine. Dumnezeu din cer S'a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu. Toți s'au abătut, împreună netrebnci s'au făcut; nu este cel ce face

bine, nu este până la unul. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine? Pre Domnul nu au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică; pentru că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au că Dumnezeu a defăimat pre dânșii. Cine va da din Sión mântuirea lui Israíl? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucura-se-va Iácob și se va veseli Israíl.

Întru sfârșit, între cântările priceperii lui Davíd, când au venit Ziféii și au zis lui Saul:

Au nu iată Davíd s'a ascuns la noi? **53.**

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă, și întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ascultă graiurile gurii mele. Că străinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au

căutat sufletul meu, și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinătorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul Tău, pierde pre dânșii. De bunăvoie voi jertfi Ție; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun. Că din tot necazul m'ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârșit, între cântările priceperii lui David, 54.

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și mă auzi; mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea, și m'am tulburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășuit mie. Inima mea s'a tulburat întru mine, și frica morții a căzut asupra

mea. Temere și cutremur a venit asupra mea, și m'a acoperit întunericul. Și am zis: cine va da mie aripi ca de porumbel? Și voi zbura și mă voi odihni? Iată, m'am îndepărtat fugind, și m'am sălășluit în pustie. Așteptat-am pre Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor. Potopește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate. Ziua și noaptea va înconjura pre ea peste zidurile ei, și fărădelege și osteneală, în mijlocul ei, și nedreptate. Și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicleșugul. Că de m'ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aș fi ascuns de dânsul. Dară tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu; care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în

casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând. Să vie dar moartea peste ei, și să se pogoare la iad de vii. Că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul a auzit pre mine. Seara și dimineața și amiază zi spune-voi și voi vesti, și va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulți era cu mine. Auzi-va Dumnezeu, și va smeri pre dâșii, Cel ce este mai înainte de veci. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-a mâna sa spre răsplătire. Spurcat-au legământul Lui, împărțitu-s'au de mânia feței Lui, și s'au apropiat inimile lor. Muiatu-s'au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn, și acelea sunt săgeți. Aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni; nu va

da în veac clătire dreptului. Iară Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pre dânșii în puțul stricăciunei. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele lor; iară eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:*

Când va șede Judecătorul, și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsuna, și văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greșelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, curățește pre mine și mă mântuiește.

Slavă...

Toți să priveghem, și pre Hristos să

Întâmpinăm cu mulțime de untdelemn și cu candelile luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de ușă, în deșert va striga lui Dumnezeu: miluiește-mă.

Și acum...

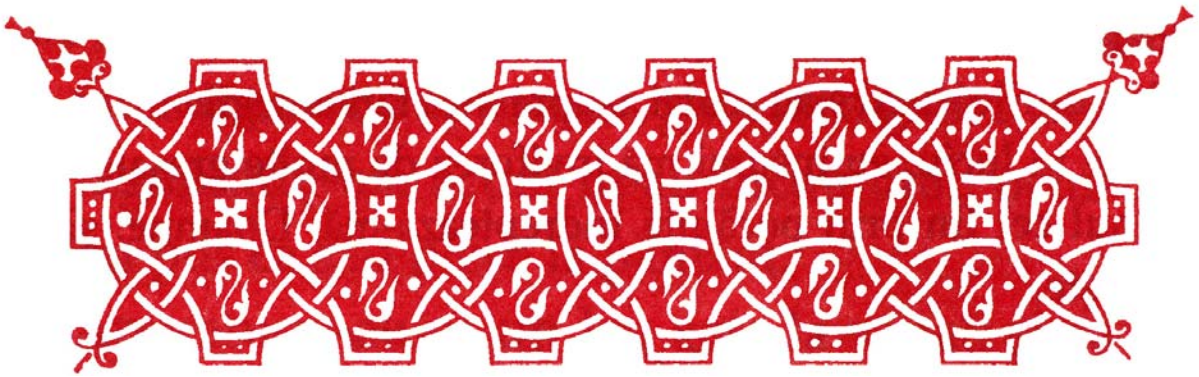
În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieste sufletului meu muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să slăvesc pre Tine.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu mă așteptam să le văd. Și ce voi răsplăti bunătății Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulțumesc numelui Tău celui mult cântat; mulțumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulțumesc îndelung-răbdării Tale celei neasemănate.

Și de acum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea Ta; că Tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu știi nepriceperea mea, Tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și cele întru necunoștință, cele de voie și cele fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge pre ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, și mântuiește pre noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care știi, pentru că Tu ești lumina și adevărul și viața, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

Întru sfârșit, pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte: al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când au prins pre el cei de alt neam, în Ghéth, **55**.

Miluieste-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând război m'a necăjit. Călcatu-m'au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la înălțime. Ziua nu mă voi teme, și eu voi nădăjdui spre Tine. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme ce va face mie trupul. Toată ziua cuvintele mele au urâțit, împotriva

mea toate gândurile lor spre rău. Sălăș-lui-se-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi; în ce chip au așteptat ei sufletul meu. Nicicum vei mântui pre dânșii, întru mânie noroadele vei sfărâma. Dumnezeule, viața mea am spus Ție; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca și în făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, ori în ce zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Domnul voi lăuda cuvântul. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce va face mie omul. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Întru sfârșit: să nu strici.

Al lui David, spre scrisoare pre stâlp, când a fugit de către fața lui Saul în peșteră, **56**.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu. Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce a făcut bine mie. Trimis-a din cer și m'a mântuit, dat-a spre ocară pre cei ce calcă pre mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său; și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într'însa.

Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea; glăsui-voi și voi cânta întru slava mea. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută, deșteptă-mă-voi dimineăta. Mărturisi-mă-voi Ție întru noroadă, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri. Că s'a mărit până la ceruri mila Ta, și până la nori adevărul Tău. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeu, și peste tot pământul slava Ta.

Întru sfârșit: să nu strici.

Al lui David, spre scrisoare pre stâlp, 57.

Dacă adevărat, adică, dreptate grăiți, cele drepte judecați, fiii oamenilor. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pre pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc. Înstrăinatu-s'au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pânțece, grăit-au minciuni. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde,

ce-și astupă urechile sale. Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează de la cel înțelept. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor a sfărâmat Domnul. Defăima-se vor ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi. Ca ceara ce se topește se vor lua, căzut-a foc peste dânșii și nu au văzut soarele. Mai nainte până ce își vor cunoaște spinii voștri ghimpul, ca de vii, ca într-o mânie va înghiți pre dânșii. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului. Și va zice omul: dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecând pre dânșii pre pământ.

Slavă...

Întru sfârșit: să nu strici.

Al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când a trimis Saul și a păzit casa lui, ca să omoare pre el, **58**.

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeu, și de cei ce se scoală asupra mea, izbăvește-mă. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații sângiurilor mă mântuiește. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat și am îndreptat. Scoală-Te întru întâmpinarea mea și vezi. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădelegea. Întoarce-se vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea. Iată, aceia vor răspunde cu gura lor, și sabie în

buzele lor, că cine a auzit? Și Tu, Doamne, Îți vei râde de dânșii, defăima-vei toate neamurile. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu; mila Lui mă va întâmpina. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei. Să nu-i omori pre dânșii, ca nu cândva să uite legea Ta. Risipește pre ei întru puterea Ta, și poară pre dânșii, scutitorul meu, Doamne. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să se prindă întru mândria lor. Și din blestem și din minciună se vor vesti; întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacob și marginile pământului. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea. Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor și cârti.

Iară eu voi lăuda puterea Ta, și mă voi bucura dimineța de mila Ta. Că Te-ai făcut sprijinătorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu. Ajutorul meu ești, Ție voi cânta, că Tu ești Dumnezeuul meu, sprijinitorul meu ești, Dumnezeuul meu, mila mea.

Întru sfârșit; celor ce se vor schimba, spre scrisoare pre stâlpul lui David, spre învățătură, când a ars Mesopotamia Síriei și pre Síria Sovà, și s'a întors Ioáb și a bătut pre Edóm în Valea Sărilor, douăsprezece mii, **59**.

Dumnezeule, lepădat-ai pre noi și ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi. Cutremurat-ai pământul și ai tulburat pre dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s'a clătit. Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpat-ai pre noi cu vinul umilinței. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la fața arcului.

Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al Său: bucura-Mă-voi și voi împărți Sichemul, și valea locașurilor voi măsură. Al Meu este Galaád și al Meu este Manáse, și Efraím tăria capului Meu. Iúda împăratul Meu, Moáv căldarea nădejdi Mele. Spre Iduméa voi întinde încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s'au supus. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Iduméa? Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ai lepădat pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre? Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului. Întru Dumnezeu vom face putere, și El va defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

Întru sfârșit, în laude: al lui David, **60**.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat când s'a mâhnit inima mea; pre piatră m'ai înălțat. Povățuitu-m'ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmașului. Locui-voi întru locașul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău. Zile peste zile împăratului vei adăuga; anii lui până la ziua neamului și a neamului. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine va cerceta? Așa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru Idithúm; psalm al lui Davíd, 61.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este mântuirea mea. Pentru că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinătorul meu; nu mă voi clăti mai mult. Până când vă puneți asupra omului? Ucideți pre toți voi, ca pre un perete povârnit și gard surpat. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lepede; alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor bleste-mau. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că de la Dânsul este răbdarea mea. Că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinătorul meu, nu mă voi muta. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeul ajutorului meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu. Nădăjduiți spre Dânsul toată

adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru. Însă deșerți sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor în cumpene, a face strâmbătate ei, din deșertăciune împreună. Nu nădăjduiți spre nedreptate, și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima. O dată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a Ta este, Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David când era el în pustia Iudéii, 62.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec. Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte ori trupul meu, Ție. În pământ pustiu și neumblat și fără de apă; așa întru cel sfânt m'am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viețile. Buzele mele

Te vor lăuda. Așa bine Te voi cuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca din seu și din grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre Tine, că ai fost ajutorul meu. Și într-o acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s'a sufletul meu după Tine, și pre mine a sprijinit dreapta Ta. Iară ei în deșert au căutat sufletul meu; intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iară împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură într-o El, că s'a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 63.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate. Care au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgete întru ascunsuri pre cel neprihănit. Fără de veste vor săgeta pre el, și nu se vor teme. Întărit-au loruși cuvânt viclean. Vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine va vedea pre dâșșii? Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au iscodind iscodiri. Apropia-se-va omul și inima adâncă; și se va înălța Dumnezeu. Săgeata pruncilor s'au făcut rănilor lor; și au slăbit asupra lor limbile lor. Tulburatu-s'au toți care au văzut pre dâșșii, și s'a temut tot omul. Și au vestit lucrurile lui

Dumnezeu și faptele Lui au înțeles. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, și va nădăjdui spre Dânsul, și se vor lăuda toți cei dreپți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:*

Furtuna deznădăjduirii mă viscolește, pre care m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, și la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă...

Suflete, acestea de aicea sunt vremelnice, iară cele de acolo veșnice. Văd divanul și pre Judecătorul șezând pre scaun, și tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertată este judecata.

Și acum...

Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite nouă.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povățuiește-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veselește inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Dumnezeu Unul și nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne; puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pre toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Amin.

CATISMA A NOUA

Întru sfârșit. Psalmul lui Davíd, cântare; a Ieremieii și a lui Iezechiil și a norodului nemernicit, când vrea să iasă din robia Babilónului, **64**.

Ție se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sión, și Ție se va da rugăciune în Ierusalím. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege au biruit pre noi, și păgânătățile noastre Tu vei curăți. Fericit pre care ai ales și ai primit; și locui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfântă este Biserica Ta,

minunată întru dreptate. Auzi pre noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe. Cea ce gătește munții întru tăria Sa, încins fiind cu putere; Cea ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine va suferi? Tulbura-se-vor neamurile, și se vor spăimânta cei ce locuiesc pre margini de semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii vei veseli. Cercetat-ai pământul și ai îmbătat pre dânsul, înmulțit-ai a-l îmbogăți pre el. Râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind. Blagoslovi-vei cununa anului bunătații Tale, și câmpii Tăi se vor umplea de grăsime. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu

bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor cânta.

Întru sfârșit: cântarea psalmului învierii, 65.

Strigați Domnului tot pământul, cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui. Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale, minți-vor Ție vrăjmașii Tăi. Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte adică numelui Tău, Preaînalte. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul. De Cel ce stăpânește întru puterea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe

Întru sineși. Bindecuvântați, neamuri, pre Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei Lui. A Celui ce a pus sufletul meu întru viață, și nu a dat spre clătire picioarele mele. Că ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc ai lămurit pre noi, precum se lămurește argintul. Dus-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni peste capetele noastre. Trecut-am prin foc și prin apă, și ai scos pre noi întru odihnă. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ție rugăciunile mele, care au osebit buzele mele; și a grăit gura mea întru necazul meu. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ți-voi boi cu țapi. Veniți de auziți, și voi povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat, și

L-am înălțat sub limba mea. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m'a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele. Bine este cuvântat Dumnezeu, Care nu a depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

Întru sfârșit, în laude: psalmul cântării lui David, 66.

Dumnezeu să se îndure spre noi și să blagoslovească pre noi, lumineze fața Sa peste noi și ne miluiască pre noi. Ca să cunoaștem pre pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Mărturisească-se Ție norodele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție norodele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca norodele întru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui. Mărturisească-se Ție norodele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție norodele

toate. Pământul a dat rodul său. Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârșit: psalmul cântării lui David, **67**.

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce urăsc pre Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; precum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu. Și dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numele Lui, cale faceți Celui ce S'a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui. Și vă bucurați înaintea Lui; să se

turbure de fața Lui, a Părintelui celor sărmani și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pre cei ce sunt într'un gând în casă. Scoțând pre cei din obezi cu vitejie, așijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce locuiesc în mormânturi. Dumnezeule, când ieșeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie; pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sináii, de către fața Dumnezeului lui Israíl. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; și a slăbit, dar Tu ai întărit pre dânsa. Dobitoacele Tale locuiesc întru dânsa; gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule. Domnul va da grai celor ce binevestesc cu putere multă. Împăratul puterilor, al celui iubit, pentru înfrumusețarea casei

să împartă prăzi. De veți dormi în mijlocul hotarelor, aripi de porumbiță cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur. Când osebește Cel ceresc împărați peste țara Sa, ca zăpada în Selmón se vor albi. Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte închegat, munte gras; pentru ce socotiți de munții cei închegați? Muntele care a binevoit Dumnezeu a locui întru dânsul, pentru că Domnul va locui până în sfârșit. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinái, în cel sfânt. Suiu-Te-ai la înălțime, robit-ai robia, luat-ai daruri întru oameni, pentru că nu se plecau a se sălășlui. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a

mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morții. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: din Vasán îi voi întoarce, întoarce-i-voi întru adâncurile mării. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge, limba câinilor tăi în cel al vrăjmașilor. Văzutu-s'au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel Sfânt. Mai nainte au apucat boierii, ținându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane. Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israíl. Acolo Veniamín cel mai tânăr întru uimire, boierii Iúdei povățuitorii lor, boierii Zabulónului, boierii Nefthalímului. Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește

Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi. De la Biserica Ta, cea peste Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiți cu argint. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie, veni-vor soli de la Egipt, Ethiópia mai înainte va tinde mâna ei la Dumnezeu. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului; Celuia ce S'a suit peste cerul cerului, spre răsărituri. Iată va da glasului Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israíl mare-cuviința Lui, și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israíl; Însuși va da putere și întărire norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.

Al lui David, 68.

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m'am în noroiul adâncului, și nu este sprijineală. Venit-am întru adâncurile mării, și viforul m'a potopit. Ostenit-am strigând, amorțit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu. Înmulțitu-s'au mai presus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar. Întăritu-s'au vrăjmașii mei, cei ce goneau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșelile mele de la Tine nu s'au ascuns. Să nu se rușineze pentru mine cei ce așteaptă pre Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să se înfrunteze pentru mine cei ce caută pre

Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu. Înstrăinat m'am făcut fraților mei, și străin fiilor maicii mele. Că râvna casei Tale m'a mâncat, și ocările celor ce ocărăsc pre Tine au căzut asupra mea. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s'a făcut spre ocară mie. Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m'am făcut lor spre pildă. Împotriva mea limbuțeau cei ce ședeau în porți, și împotriva mea cântau cei ce beau vin. Iară eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bună voință. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale ascultă-mă, întru adevărul mântuirii Tale. Mântuiește-mă de tină, ca să nu mă afund; să mă izbăvesc de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor. Ca să nu mă înnece viforul apei, nici să mă

înghiță adâncul, nici să închidă peste mine puțul gura sa. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjesc, degrab mă ascultă. Ia aminte spre sufletul meu, și izbăvește pre el, pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă. Că Tu cunoști ocară mea și rușinarea mea și înfruntarea mea. Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie; și am așteptat pre cel ce s'ar mârni cu mine, și nu era; și pre cel ce m'ar mângâia, și nu am aflat. Și au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m'au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, și spre răsplătire și spre smintea-lă. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.

Varsă peste dânșii iuțimea Ta, și mânia iuțimii Tale să cuprindă pre ei. Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori. Că pre care Tu ai bătut, ei au gonit, și spre durerea rănilor mele au adăugat. Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepti să nu se scrie. Sărac și cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-voi pre El întru laudă. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul cel tânăr, ce-i răsar coarne și unghii. Vadă săracii, și să se veselească; căutați pre Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru. Că a auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai Săi nu a defăimat. Laude pre Dânsul cerul și

pământul, marea și toate câte se târăsc într'însa. Că Dumnezeu va mântui Siómul, și se vor zidi cetățile Iudéii. Și vor locui acolo, și vor moșteni pre dânsul. Și sămânța robilor Tăi vor stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele Tău vor locui întru dânsul.

Întru sfârșit: al lui Davíd spre pomenire, ca să mântuiască pre mine Domnul, **69**.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să ajuți mie grăbește. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi, și să se rușineze cei ce voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată și rușinându-se cei ce grăiesc mie: bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce caută pre Tine, Dumnezeule, și zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta. Iară eu sărac

**sunt și mișel; Dumnezeu, ajută-mi.
Ajutătorul meu și izbăvitorul meu ești
Tu; Doamne, nu zăbovi.**

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2 :*

**Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng
faptele mele cele viclene, cum voi răspunde
Celui fără de moarte Împărat? Sau cu care
îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu
curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule
Născut, Duhule cel Sfânt, miluiește-mă.**

Slavă...

**În valea plângerii, la locul care ai rân-
duit, când vei șede, Milostive, judecată
dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse
ale mele, nici să mă rușinezi înaintea
îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă
miluiește.**

Și acum...

Nădejde și acoperământ tare celor ce aleargă la tine, bună de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pre Cel ce ai născut, pre iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea una binecuvântată.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduiește pre dânsul precum știi, pentru mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu puțință a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, care ai venit să chemi nu pre cei dreپți, ci pre cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-Te, și iartă pre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuiește la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru

adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului Tău divan, slăvind și cântând preasfântul Tău nume în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

Al lui Davíd; psalmul fiilor lui Ionadáb și al celor ce s'au robit mai întâi. Nescris deasupra la Iudéi, 70.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta și mă mântuiește. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mântuiești. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, și a celui ce face strâmbătate. Că Tu ești răbdarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețele mele. Întru Tine m'am

întărit din pân-tece, din mitrasul maicii mele Tu ești acoperitorul meu. Întru Tine este cântarea mea pururea. Ca o minune m'am făcut multora, și Tu ești ajutorul meu cel tare. Să se umple gura mea de laudă, ca să cânt slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta. Să nu mă lepezi în vremea bătrânețelor, când va lipsi vârtutea mea, să nu lași pre mine; că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună zicând: Dumnezeu a părăsit pre dânsul, goniți și prindeți pre el, că nu este Cel ce izbăvește. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie. Iară eu pururea voi nădăjdui spre Tine, și voi adăuga

spre toată lauda Ta. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi voi aminte de dreptatea Ta, a Unuia. Dumnezeu meu, Cea ce m'ai învățat din tinerețele mele și până acum, voi vesti minunile Tale. Și până la bătrânețe și căruntețe, Dumnezeu meu, să nu mă părăsești. Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitor. Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, sunt măririle care ai făcut mie; Dumnezeule, cine este asemenea Ție? Câte ai arătat mie necazuri multe și rele, și întorcându-Te m'ai înviat, și din adâncurile pământului m'ai scos. Înmulțit-ai asupra mea mărirea Ta, și întorcându-Te m'ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos. Că eu mă voi

mărturisi Ție întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ție întru alăută, Sfântul lui Israíl. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție, și sufletul meu pe care ai mântuit. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor rușina și se vor înfrunța cei ce caută cele rele mie.

Pentru Solomón, 71.

Dumnezeule, judecata Ta dă împăratului și dreptatea Ta, fiului împăratului. Să judece pre norodul Tău întru dreptate, și pre săracii Tăi întru judecată. Să ia munții pacea norodului, și dealurile dreptatea. Judeca-va pre săracii norodului și va mântui pre fiii săracilor, și va smeri pre cel clevetitor. Și va rămânea cu soarele, și mai înainte de luna neamului neamurilor. Pogorî-se-va ca

ploaia pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcii, până ce se va lua luna. Și va domni de la mare până la mare, și de la râuri până la marginea lumii. Înaintea lui vor cădea Etiópii, și vrăjmașii lui țărâna vor linge. Împărații Tarsísului și Ostroavelor daruri vor aduce; împărații Arábilor și Sáva daruri vor dăruia. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui. Că a izbăvit pre săracul de la cel puternic, și pre mișelul, căruia nu era ajutor. Îndura-se-va de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor va mântui. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor. Și va fi viu și se va da lui din aurul Arábiei, și se vor ruga pentru dânsul pururea, toată ziua bine vor

cuvânta pre dânsul. Fi-va întărire pre pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța mai presus decât Libánul rodul lui; și vor înflori din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui. Și se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile vor ferici pre el. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israíl, Cel ce face minuni Unul. Și bine este cuvântat numele slavei Lui în veac și în veacul veacului; și se va umplea de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă...

Sfârșitu-s'au cântările lui Davíd, fiul lui Iesséi.

Psalmul lui Asáf, **72**.

Cât este de bun Dumnezeu lui Israíl, celor drepti la inimă! Iară mie puțin de nu mi s'au alunecat picioarele, puțin de

nu s'au vărsat pașii mei. Că am râvnit asupra celor fără de lege, pacea păcătoșilor văzând. Că nu este chin întru moartea lor, și întărire în bătaia lor. Întru ostenele oamenilor nu sunt, și cu oamenii nu vor lua bătăi. Pentru aceasta a cuprins pre ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, ajuns-au întru dorirea inimii. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit. Pus-au asupra cerului gura lor, și limba lor trecu peste pământ. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, și zile pline se vor afla întru dânsii. Și au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoștință întru Cel Înalt? Iată aceștia, păcătoșii și care se îndestulează în veac, au cuprins avuție. Și am zis: au doară

În deșert am îndreptățit inima mea? Și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele. și am fost bătut toată ziua, și muștrarea mea în dimineți. De am zis, spune-voi așa, iată, cu neamul fiilor Tăi am stricat legământul. Și am socotit să cunosc aceasta; osteneală este înaintea mea. Până ce voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu, și voi înțelege spre cele de apoi ale lor. Însă pentru vicleșugurile lor ai pus lor rele, doborât-ai pre ei când s'au înălțat. Cum s'au făcut întru pustiire, îndatăși s'au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor. Ca visul celui ce se deșteaptă; Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimica vei face. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au schimbat. Și eu am defăimat, și nu am înțeles, dobitoc m'am făcut la Tine; și eu pururea cu Tine. Ținutu-m'ai de mâna drepte mele,

și în sfatul Tău m'ai povățuit, și cu slavă m'ai primit. Că ce este mie în cer? Și de la Tine ce am voit pre pământ? Stinsu-s'a inima mea și trupul meu; Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac. Că iată cei ce se depărtează pre sineși de la Tine vor pieri, pierdut-ai pre tot cel ce curvește de la Tine. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile fiicei Siónului.

Al priceperii lui Asáf, 73.

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s'a mânia Ta peste oile pășunii Tale. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, care ai câștigat dintru început. Izbăvit-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Siónul acesta, întru care ai locuit întru dânsul. Ridică mâinile Tale peste

mândriile lor întru sfârșit, câte a viclenit vrăjmașul întru cele sfinte ale Tale. Și s'au fălit cei ce urăsc pre Tine în mijlocul praznicului Tău. Pus-au semnele lor semne, și n'au cunoscut; ca întru ieșirea cea de presus. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat ușile lui împreună, cu secure și cu bardă au surpat pre el. Ars-au cu foc sfințitorul Tău, în pământ au spurcat lăcașul numelui Tău. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniți, și să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pre pământ. Semnele lor nu am văzut, nu mai este proroc, și pre noi nu ne vor mai cunoaște. Până când, Dumnezeule, va ocări vrăjmașul, întărâta-va cel potrivit numele Tău până în sfârșit? Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din mijlocul sânelui Tău până în sfârșit? Iară

Dumnezeu, împăratul nostru, mai înainte de veac făcut-a mântuire în mijlocul pământului. Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă. Tu ai sfărâmat capul balaurului, dat-ai pre el mâncare noroadelor Etiópilor. Tu ai rupt izvoare și pâraie, Tu ai uscat râurile Itámului. A Ta este ziua, și a Ta este noaptea, Tu ai săvârșit zorile și soarele. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara și primăvara Tu ai zidit pre ele. Adu-Ți aminte de aceasta, vrăjmașul a ocărât pre Domnul, și norodul cel fără minte a întărâtat numele Tău. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturisește Ție; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârșit. Caută spre legământul Tău, că s'au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor. Să nu se

Întoarcă smeritul rușinat; săracul și mișelul vor lăuda numele Tău. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă judecata Ta; adu-Ți aminte de ocară Ta, cea de către cel nebun toată ziua. Nu uita glasul rugătorilor Tăi, mândria celor ce urăsc pre Tine s'a înălțat pururea.

Slavă...

Întru sfârșit: să nu strici.

Psalmul cântării lui Asáf, 74.

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău; povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca. Topitu-s'a pământul și toți cei ce locuiesc pre dânsul; Eu am întărit stâlpii lui. Zis-am celor fără de lege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul. Nu ridicați asupra înălțimii cornul vostru, și nu grăiți

împotriva lui Dumnezeu nedreptate. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munții pustii. Că Dumnezeu judecător este; pre acesta smerește, și pre acesta înalță. Că pahar este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură. Și a turnat din cesta în cel, însă drojdiile lui nu s'au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului. Iară eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iácob. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi, și se va înălța cornul dreptului.

Întru sfârșit, în laude.

Psalmul lui Asáf, cântare asupra Assiriánilor, 75.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israíl mare este numele Lui. Și s'a făcut în pace locul Lui, și locașul Lui în Sión. Acolo a zdrobit țăriile arcelor, arma și sabia și războiul. Luminezi Tu minunat

din munții cei veșnici. Tulburatu-s'au toți cei nepricepuți la inimă. Adormit-au cu somnul lor, și nu au aflat nimica toți bărbații bogăției în mâinile lor. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iáacob, adormit-au cei ce încălecaseră pre cai. Tu înfricoșat ești, și cine va sta împotriva Ție? De atuncea este mânia Ta. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut și a alinat. Căci s'a sculat la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului. Că gândirea omului se va mărturisi Ție, și rămășița gândului va prăznui Ție. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri. Celui înfricoșat și care ia duhurile boierilor, Celui înfricoșat mai vârtos decât împărații pământului.

Întru sfârșit, pentru Idithúm; psalmul lui Asáf, 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui și nu m'am amăgit; lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m'am veselit; cugetat-am, și a slăbit duhul meu. Apucat-au înaintea străjii ochii mei, tulburatu-m'am și nu am grăit. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte. Și cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, și se mâhnea duhul meu. Au doară în veci va lepăda Domnul, și nu va adauge bine a voi încă? Au până în sfârșit mila Sa o va tăia? Sfârșit-a grai din neam în neam? Au doară va uita a Se milostivi Dumne-

zeu? Sau va ținea întru mânia Sa îndurările Sale? Și am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că voi pomeni dintru început minunile Tale; și voi cugeta întru toate lucrurile Tale, și întru isprăvile Tale mă voi deprinde. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu Care faci minuni. Cunoscută ai făcut întru noroadă puterea Ta; mântuit-ai cu brațul Tău pre norodul Tău, pre fiii lui Iácob și ai lui Iósif. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s'au spăimântat, tulburatu-s'au adâncurile, mulțimea sunetului apelor. Glas au dat norii, că săgețile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată. Luminat-au fulgerele Tale lumea,

clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul. În mare căile Tale, și cărările Tale în ape multe, și urmele Tale nu se vor cunoaște. Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul Tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aarón.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 6 :*

De înfricoșata zi a venirii Tale înfricoșându-mă, Hristoase, și de nemitarnicul județ temându-mă, mă spăimântează și tremur, ca unul ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârșit întoarce-mă și mă mântuiește, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atuncea nu va fi mai cinstit îm-

păratul decât ostașul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi, sau se va rușina.

Și acum...

De marile dăruiri, Preacurată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu singură te-ai învrednicit, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta :

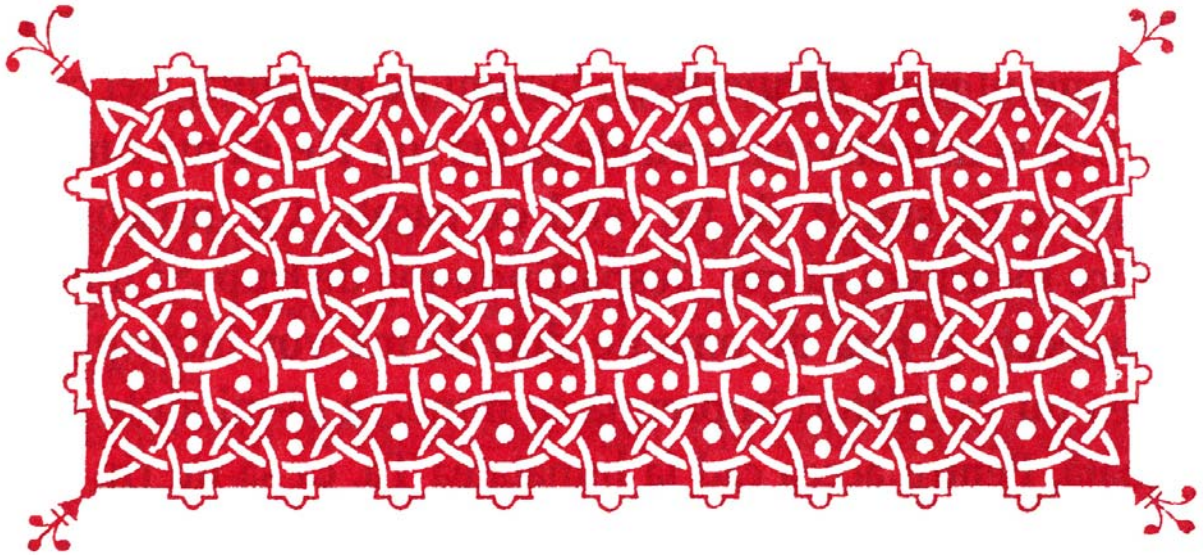
Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul de acum această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s'a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tineretea mea în păcate o am cheltuit, și după poftele trupului meu umblând, cu totul

bucurie dracilor m'am făcut, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, nicidecum am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m'am făcut de răs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoșilor, și gătită gheena focului. Și dintru această pricină în deznădăjduire căzând, nicidecum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragostea cea de la Tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și cu sârguință? Mentea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulărele ocarnicului meu trup, a lucra și a sluji păcatelor le-am

pornit. Și cine dar nu mă va plânge pre mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pre mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând și covârșind pre toți cei din veac păcătoși, fără asemănare păcătuind, și fără de iertare. Ci de vreme ce ești mult milostiv și mult milosârd, Iubitorule de oameni, și aștepti întoarcera oamenilor, iată și eu mă arunc pre sinemi înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău divan, și, ca atingându-mă de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului meu strig Ție: Milostivește-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, și lacrimile mele să nu le treci. Primește-mă pre cel ce mă pocăiesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință

dreptilor, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, păcătosului, întru acele care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, împilat fiind de greutatea păcatelor mele. Deci luminează ochii inimii mele și dă mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, astfel cu bună nădejde și cu adevărată adevărire, la lumea cea de acolo să merg, laudând și binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

Al priceperii lui Asáf, 77.

Luauți aminte, norodul meu, la legea mea, plecați urechea voastră spre graiul gurii mele. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi vorbele cele din început. Câte am auzit și am cunoscut pre ele, și părinții noștri au povestit nouă. Nu s'au ascuns de la copiii lor, întru alt neam; vestind laudele Domnului și puterile și minunile Lui, care a făcut. Și a ridicat mărturie întru Iácob, și lege a

pus întru Israîl. Câte a poruncit părinților noștri, ca să arate pre ele fiilor lor. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naște și se vor scula, și le vor spune fiilor lor. Ca să pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile Lui să caute. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoarsă și amărătoare; rudă care nu a îndreptat inima sa, și nu a încredințat cu Dumnezeu duhul său. Fiii lui Efrém încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de război. Nu au păzit legământul lui Dumnezeu, și în legea Lui nu au vrut să umble. Și au uitat facerile de bine ale Lui și minunile Lui, care a arătat lor; înaintea părinților lor, care a făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos. Desfăcut-a marea și a trecut pre ei, pus-a apele ca un foale. Și a

povățuit pre dâșșii în nor ziua, și toată noaptea întru lumină de foc. Desfăcut-a piatra în pustie, și a adăpat pre ei, ca într'un adânc mult. Și a scos lor apă din piatră și a coborât ca niște râuri ape. Și a adaus încă a greși Lui, amărât-au pre Cel Preaînalt în loc fără de apă. Și au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: Au doară va putea să gătească Dumnezeu masă în pustie? Pentru că a lovit piatra și au curs ape, și pâraiele s'au umplut de apă. Au doară și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului Său? Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat, și foc s'a aprins întru Iácob, și mânia s'a suit peste Israíl. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici nu au nădăjduit spre mântuirea Lui. Și a poruncit norilor

deasupra, și ușile cerului s'au deschis. Și a plouat lor mană să mănânce, și pâine cerească a dat lor. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate a trimis lor din destul. Ridicat-a austrul din cer, și a adus întru puterea sa vântul Líbiei. Și a plouat peste dânșii ca pulberea cărnuri, și ca nisipul mării pasări zburătoare. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locașurilor lor. Și au mâncat și s'au săturat foarte, și pofta lor a adus lor. Nu s'au lipsit de pofta lor. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s'a suit peste dânșii. Și a ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei aleși ai lui Israíl a împiedicat. Întru toate acestea au mai greșit încă și nu au crezut întru minunile Lui; și s'au stins întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cu sârguială. Când ucidea pre dânșii,

atuncea căutau pre El, și se întorceau și mânecau la Dumnezeu. Și și-au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeul cel Preaînalt izbăvitorul lor este. Și au iubit pre Dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit Lui. Și inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s'au încredințat întru legământul Lui. Iară El este îndurat, și curățește păcatele lor, și nu va strica. Și va înmulți a întoarce mânia Sa, și nu va aprinde toată iuțimea Sa. Și Și-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce. De câte ori au amărât pre Dânsul în pustie, mâniat-au pre Dânsul în pământ fără de apă? Și s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu, și pre Cel Sfânt al lui Israel au întărâtat. Și nu și-au adus aminte de mâna Lui, în ziua în care a izbăvit pre ei din mâna celui ce-i necăjea. Cum a pus

în Egipt semnele Sale, și minunile Sale în câmpul Taneos. Și a întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea. Trimis-a asupra lor muște câinești, și au mâncat pre ei, și broaște, și au stricat pre dânșii. Și a dat păliciunii rodurile lor, și ostenelele lor lăcustelor. Bătut-a cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă. Și a dat grindinei dobitoacele lor, și averea lor focului. Trimis-a asupra lor iuțimea mâniei Sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri cumpliți. Cale a făcut cărării mâniei Sale, și nu a cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte a închis. Și a bătut pre tot cel întâi născut în pământul Egiptului, începătura a toată osteneala lor în locașurile lui Hám. Și a ridicat ca pre niște oi pre norodul Său, și a dus pre ei ca pre o turmă în pustie. Și i-a

povățuit spre nădejde și nu s'au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor a acoperit marea. Și a dus pre dânșii în muntele sfințeniei Sale, în muntele acesta pre care a câștigat dreapta Lui. Și a gonit de la fața lor neamuri și a dat lor pământul cu sorți, cu funii de împărțire. Și a așezat întru locașurile lor semințiile lui Israel. Și au ispitit și au amărât pre Dumnezeu Cel Preaînalt, și mărturiile Lui nu au păzit. Și s'au întors și s'au lepădat, ca și părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb. Și au mâniat pre Dânsul în dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor au întărâtat pre Dânsul. Auzit-a Dumnezeu și a trecut cu vederea, și a defăimat foarte pre Israel. Și a lepădat cortul Silómului, locașul în care a locuit întru oameni. Și a dat în robie tăria lor, și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.

Și a închis în sabie pre norodul Său, și moștenirea Sa o a trecut cu vederea. Pre tinerii lor i-a mâncat focul, și fecioarele lor nu s'au jelit. Preoții lor în sabie au căzut, și văduvele lor nu vor fi plânse. Și S'a deșteptat precum cel ce doarme, Domnul, ca un tare și amețit de vin. Și a lovit pre vrăjmașii lor dinapoi, ocară veșnică a dat lor. Și a lepădat locașul lui Iósif, și seminția lui Efraím nu a ales. Și a ales seminția Iúdei, muntele Siónului care a iubit. Și a zidit ca a inorogului sfințenia Sa, pre pământ întemeiatu-a pre dânsa în veac. Și a ales pre Davíd, sluga Sa, și a luat pre el de la turmele oilor, de la cele fătătoare a luat pre dânsul. Ca să pască pre Iácob, sluga Sa, și pre Israíl, moștenirea Sa. Și a păscut pre dânșii întru nerăutatea inimii sale, și întru priceperile mâinilor

sale a povăţuit pre dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, 78.

Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta, spurcat-au sfântă Biserica Ta. Pus-au Ierusalímul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări pasărilor cerului; trupurile celor cuvioşi ai Tăi, fiarelor pământului. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalímului, şi nu era cine să-i îngroape. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi răs celor dimprejurul nostru. Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit, aprinde-se-va ca focul râvna Ta? Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc, şi peste împărăţiile care numele Tău nu au chemat. Că au mâncat pre Iácob, şi locul lui au

pustiit. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește pre noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Și să se cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor Tăi celui vărsat. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați; după mărirea brațului Tău, păzește pre fiii celor omorâți. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu care au ocărât pre Tine, Doamne. Iară noi, norodul Tău și oile pășunii Tale, mărturisi-nevom Ție, Dumnezeule, în veac; în neam și în neam vom vesti lauda Ta.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba: mărturia
lui Asáf, psalm pentru Assiriáni, 79.

**Cela ce paști pre Israíl, ia aminte;
Cela ce povățuiești ca pre o oaie pre
Iósif, Cela ce șezi pre Heruvimi, arată-
Te. Înaintea lui Efraím și Veniamín și
Manássi. Deșteaptă puterea Ta, și vino
ca să mântuiești pre noi. Dumnezeule,
întoarce pre noi și arată fața Ta, și ne
vom mântui. Doamne, Dumnezeul pute-
rilor, până când Te vei mânia spre ruga
robilor Tăi? Hrăni-vei pre noi cu pâine
de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi
întru măsură? Pus-ai pre noi întru
prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii
noștri au batjocurit pre noi. Doamne,
Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi,
și arată fața Ta și ne vom mântui. Via
din Egípt o ai mutat, gonit-ai neamurile
și ai răsădit pre ea. Cale ai făcut**

Înaintea Ta și ai răsădit rădăcinile ei, și a umplut pământul. Acoperit-a munții umbra ei, și mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu. Întins-a vițele sale până la mare, și până la râuri odraslele sale. Pentru ce ai surpat gardul ei, și culeg pre ea toți cei ce trec pre cale? O a stricat pre ea vierul din pădure, și porcul sălbatic o a păscut pre ea. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, și caută din cer, și vezi și cercetează via aceasta; și săvârșește pre ea, pre care o a sădit dreapta Ta, și pre fiul omului, care ai întărit Ție. Arsă fiind cu foc și săpată afară, de certarea feței Tale ei vor pieri. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste fiul omului, care ai întărit Ție. Și nu ne vom depărta de la Tine; viia-vei pre noi, și numele Tău vom chema. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi, și

arată fața Ta, și ne vom mântui.

Întru sfârșit, pentru teascuri: psalmul lui Asáf, 80.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iácob. Luați psalmi și dați timpane, psaltire înfrumusețată cu alăută. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătorii voastre. Că porunca lui Israíl este, și judecata Dumnezeului lui Iácob. Mărturie în Iosif a pus lui, când a ieșit el din pământul Egiptului; limba care nu a știut o a auzit. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui în coșniță au slujit. Întru necaz M'ai chemat și te-am izbăvit; auzitu-te-am întru ascundere de vifor, cercatu-te-am la apa prigonirii. Auzi, norodul Meu, și voi mărturisi ție, Israíle, de mă vei asculta pre Mine. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu

străin; că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului; lărgeste gura ta și voi umplea pre ea. Și nu a ascultat norodul Meu glasul Meu, și Israíl nu s'a uitat la Mine. Și am slobozit pre dânșii după meșteșugurile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugurile lor. De M'ar fi ascultat norodul Meu, Israíl de ar fi umblat în căile Mele; întru nimic aș fi smerit pre vrăjmașii lor, și asupra celor ce necăjesc pre dânșii, aș fi pus mâna Mea. Vrăjmașii Domnului au mințit Lui, și va fi vremea lor în veac. Și au hrănit pre ei din grăsimea grâului, și cu miere din piatră au săturat pre dânșii.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, 81.

Dumnezeu a stăzut întru adunarea

dumnezeilor, și în mijloc pre dumnezei va judeca. Până când judecați nedreptatea, și fețele păcătoșilor primiți? Judecați sărmánului și săracului, pre cel smerit și pre cel sărac îndreptățiți. Scoateți pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului izbăviți pre dânsul. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric umblă; clătească-se toate temelile pământului. Eu am zis: Dumnezei sunteți și fii ai Celui Preaînalt toți. Dar voi ca oameni muriți și ca unul din boieri cădeți. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni întru toate neamurile.

Cântare, psalmul lui Asáf, 82.

Dumnezeule, cine se va asemăna Ție? Să nu taci, nici să Te îmblânzești, Dumnezeule; că iată vrăjmașii Țăi s'au întărâtat, și cei ce urăsc pre Tine au ridicat capul.

Asupra norodului Tău au meșteșugit gând, și s'au sfătuit împotriva sfinților Tăi. Zis-au: veniți să pierdem pre dânșii dintru neamuri, și să nu se mai pome-nească numele lui Israíl încă. Pentru că s'au sfătuit întru o unire dimpreună, împotriva Ta legământ au legat. Lăcașurile Iduméilor și Ismailténilor, Moáb și Agarénii, Ghevál și Ammón și Amalíc, și cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tír. Că și Assúr a venit împreună cu dânșii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lót. Fă lor ca lui Madiám și Sisárii, ca lui Iavín la râul Chișón; pierit-au în Endór, făcutu-s'au ca gunoiul pământului. Pune pre boierii lor ca pre Orív și Zív și Zevél și Salmanà. Pre toți boierii lor care au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu. Dumnezeul meu, pune pre ei ca o roată, ca trestia înaintea

fetei vântului. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții. Așa vei goni pre dânșii întru viforul Tău, și întru mânia Ta vei tulbura pre ei. Umples fețele lor de ocară, și vor căuta numele Tău, Doamne. Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară. Și să cunoască ei că numele Îți este Domnul, Tu Unul Cel Preaînalt peste tot pământul.

Întru sfârșit, pentru teascuri:
psalm fiilor lui Córe, 83.

Cât sunt de iubite lăcașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului. Inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeu cel viu. Că pasărea a aflat eiși casă, și turtureaua cuib eiși, unde-și va pune pui săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumne-

zeul meu. Fericiți care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit bărbatul, căruia este ajutorul lui de la Tine, suișuri în inima sa a pus; în valea plângerii, în locul care a pus; că blagosenie va da Cel ce pune lege. Mergevor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sión. Doamne, Dumnezeu puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeu lui Iácob. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului Tău. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor. Căci mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu har și slavă va da. Domnul nu va lipsi de bunătăți pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeu puterilor, fericit este omul cel ce

nădăjduiește întru Tine.

Întru sfârșit: psalm fiilor lui Córe, 84.

Bine ai voit Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iácob. Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce pre noi, Dumnezeuul mântuirilor noastre, și întoarce mânia Ta de la noi. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te vei viia pre noi, și norodul Tău se va veseli de Tine. Arată nouă, Doamne, mila Ta, și mântuirea Ta dă nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său; și peste cei cuvioși ai Săi, și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea

Lui, ca să sălășluiască slava în pământul nostru. Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat; adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate, și pământul nostru va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge și va pune în cale pașii Săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2:*

Având, suflete al meu, leacul pocăinței, apropie-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Tămăduitorului sufletelor și trupurilor: slobozește-mă, Iubitorule de oameni, de greșelile mele, și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu vameșul, și-mi dăruiește, Dumnezeule, iertare păcatelor, și mă mântuiește.

Slavă...

Pocăința vameșului nu am râvnit, și lacrimile curvei nu am câștigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta mă mântuiește, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

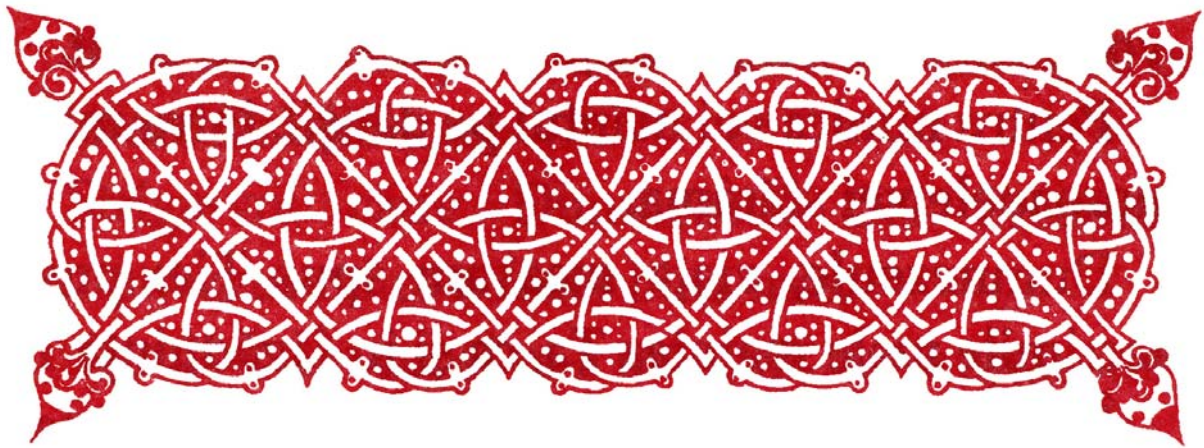
Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit, și mare milă.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Strălucește întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței Dumnezeirii Tale, și deschide ochii cugetului nostru spre cunoștința evangheliceștilor Tale propovăduiri; pune întru noi și frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupești cu totul călcând, viață duhovnicească să petrecem,

toate cele ce sunt spre plăcerea Ta, și cugetând, și făcând. Că Tu ești lumina și sfințirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și întrutot Sfântului, și Bunului, și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

Rugăciunea lui Davíd, 85.

Pleacă, Doamne, urechea Ta, și mă ascultă, că sărac și lipsit sunt eu. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește pre robul Tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduiește spre Tine. Miluiește-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, ești bun și blând și mult-milostiv, tuturor celor ce cheamă pre Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea,

și ia aminte glasul rugăciunii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m'ai auzit. Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nu este după lucrurile Tale. Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești Dumnezeu, Unul. Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta, și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea, și voi slăvi numele Tău în veac. Căci mila Ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari a căutat sufletul meu, și nu au pus pre

Tine înaintea lor. Și Tu, Doamne, Dumnezeul meu, ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și multmilostiv, și adevărat. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale, și mântuiește pre fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, și să vadă cei ce mă urăsc, și să se rușineze, că Tu, Doamne, ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Fiilor lui Córe, psalmul cântării, 86.

Temeliile Lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Siónului, mai mult decât toate sălașele lui Iácob. Preaslăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu. Pomeni-voi de Raáv și de Babilón, celor ce cunosc pre mine, și iată cei de altă seminție, și Tírul și norodul Etiópilor, aceștia s'au născut acolo. Maică Siónul va zice omul, și om s'a născut întru dânsul, și Însuși Cel Preaînalt a întemeiat pre

dânsul. Domnul va povesti în scriptura noroadelor și a boierilor acestora ce s'au născut într'însul. Precum celor ce se ve-selesc, tuturor locașul întru tine este.

Cântarea psalmului fiilor lui Córe; întru sfârșit,
pentru răspunsul lui Maeléth:
spre pricepere lui Ethám Israilteanul, **87.**

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta spre ruga mea; că s'a umplut de rele sufletul meu, și viața mea de iad s'a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m'am ca un om neajutorat, întru cei morți slobod. Ca cei răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mâna Ta s'au lepădat. Pusu-m'au în groapa cea mai dedesupt, întru cele întu-necate și în umbra morții. Asupra mea

s'a întărit mânia Ta, și toate valurile Tale ai adus peste mine. Depărtat-ai pre cunoscuții mei de la mine, pusu-m'au urâciune loruși. Datu-m'am și n'am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, tins-am către Tine mâinile mele. Au doară morților vei face minuni? Sau tămăduitorii vor învia pre ei, și se vor mărturisi Ție? Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău într-o pierzanie? Au cunoaște-se-vor în întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Și eu către Tine, Doamne, am strigat, și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și într-o osteneală din tinerețele mele, și înălțându-mă m'am smerit și m'am mâhnit. Peste mine au venit mâniile Tale,

înfricoșările Tale m'au tulburat. Înconjuratu-m'au ca apa, toată ziua, și m'au cuprins împreună. Depărtat-ai de la mine pre prieten și pre vecin și pre cunoscuții mei din ticăloșie.

Slavă...

Al priceperii lui Ethám Israilteanul, **88.**

Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta, în neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău. Legat-am legământ celor aleși ai Mei, juratu-M'am lui David, slugii Mele. Până în veac voi găti sămânța ta, și voi zidi în neam și în neam scaunul tău. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău întru adunarea sfinților. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Asemăna-se-va Domnului

Întru fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu, Cel ce se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Țău împrejurul Țău. Tu stăpânești puterea mării, și pornirea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru brațul puterii Tale ai risipit pre vrăjmașii Țăi. Ale Tale sunt cerurile și al Țău este pământul, lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat. Miazănoaptea și marea Tu o ai zidit, Tabóru și Ermónul întru numele Țău se vor bucura. Brațul Țău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalțe-se dreapta Ta. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului Țău, mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este norodul care știe strigarea,

Doamne, întru lumina feței Tale vor merge; și întru numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești, și întru bunăvrerea Ta se va înălța cornul nostru. Că a Domnului este sprijineala, și a Sfântului lui Israel, Împăratului nostru. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor Tăi și ai zis: pus-am ajutor asupra celui tare, înălțat-am pre cel ales dintru norodul Meu. Aflat-am pre David, sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu am uns pre el. Pentru că mâna Mea va ajuta lui, și brațul Meu va întări pre dânsul. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fărădelegii nu va adauge a face lui rău. Și voi tăia de la fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce urăsc pre el voi înfrânge. Și adevărul Meu și mila Mea cu dânsul, și întru numele Meu se va înălța cornul

lui. Și voi pune în mare mâna lui, și în râuri dreapta lui. Acela va chema pre Mine: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeu meu și sprijinitorul mântuirii mele. Și Eu întâi născut voi pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului. În veac voi păzi lui mila Mea, și legământul Meu credincios lui. Și voi pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului. De vor lăsa fiii lui legea Mea, și după judecățile Mele nu vor umbla; de vor spurca dreptățile Mele, și poruncile Mele de nu vor păzi; certa-voi cu toiag fărădelegile lor, și cu bățai strâmbătățile lor. Dară mila Mea nu voi risipi de la dânsii, nici voi face strâmbătate întru adevărul Meu; nici voi spurca legământul Meu, și cele ce ies prin buzele Mele, nu le voi defăima. Odată M'am jurat întru cel sfânt al

Meu, au minți-voi lui David? Sămânța lui în veac va rămânea, și scaunul lui ca soarele înaintea Mea; și ca luna săvârșită în veac, și martor în cer, credincios. Iară Tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pre unsul Tău. Surpat-ai legământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfîntenia lui. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai țările lui frică. Jefuitu-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi. Înălțat-ai dreapta celor ce necăjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți vrăjmașii lui. Întors-ai ajutorul sabiei lui, și nu ai apărat pre el în război. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ ai surpat. Micșorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste dânsul rușine. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârșit, aprinde-se-va ca focul mânia Ta? Adu-Ți aminte ce este

făptura mea; au doară în deșert ai zidit pre toți fiii oamenilor? Cine este omul, care va fi viu, și să nu vadă moarte? Să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului? Unde sunt milele Tale cele dintru început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău? Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, care o am ținut în sânul meu, a multe neamuri; cu care au ocărât vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea Unsului Tău. Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie.

Slavă...

Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu, **89**.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai nainte de ce s'au făcut munții și s'au zidit pământul și lumea, și din veac și până în veac Tu

ești. Nu întoarce pre om întru smerenie, și ai zis: întoarceți-vă, fiii oamenilor. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri, care a trecut, și o strajă în noapte. Defăimările lor ani vor fi, dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori și va trece, seară va cădea, învârtoșa-se-va și se va usca. Pentru că ne-am sfârșit întru iuțimea Ta, și întru mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feței Tale. Că toate zilele noastre s'au împuținat, și întru mânia Ta ne-am stins. Anii noștri ca un păianjen s'au socotit; zilele anilor noștri, întru dânșii șaptezeci de ani; iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere. Că a venit blândețe peste noi și ne vom pedepsi. Cine știe puterea iuțimii Tale,

**și de frica Ta mânia Ta să numere?
Dreapta Ta așa cunoscută o fă mie, și pre
cei ferecați cu inima într-o înțelepciune.
Întoarce-Te, Doamne! Până când? Și Te
înduplecă spre robii Tăi. Umplutu-ne-am
dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-
am bucurat și ne-am veselit în toate zi-
lele noastre; veselitu-ne-am pentru zilele
în care ne-ai smerit pre noi, pentru anii
întru care am văzut rele. Și caută spre
robii Tăi și spre lucrurile Tale, și îndrep-
tează pre fiii lor. Și fie lumina Domnului
Dumnezeului nostru peste noi, și lu-
crurile mâinilor noastre îndreptează
spre noi, și lucrul mâinilor noastre
îndreptează-l.**

*Lauda cântării lui David,
nescrisă deasupra la Iudéi, 90.*

**Cel ce locuiește într-o ajutorul celui
Preaînalt, într-o acoperământul Dumne-**

zeului cerului se va sălăşlui. Zice-va Domnului: sprijinătorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele Său va umbri ție, și sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă Te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă într-un întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiază. Cădea-va despre laturea ta o mie, și zece mii de-a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că Tu, Doamne, nădejdea mea; pre Cel Preaînalt ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele, și bătaie nu se va apropia într-un locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate

căile tale. Pre mâini te vor ridica, pentru ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit, și voi izbăvi pre el, acoperi-voi pre el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine, și voi auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-voi pre dânsul și-l voi slăvi. Cu lungime de zile voi umple pre el și voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2:*

Doamne, Cela ce ai primit lacrimile curvei și ale lui Petru, și pre vameșul, care dintru adânc a suspinat, ai îndreptat, și pre mine, care cu umilință cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, și mă miluiește.

Slavă...

Milostivește-Te spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește, Stăpâne, și ca pre hananianca mă miluiește, după mare mila Ta.

Și acum...

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cela ce ești singur bun și de oameni iubitor, Cel singur bun și blând, Cel singur adevărat și drept, Cel singur îndurat și milostiv, Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, și întărească-mă cu bunăvestirea dumnezeieștii Tale învățături. Așa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine și Iubitorule de milostivire, luminează cele dinlăuntru ale mele și toate mădu-

larele cu voința Ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea și de lucrarea diavolului. Și dăruiește-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să gândesc, ale Tale să cuget, și întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ție, până la suflarea mea cea mai de pre urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzești împreună trupul și sufletul și mintea și cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele ce-mi stau înaintea. Doamne al meu, Doamne, acope-ră-mă cu milostivirea Ta și să nu mă părăsești, pre păcătosul și necuratul și nevrednicul robul Tău. Că Tu ești sprijini-torul meu, și întru Tine este cântarea mea totdeauna, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

Psalmul cântării, la ziua Sâmbetei, 91.

Bine este a se mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte. A vesti dimineața mila Ta, și adevărul Tău în toată noaptea. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută. Că m'ai veselit, Doamne, întru facerile Tale, și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Cât s'au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s'au adâncit gândurile Tale. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea. Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și

s'au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iară Tu Preaînalt ești în veac, Doamne. Că iată vrăjmașii Tăi vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea. Și se va înălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei, și întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori, și ca cedrul cel din Libán se va înmulți. Sădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, și binepătîmind vor fi. Ca să vestească ei că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru Dânsul.

Pentru ziua cea mai nainte de Sâmbătă, când s'a locuit pământul: lauda cântării lui Davíd, **92.**

Domnul a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere și S'a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clăti. Gata este scaunul Tău de atuncea, din veac Tu ești. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor; ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s'au încredințat foarte, casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalm al lui Davíd, întru a patra a Sâmbetei, **93.**

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeu izbândirilor cu îndrăzneală a statut. Înălță-Te, Cela ce judeci pământul,

răsplătește răsplătirea celor mândri. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor făli? Spune-vor și vor grăi nedreptate, grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea? Pre norodul Tău, Doamne, au împilat, și moștenirea Ta au dosădit. Pre văduvă și pre sărac au omorât, și pre nemernic au ucis. Și au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeuul lui Iacob. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru norod, și cei nebuni înțelepțiți-vă vreodată. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a plăsmuit ochiul, au nu privește? Cel ce pedepsește neamurile, au nu va certa? Cel ce învață pre om minte? Domnul cunoaște gândurile oamenilor că sunt deșarte. Fericit este omul pre care vei certa, Doamne, și din legea Ta vei învăța pre el; ca să îmblânzești pre el din

zilele viclene, până ce se va săpa păcătoșului groapă. Că nu va lepăda Domnul pre norodul Său, și moștenirea Sa nu o va părăsi, până ce dreptatea se va întoarce într-o judecată, și cei ce se țin de dânsa, toți cei dreپți la inimă. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelegea? De nu ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s'ar fi sălășluit în iad sufletul meu. De am zis: clătitu-s'a piciorul meu, mila Ta, Doamne, a ajutat mie. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zidește osteneală peste poruncă. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi. Și S'a făcut mie Domnul spre

scăpare, și Dumnezeu meu spre ajutorul nădejzii mele. Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, și după răutatea lor va pierde pre dâșii Domnul Dumnezeu.

Slavă...

Lauda cântării lui David,
nescrisă deasupra la Iudéi, 94.

Veniți să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire, și în psalmi să strigăm Lui. Că Dumnezeu mare este Domnul, și Împărat mare peste tot pământul; că în mâna Lui sunt marginile pământului, și înălțările munților ale Lui sunt; că a Lui este marea, și El a făcut pre ea și uscatul mâinile Lui a zidit. Veniți să ne închinăm și să cădem Lui și să plângem înaintea Domnului, Celui ce a făcut pre noi; că El

**este Dumnezeuul nostru, și noi norodul
pășunii Lui și oile mâinii Lui. Astăzi de
veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoșați
inimile, ca întru întărâtare, precum în
ziua ispitirii în pustie; unde M'au ispitit
părinții voștri, ispititu-M'au și au văzut
lucrurile Mele. Patruzeci de ani am urât
pre neamul acesta, și am zis: pururea
rătăcesc cu inima; și ei nu au cunoscut
căile Mele, că M'am jurat întru mânia
Mea, de vor intra întru odihna Mea.**

Lauda cântării lui David, când s'a zidit casa după
robie. Nescrisă deasupra la Iudéi, **95**.

**Cântați Domnului cântare nouă,
cântați Domnului tot pământul; cântați
Domnului, binecuvântați numele Lui, bine-
vestiți din zi în zi mântuirea Lui. Vestiți
întru neamuri slava Lui, în toate noroa-
dele minunile Lui. Că mare este Domnul
și lăudat foarte, înfricoșat este mai**

presus decât toți dumnezeii; că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; dar Domnul cerurile a făcut. Mărturisire și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea Lui. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui, ridicați jertfe și intrați în curțile Lui. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui, să se clătească de fața Lui tot pământul. Spuneți întru neamuri, că Domnul a împărățit, pentru că a întărit lumea care nu se va clăti, judeca-va noroadele întru dreptate. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei. Bucura-se-vor câmpii și toate cele ce sunt întru dânsii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii, de fața Domnului, că vine, că

vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul Său.

Al lui David, când pământul lui i s'a așezat. Nescris deasupra la Iudéi, **96.**

Domnul a împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului Lui. Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejur pre vrăjmașii Lui; strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a și s'a clătuit pământul. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul. Vestit-au cerurile dreptatea Lui, și au văzut toate noroadele slava Lui. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă în idoli lor; închinați-vă Lui toți îngerii Lui. Auzit-a și s'a veselit Siómul, și s'au bucurat fiicele

jidovimii, pentru judecățile Tale, Doamne. Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai preaînălțat mai presus decât toți dumnezeii. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuvioșilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pre dânșii. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie. Veseliți-vă, dreptii, întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

Slavă...

Psalmul lui David, **97.**

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul. Mântuitu-a pre el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa. Pomenit-a mila Sa lui Iáacob, și

adevărul Său casei lui Israel. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați; cântați Domnului cu alăută, cu alăută și cu glas de psalm. Cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului Domnului. Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce locuiesc într'însa; râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul. Judeca-va lumea întru dreptate și noroadelor cu îndreptare.

Psalmul lui David, 98.

Domnul a împărățit, să se mânie noroadele; Cela ce șade pre Heruvimi, clătească-se pământul. Domnul în Sión este mare, și înalt este El peste toate

noroadele. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacob Tu o ai făcut. Înălțați pre Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este. Moisi și Aarón întru preoții Lui, și Samuël întru cei ce cheamă numele Lui, chemat-au pre Domnul, și El a auzit pre ei, în stâlp de nor a grăit către dânșii. Că păzeau mărturiile Lui și poruncile Lui, care a dat lor. Doamne, Dumnezeu nostru, Tu ai auzit pre ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor. Înălțați pre Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul Dumnezeu nostru.

Spre mărturisire, 99.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea Lui întru bucurie. Cunoașteți că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, Acesta a făcut pre noi, și nu noi; iar noi norodul Lui și oile pășunii Lui. Intrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude; mărturisiți-vă Lui, lăudați numele Lui. Că bun este Domnul, în veac este mila Lui, și până în neam și în neam adevărul Lui.

Psalmul lui David, 100.

Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege; pre cei ce făceau

călcări de lege am urât. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate de la mine, pre cel viclean nu l-am cunoscut. Pre cel ce clevetea întru ascuns pre vecinul său, pre acela am gonit. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat. Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăiește nedreptăți, nu s'a îndreptătit înaintea ochilor mei. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 4:*

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește, și din lucruri nu este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă...

Ca fiind de față Judecătorul grijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile; că judecata nemilostivă este celor ce nu au făcut milă. Strigă dar către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai înainte până nu mă osândești, miluiește-mă!

Și acum...

A înfricoșatei Tale și groaznicei și nemitarnicei judecăți, Hristoase, luând în minte, ziua și ceasul, mă cutremur ca un făcător de rele al rușinii, fapte și lucruri

cumplite având, care eu singur am lucrat cu sârguință. Pentru aceea cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pre Tine, mult Milostive, mântuiește-mă.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele înalte locuiești, și cu ochiul Tău cel atoatevăzător privești spre toată zidirea, Ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului; și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locașul Tău și ne blagoslovește pre toți. Și orice am greșit Ție, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruind nouă și cele lumești ale Tale bunătăți. Că al Tău este a ne milui și a mântui pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

Rugăciunea săracului, când se mâhnește și înaintea
Domnului varsă rugăciunea sa, 101.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să vie. Să nu întorci fața Ta de la mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta; ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi. Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s'au uscat. Rănit am fost ca iarba, și s'a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea. De glasul suspinului meu, s'a lipit osul meu de car-

nea mea. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie, făcutu-m'am precum corbul de noapte în loc nelocuit. Privegheat-am și m'am făcut ca o pasăre ce este osebită pre casă. Toată ziua m'au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau. Că cenușă ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat, de către fața iuțimii Tale și a mâniei Tale, că înălțându-mă m'ai surpat. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca iarba m'am uscat. Iară Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam. Tu sculându-Te vei milui Siómul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea. Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, și de țărâna lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava Ta; că va zidi Domnul

Siónul și Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu a defăimat cererea lor. Să se scrie aceasta pentru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pre Domnul. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pre pământ S'a uitat, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pre fiii celor omorâți; ca să vestească în Sión numele Domnului, și lauda Lui în Ierusalim. Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului. Răspuns-am Lui în calea tăriei Lui: împuținarea zilelor mele vestește-mi. Nu mă duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii Tăi. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, dar Tu vei rămânea; și toți ca

o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pre ei și se vor schimba. Dară Tu același ești, și anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi vor locui, și sămânța lor în veac se va îndrepta.

Al lui David, 102.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pre Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre Cel ce vindecă toate bolile tale; pre Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pre Cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoise-vor ca ale vulturului tinerețele tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moisi, fiilor lui Israıl voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre a răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pre cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Ș'a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut într'însul, și nu va fi, și nu se va mai cunoaște locul său. Dară mila Domnului din veac și până în veac

spre cei ce se tem de Dânsul; și dreapta-
tea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc
legământul Lui, și își aduc aminte de po-
runcile Lui, ca să le facă pre ele. Domnul
în cer a gătit scaunul Său, și Împărăția
Lui pre toți stăpânește. Binecuvântați
pre Domnul toți îngerii Lui, cei puter-
nici la vârtute, care faceți cuvântul Lui,
spre a auzi glasul cuvintelor Lui. Bine-
cuvântați pre Domnul toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui. Bine-
cuvântați pre Domnul toate lucrurile
Lui, în tot locul stăpânirii Lui, bine-
cuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, pentru facerea lumii, 103.

**Binecuvintează, suflete al meu, pre Dom-
nul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-
Te-ai foarte, întru mărturisire și în**

mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele; Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor. Cel ce faci pre îngerii Tăi duhuri, și pre slugile Tale pară de foc. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape. De către certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se pogoară câmpi, în locul în care ai întemeiat pre ele. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul. Cela ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape. Adăpa-vor toate fiarele câmpului, primi-vor colunii întru setea lor; peste

acelea pasărilor cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului întărește. Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libánului, pre care ai sădit. Acolo pasărilor se vor încuibă, locașul cocorului mai presus de ele. Munții cei înalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate fiarele pădurii. Puii leilor răcnind ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor; răsărit-a soare-

le, și s'au adunat și în culcușurile lor vor zăcea. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s'au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune ai făcut, umplutu-s'a pământul de zidirea Ta. Marea ceasta, cea mare și largă, acolo sunt târâtoare, cărora nu este număr, jivini mici cu mari; acolo corăbii umblă, balaurul acesta, pre care ai plăsmuit a se juca întru dânsa. Toate către Tine așteaptă ca să dai lor hrană la bună vreme. Dând Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna, toate se vor umplea de bunătate; iară întorcându-Ți fața, se vor tulbura; lua-vei duhul lor, și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău, și se vor zidi, și se va înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale, Cel ce caută

spre pământ și face pre el de se cutremură, Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce voi fi. Îndulcească-se Lui vorba mea, iară eu mă voi veseli de Domnul. Lipsească păcătoșii de pre pământ, și cei fără de lege, ca să nu fie ei. Bindecuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Aliluia, 104.

Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui, vestiți întru neamuri lucrurile Lui. Cântați Lui și lăudați pre El, spuneți toate minunile Lui. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pre Domnul. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui pururea. Aduceți-vă aminte de

minunile Lui, care a făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii Lui. Sămânța lui Avraám, slugile Lui; fiii lui Iácob aleșii Lui. Acesta este Domnul Dumnezeu nostru, în tot pământul judecățile Lui. Adusu-Și-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul care a poruncit într-o mie de neamuri; care a așezat lui Avraám, și jurământul Său lui Isaác; și l-a pus pre el lui Iácob spre poruncă, și lui Israíl spre legământ veșnic; zicând: ție voi da pământul lui Hanaán, funia moștenirii voastre. Când erau ei la număr puțini, împuținați și nemernici într-un dânsul. Și au trecut din neam în neam, și de la o împărăție la alt norod. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat pentru dânșii împărați. Nu vă atingeți de unșii Mei, și într-o prorociei Mei nu vicleniți. Și a chemat foamete

pre pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat. Trimis-a înaintea lor om, rob s'a vândut Iósif. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul lui, cuvântul Domnului a aprins pre el. Trimis-a împăratul și a slobozit pre el, boierul norodului, și a lăsat pre el. Pusu-a pre el domn casei lui și boier a toată avuția lui. Ca să învețe pre boierii lui ca însuși pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să înțeleptească. Și a intrat Israíl în Egipt, și Iácob a nemernicit în pământul lui Hám. Și a înmulțit pre norodul Său foarte, și a întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui. Întors-a inima lor, ca să urască pre norodul Lui, ca să viclenească întru slugile Lui. Trimis-a pre Moisi sluga Sa, și pre Aarón pre care a ales Luiși. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor Sale, și

ale minunilor Sale în pământul lui Hám. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui. Întors-a apele lor în sânge, și a omorât peștii lor. Scos-a pământul lor broaște în cămărilor împăraților lor. Zis-a și a venit muscă câinească și mușiță în toate hotarele lor. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor. Și a bătut viile lor și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor. Zis-a și a venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr, și a mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor. Și a bătut pre tot născutul întîi în pământul lor, pârگا a toată osteneala lor. Și a scos pre ei cu argint și cu aur, și nu era întru semințiile lor bolnav. Veselitu-s'a Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor peste dânșii. Întins-a nor spre acoperirea lor,

și foc ca să lumineze lor noaptea. Cerșit-au și au venit cârstéi, și cu pâine cerească a săturat pre ei. Desfăcut-a piatra și au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri. Că și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel către Avraám, sluga Sa. Și a scos pre norodul Său întru bucurie; și pre cei aleși ai Săi întru veselie. Și a dat lor țările păgânilor, și ostenelele noroadelor au moștenit, ca să păzească dreptățile Lui, și legea Lui să caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 8:*

Ca și curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, și în loc de mir lacrimi Îți aduc din inimă, ca și pre dânsa să mă miluiești, Mântuitorule, și să-mi dai curățire păcatelor; căci ca și dânsa strig către Tine: izbă-

vește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte de glăsuirea trâmbiței la judecată? Că atunci nu va fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de curva care strigau: greșit-am Ție, Doamne, miluiește-mă.

Și acum...

Ca ceea ce ai întrecut cu adevărat, cu nașterea ta, și puterile cerești, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, care pentru tine cu Dumnezeirea ne-am îmbogățit, neîncetat pre tine te mărim.

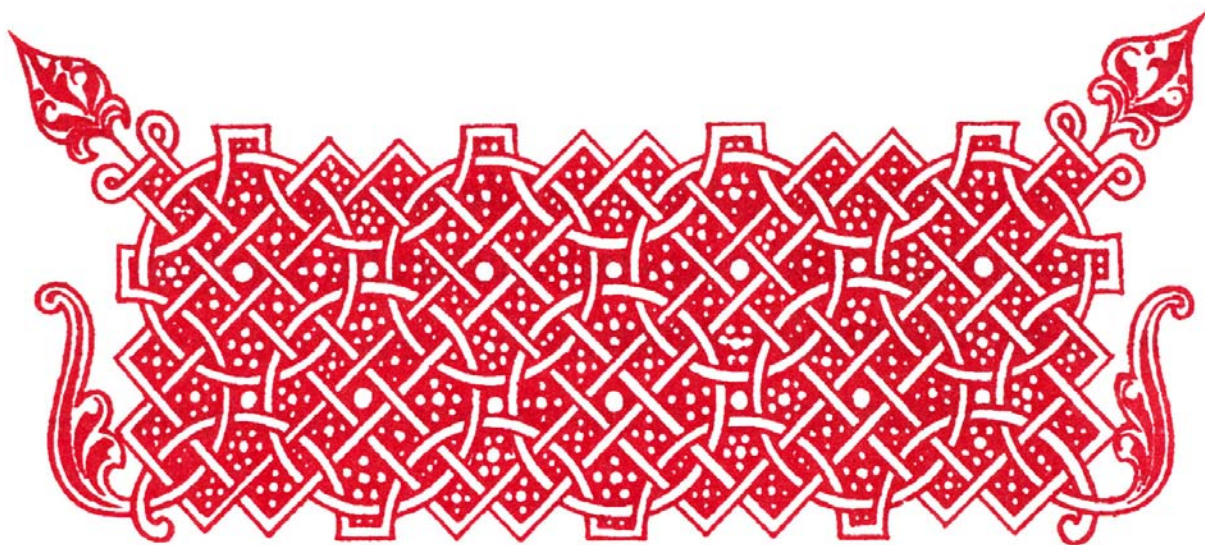
Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Mulțumimu-Ți, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate faci pentru binele vieții noastre, și că ai odihnit pre noi întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la

închinăciunea cinstitului și slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne har și putere să ne învrednicim să cântăm Ție cu înțelegere, și să ne rugăm neîncetat, și pururea la Tine să căutăm, Mântuitorul și binefăcătorul sufletelor noastre; cu frică și cu cutremur mântuirea noastră lucrând. Deci auzi-ne și miluiește pre noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pre nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Primește cele după putere ale noastre mulțumiri. Dă nouă har și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață îndreptările Tale; căci nu știm cu ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu Tu ne vei povățui, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără voie, slăbește, lasă și iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine

este izbăvirea, Tu ești Unul Sfânt, ajutător tare, și sprijinător al vieții noastre, și pre Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii. Amin.

CATISMA A CINCISPREZECEA

Aliluia, 105.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui? Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului Tău, cercetează pre noi întru mântuirea Ta, ca să vedem bunătatea aleșilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm

cu moștenirea Ta. Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, nedreptățit-am. Părinții noștri în Egipt n'au înțeles minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale, și Te-au amărât suindu-se la Marea Roșie. Și a mântuit pre dânșii pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui. Și a certat Marea Roșie și a secat, și a povățuit pre dânșii întru adânc ca în pustie. Și a mântuit pre ei din mâna celui ce îi ura, și i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor. Acoperit-a apa pre cei ce necăjeau pre ei, nici unul dintr'înșii n'a rămas. Și au crezut cuvântului Lui, și au cântat laudei Lui. Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n'au suferit sfatul Lui. Și au poftit poftă întru pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă. Și a dat lor cererea lor, trimis-a sațiu în sufletele lor. Și au mâniat pre Moisi în tabără, și pre

Aarón, sfântul Domnului. Deschisu-s'a pământul și a înghițit pre Datán, și a acoperit întru adunare pre Avirón. Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoși. Și au făcut vițel în Horíb, și s'au închinat celui cioplit; și au schimbat slava Lui întru asemănare de vițel ce mănâncă iarbă. Și au uitat pre Dumnezeu, Cel ce a mântuit pre dânșii, pre Cel ce a făcut mari în Egípt, minunate în pământul lui Hám, înfricoșate în Marea Roșie. Și a zis să piardă pre dânșii, de nu ar fi stătut Moisi cel ales al Lui întru zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu piardă pre dânșii. Și au defăimat pământul cel dorit, nu au crezut cuvântului Lui. Și au cârtit în sălașele lor, nu au ascultat glasul Domnului. Și a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să surpe pre ei în pustie, și ca să surpe

sămânța lor întru neamuri, și să-i risipească prin țări. Și au jertfit lui Belfegór, și au mâncat jertfele morților; și au întărâtat pre El întru izvodirile lor, și s'a înmulțit întru dânșii căderea. Și a stătit Fineés, și L-a îmblânzit, și a încetat bătaia; și s'a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac. Și au mâniat pre El la apa prigonirii, și s'a supărat Moisi pentru dânșii. Că au amărât duhul lui, și a osebit întru buzele sale. Nu au pierdut neamurile, care a zis Domnul lor. Și s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor. Și au slujit celor ciopliți ai lor, și li s'a făcut lor spre sminteală. Și au jertfit pre fiii lor și pre fiicele lor dracilor. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor, pre care au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaán, și s'a omorât pământul întru

sângiurile lor. Și s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor. Și s'a mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului Său și a urât moștenirea Sa. Și a dat pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și au stăpânit pre ei cei ce urau pre ei. Și au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și i-au smerit sub mâinile lor. De multe ori au izbăvit pre dânșii, iară ei au amărât pre El întru sfatul lor, și s'au smerit întru fărădelegile lor. Și a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El rugăciunea lor. Și Și-a adus aminte de legământul Său, și S'a căit, după mulțimea milei Sale. Și a dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce au robit pre dânșii. Mântuiește pre noi, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui Tău cel sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

**Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu
lui Israel din veac și până în veac. Și va
zice tot norodul: fie, fie!**

Slavă...

Aliluia, 106.

**Mărturișiți-vă Domnului că este bun,
că în veac este mila Lui. Să zică cei iz-
băviți de la Domnul, pre care a izbăvit
din mâna vrăjmașului, și din țări a adu-
nat pre dânșii, de la răsărituri și de la
apusuri, și de la miazănoapte, și de la
mare. Rătăcit-au în pustie fără de apă,
calea cetății celei de locuit nu au aflat. Flă-
mânzind și însetând, sufletul lor într'înșii
se sfârșea. Și au strigat către Domnul,
când se necăjeau ei, și din nevoile lor a
izbăvit pre dânșii. Și a povățuit pre ei la
cale dreaptă, ca să meargă în cetatea
cea de locuit. Mărturisească-se Domnului**

milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor, că a săturat suflet deșert, și suflet flămând a umplut de bunătați. Pre cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții, pre cei ferecați cu sărăcia și cu fier. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul Celui Preaînalt au întărâtat. Și s'au smerit întru ostenile inimile lor, slăbitu-au și nu era cine să le ajute. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor a mântuit pre dânșii. Și a scos pre ei dintru întuneric și din umbra morții, și legăturile lor au rupt. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier a frânt. Tras-a pre ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s'au smerit. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, și s'au apropiat până la porțile morții. Și

au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor a mântuit pre dânșii. Trimis-a cuvântul Său, și a vindecat pre ei, și i-a scos din stricăciunile lor. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor. Și să jertfească Lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile Lui într-o bucurie. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe; aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile Lui într-o adânc. Zis-a și s'a făcut duh de vifor și s'au înălțat valurile ei; se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor într-o răutăți se topea. Tulburatu-s'au, clătitu-s'au ca unul ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghițit. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor a scos pre dânșii. Și a poruncit viforului și a

stătat întru adiere, și a încetat valurile ei. Și s'au veselit căci s'au alinat, și au povățuit pre dânșii la limanul voii Lui. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor. Să înalțe pre Dânsul întru adunarea norodului, și în scaunul bătrânilor să laude pre El. Pus-a râurile întru pustie, și curgerile apelor întru sete, pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celor ce locuiesc pre dânsul. Pus-a pustiul întru iezere de ape, și pământul cel fără de apă întru curgeri de ape. Și a sălășluit acolo pre cei flămânzi, și au așezat cetăți de locuit. Și au semănat țarine, și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță. Și a blagoslovit pre ei, și s'au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu a împutinat. Și s'au împutinat, și s'au dosădit de necazul relelor și de durere. Vărsatu-s'a urgisire

peste boierii lor, și a făcut pre ei să rătăcească întru neumblată, și nu în cale. Și a ajutat săracului din sărăcie, și i-a pus pre ei ca pre niște oi de moștenire. Vedea-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupa gura sa. Cine este înțelept, și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui David, 107.

Gata este inima mea, Dumnezeuule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda întru slava mea. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deșteptă-mă-voi dimineăta. Mărturisi-mă-voi Ție întru noroadă, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri; că mare este deasupra cerurilor mila Ta; și până la nori adevărul Tău. Înalță-Te peste ceruri, Dum-

nezeule, și peste tot pământul slava Ta. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi. Dumnezeu a grăit întru sfântul Său: înălța-Mă-voi și voi împărți Sikíma, și valea locașurilor voi măsura. Al meu este Galaád, și al Meu este Manási, și Efraím sprijinirea capului Meu, Iúda împăratul Meu; Moáv căldarea nădejdi Mele, spre Iduméa voi pune încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s'au supus. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Iduméa? Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre? Dă nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului. Întru Dumnezeu vom face putere, și El va defăima pre vrăjmașii noștri.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 108.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s'au deschis, grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de ură m'au înconjurat, și s'au luptat cu mine în zadar. În loc ca să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam. Și au pus împotriva mea rele în loc de bune, și ură în locul iubirii mele. Pune peste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să stea de-a dreapta lui. Când se va judeca el, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul; să fie feciorii lui sărmani și muierea lui văduvă. Mișcându-se să se mute fiii lui și să ceară, scoată-se din curțile casei lor. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască străinii ostenélile

lui. Să nu fie lui sprijinător, nici să-i fie milostivitor spre sărmanii lui; să fie feciorii lui într-o pierzare, într'un neam să se stingă numele lui. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicii lui să nu se șteargă. Să fie înaintea Domnului pururea, și să se piardă de pe pământ pomenirea lor. Pentru că nu și-au adus aminte a face milă, și au gonit pre omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să-l omoare. Și a iubit blestemul, și va veni lui; și nu a voit blagoslovenia, și se va depărta de la dânsul. Și s'a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa în mațele lui, și ca untul de lemn în oasele lui. Să fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un brâu cu care pururea se încinge. Acesta este lucrul celor ce clevetesc pre mine la Domnul, și al celor ce grăiesc viclene

asupra sufletului meu. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine milă pentru numele Tău, că bună este mila Ta. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s'a tulburat înlăuntrul meu. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în lături, scuturatu-m'am ca lăcustele. Genunchele mele au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru untul de lemn. Și eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor. Ajută mie, Doamne, Dumnezeul meu, și mă mântuiește după mila Ta. Și să cunoască ei că mâna Ta este aceasta, și Tu, Doamne, o ai făcut pre dânsa. Blestema-vor ei, și Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea, să se rușineze; iar sluga Ta se va veseli. Îmbrăce-se cei ce mă clevetesc în ocară, și să se învelească precum cu un veșmânt cu rușinea lor. Mărturisi-mă-voi Domnului

foarte cu gura mea, și în mijlocul multora voi lăuda pre El, că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:*

Cât este de mult noianul greșalelor mele, Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna și mă mântuiește, ca lui Pétru, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă...

Că pentru gânduri viclene și fapte m'am osândit, Mântuitorule, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuiește-mă, Făcătorule de bine cel bun, și mă miluiește.

Și acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru-

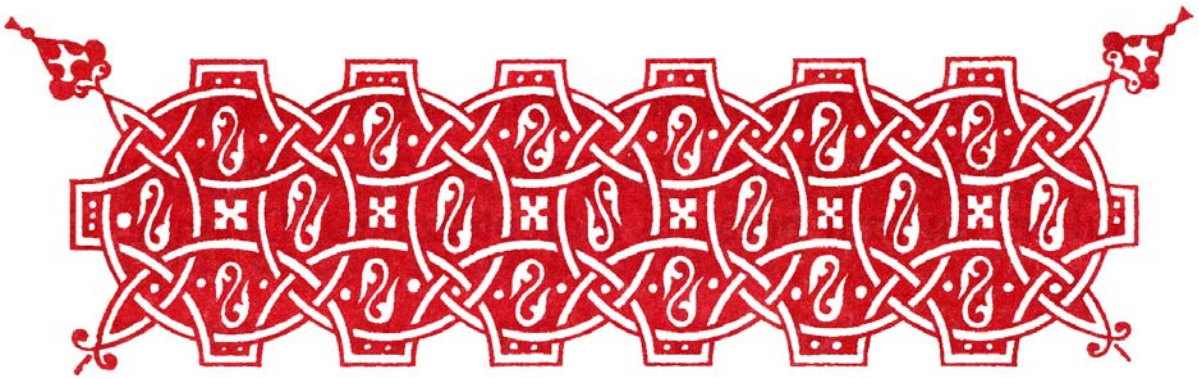
tot nevinovată, curățește pre mine, ticălosul, care sunt întinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, preacurată și preacinstită și întrutot sfântă Maică și Fecioară.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ești ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută mie; nu mă lăsa să greșesc Ție, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoști ce este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Vindecă sufletul meu, că am greșit Ție; mântuiește-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc pre mine, și nu este mie altă scăpare, fără numai Tu, Doamne.

Rușineze-se dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să piardă pre el; că numai Tu singur ești puternic, Doamne, întru toate, și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAISPREZECEA

Psalmul lui David, 109.

Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pre vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale. Toiagul puterii va trimite Ție Domnul din Sión, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor Tăi. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi; din pânțece mai înainte de lucefăr Te-am născut. Juratu-S'a Domnul, și nu se va căi: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedéc. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua

mâniei Sale împărați; judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Aliluia, 110.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, în sfatul celor drepti și întru adunare. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui. Mărturisire și mare cuviință este lucrul Lui, și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut minunilor Sale, milostiv și îndurat Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Și-va aminte în veac de legământul Său. Tăria lucrurilor Sale o a vestit norodului Său, ca să dea lor moștenirea neamurilor. Lucrurile mâinilor Lui: adevărul și judecata. Credincioase sunt toate poruncile Lui,

întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare. Izbăvire a trimis norodului Său; poruncit-a în veac legământul Său, sfânt și înfricoșat este numele Lui. Începătura înțelepciunii este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Aliluia, 111.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va blagoslovi; slavă și bogăție în casa lui, și dreptatea lui va rămânea în veacul veacului. Răsărit-a întru întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv și îndurat și drept. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; tocmi-și-va cuvintele sale întru judecată, că în veac nu se va clăti; întru pomenire

veșnică va fi dreptul. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul. Întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă. Păcătosul va vedea și se va mânia, cu dinții săi va scrâșni și se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Aliluia, 112.

Lăudați, tineri, pre Domnul, lăudați numele Domnului; fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca

Domnul Dumnezeu nostru? Cel ce locuiește întru cele înalte, și spre cele smerite privește, în cer și pre pământ; Cel ce scoală de la pământ pre cel sărac, și din gunoi ridică pre cel mișel, ca să așeze pre el cu boierii, cu boierii norodului Său; Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maică veselindu-se de feciori.

Aliluia, 113.

Întru ieșirea lui Israíl din Egipt, a casei lui Iácob din norod barbar; făcutu-s'a Iudeea sfințirea Lui, Israíl stăpânirea Lui. Marea a văzut și a fugit, Iordánul s'a întors înapoi. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca miei oilor. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și tu, Iordáne, că te-ai întors înapoi? Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor? De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iácob,

a Celui ce a întors piatra în iezere de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta și adevărul Tău. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Iară Dumnezeul nostru în cer și pre pământ; toate câte a voit a făcut. Idolii păgânilor: argint și aur, lucruri de mâini omenești. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea; urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi; mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor. Asemenea lor fie cei ce fac pre ei, și toți cei ce se nădăduiesc spre dânșii. Casa lui Israel a nădăduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este. Casa lui Aarón a nădăduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este. Cei ce se tem de Domnul au nădăduit

spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este. Domnul pomenind pre noi, ne-a blagoslovit, blagoslovit-a casa lui Israel, blagoslovit-a casa lui Aaron. Blagoslovit-a pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari. Adauge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri. Blagosloviți sânteți voi Domnului, Celui ce a făcut cerul și pământul. Cerul cerului Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor. Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad; ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

Aliluia, 114.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele, că a plecat urechea Sa mie, și în zilele mele Îl voi chema. Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat, necaz și durere am

aflat. Și numele Domnului am chemat. O, Doamne, izbăvește sufletul meu. Milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeuul nostru miluiește. Cel ce păzește pre prunci, Domnul; smeritu-m'am și m'am mântuit. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare. Bine voi plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Slavă...

Aliluia, 115.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iară eu m'am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: tot omul mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie? Paharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.

Rugăciunile Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu robul Tău, eu robul Tău și fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele. Ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voi chema. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalíme.

Alilua, 116.

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați pre El toate noroadele. Că s'a întărit mila Lui peste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

Alilua, 117.

Mărturișiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Zică dar casa lui Israíl că este bun, că în veac este

mila Lui. Zică dar casa lui Aarón că este bun, că în veac este mila Lui. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'a auzit întru desfătare. Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme ce va face mie omul. Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei. Bine este a se nădăjdui spre Domnul, mai vârtos decât a nădăjdui spre om; bine este a nădăjdui spre Domnul, mai vârtos decât a nădăjdui spre boieri. Toate neamurile m'au înconjurat, și întru numele Domnului am înfrânt pre ei. Înconjurând m'au înconjurat, și întru numele Domnului am înfrânt pre ei; înconjuratu-m'au ca albinele fagurul, și s'au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului am biruit pre ei. Împins fiind, m'am povârnit să cad, și

Domnul m'a sprijinit. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și S'a făcut mie spre mântuire. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere. Nu voi muri, și voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului. Certând, m'a certat Domnul, și morții nu m'a dat. Deschideți mie porțile dreptății, și intrând într'însele, mă voi mărturisi Domnului. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într'înșă. Mărturisi-mă-voi Ție, că m'ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire. Piatra, care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; de la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri. Aceasta este ziua care o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'înșă. O,

Doamne, mântuiește dar; o, Doamne, sporește dar! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare, întru multe jertfe, până la cornurile altarului. Dumnezeul meu ești Tu, și mă voi mărturisi Ție; Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi înălța. Mărturisi-mă-voi Ție că m'ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ȘAISPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:*

Altă lume te așteaptă, suflete, și Judecătorul va să vădească cele ascunse ale tale și cumplite. Deci nu rămânea întru aceste de

aicea, ci apucă mai înainte a striga către Judecătorul: Dumnezeu, milostiv fii mie și mă mântuiește.

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, și de răni fără de număr ale greșelilor, rogu-mă Ție, milostive Hris-toase, tămăduitorul bolnavilor: cercetează, tămăduiește și mă mântuiește.

Și acum...

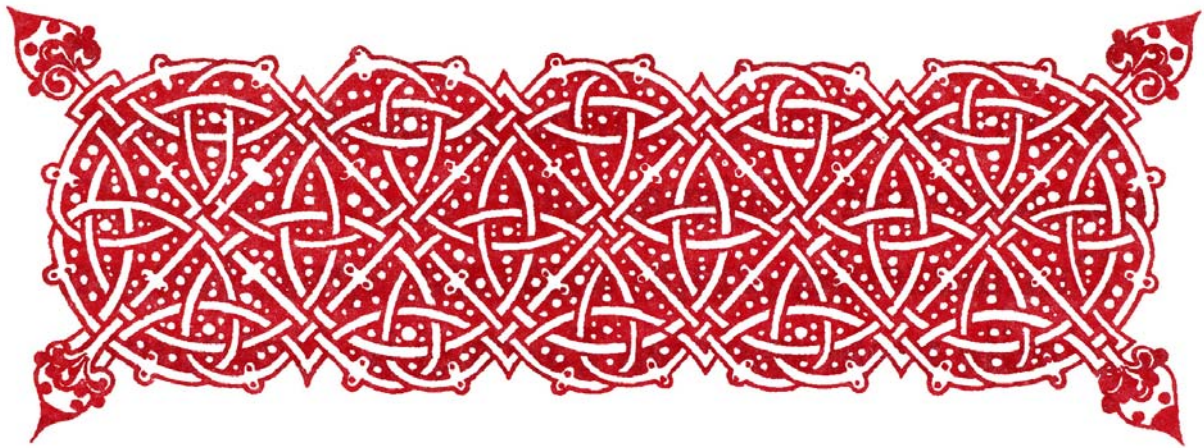
Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porți grijă de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoiește-te de te îndreptează mai înainte până nu-ți închide ușa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei și strigă: Nădejdea deznădăjduiților, mântuiește-mă, pre care mult am greșit ție, Preacurată Stăpână.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Care întru cele de sus locuiești, și pre cele smerite privești, și cu

ochiul Tău cel atotvăzător cauți spre toată zidirea; Ție am plecat grumazul sufletului și al trupului și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locașul Tău, și ne blagoslovește pre toți, și iartă nouă toată greșala cea cu voie și cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruiește nouă, Doamne, umilință; dăruiește-ne lacrimi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruiește mare mila Ta peste toată lumea Ta și peste noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat și preaproslăvit este numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAPTESPREZECEA

Aliluia, 118.

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului. Fericiți cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima vor căuta pre Dânsul, că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui au umblat. Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească foarte. Doară de s'ar îndrepta căile mele, ca să se păzească îndreptările Tale! Atuncea nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Mărturisi-mă-voi Ție întru dreptatea inimii, când mă

voi învăța eu judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit. Întru ce va îndrepta tânărul calea sa? Întru paza cuvintelor Tale. Cu toată inima mea am căutat pre Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale. În calea mărturiilor Tale m'am desfătat, ca întru toată bogăția. Întru poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale. Răsplătește robului Tău, viază-mă, și voi păzi cuvintele Tale. Descoperă ochii mei, și voi cunoaște minunile din legea Ta. Nemerit sunt eu pre pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Iubit-a sufletul

meu ca să dorească de judecățile Tale în toată vremea. Certat-ai pre cei mândri; blestemați cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat. Pentru că au șezut boierii, și asupra mea cleveteau, iar robul Tău cugeta întru îndreptările Tale. Că mărturiile Tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările Tale. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău. Căile mele am mărturisit și m'ai auzit, învață-mă în dreptările Tale. Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg, și voi cugeta întru minunile Tale. Dormitat-a sufletul meu de negrijanie, întărește-mă întru cuvintele Tale. Calea nedreptății depărtează de la mine, și cu legea Ta mă miluiește. Calea adevărului am ales, și judecățile Tale nu am uitat. Lipitu-m'am de mărturiile Tale,

Doamne, nu mă rușina. Pre calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale, și voi căuta pre dânsa totdeauna. Înțelepțește-mă și voi cerceta legea Ta și voi păzi pre ea cu toată inima mea. Povățuiește-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune, în calea Ta mă viază. Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta. Șterge ocară mea, de care îmi pare rău, că judecățile Tale sunt bune. Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază. Și să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădărdit întru cuvintele Tale. Și să nu iei

din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit. Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m'am rușinat. Și am cugetat la poruncile Tale, care am iubit foarte. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, care am iubit, și m'am deprins întru îndreptările Tale. Pomenește cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m'a viat. Cei mândri au făcut călcare de lege până în sfârșit, dar de la legea Ta nu m'am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m'am mângâiat. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși,

care părăsesc legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m'am feței Tale din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. Socotit-am căile Tale, și am întors picioarele mele la mărturiile Tale. Gătitu-m'am, și nu m'am tulburat a păzi poruncile Tale. Funiile păcătoșilor s'au înfășurat împrejurul meu, și legea Ta nu am uitat. În miezul nopții m'am sculat să mă mărturisesc Ție, despre judecățile dreptății Tale. Părtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, și celor ce păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, plin este pământul, îndreptările Tale mă

învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile Tale am crezut. Mai înainte de ce m'am smerit eu am greșit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta mă învață îndreptările Tale. Înmulțitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată inima voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s'a ca laptele inima lor, iară eu la legea Ta am cugetat. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările Tale. Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

Slavă...

Mâinile Tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor

vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit. Cunosc-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale, și întru adevăr m'ai smerit. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău. Să vie mie îndurările Tale, și voi fi viu, că legea Ta cugetarea mea este. Să se rușineze cei mândri, căci cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iară eu mă voi învăța întru poruncile Tale. Să mă întorcă pre mine cei ce se tem de Tine, și cei ce cunosc mărturiile Tale. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Stinsu-s'au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: când mă vei mângâia? Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc? Povestit-au mie călcătorii de lege vorbe întunecoase, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi. Puțin de nu m'au sfârșit pre mine pre pământ, iară eu nu am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer. În neam și în neam adevărul Tău, întemeiat-ai pământul și rămâne. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate împreună, slujitoare sunt Ție. Că de nu ar fi fost legea Ta cugetarea mea, atuncea aș fi pierit întru smerenia mea. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într'însele m'ai viat. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pre mine au

așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătăta este porunca Ta foarte. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pre vrăjmașii mei m'ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile Tale cugetarea mea este. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile Tale am căutat. Despre toată calea vicleană am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecățile Tale nu m'am abătut, că Tu ai pus lege mie. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea gurii mele. De la poruncile Tale am priceput, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele legea Ta, și luminează

cărărilor mele. Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale. Smeritu-m'am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău. Cele de bună voie ale gurii mele bine voiește, Doamne, și judecățile Tale mă învață. Sufletul meu în mâinile Tale pururea, și legea Ta nu am uitat. Pus-au păcătoșii cursă mie, și de la poruncile Tale n'am rătăcit. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pre călcătorii de lege am urât, și legea Ta am iubit. Ajutorul meu și sprijinătorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți, și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă după cuvântul Tău și mă viază, și nu mă rușina pre mine de la

așteptarea mea. Ajută-mi, și mă voi mântui, și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pre toți cei ce se abat de la îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale. Țintuiește cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m'am înfricoșat. Făcut-am judecată și dreptate, nu da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pre robul Tău întru bunătate, să nu mă clevească cei mândri. Ochii mei s'au stins întru mântuirea Ta, și întru cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta, și întru îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă, și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea Domnului este a face, stricat-au legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile

Tale, mai mult decât aurul și topazia. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta a cercetat pre ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pre prunci. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata celor ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arată peste robul Tău, și mă învață îndreptările Tale. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că nu am păzit legea Ta. Drept ești, Doamne, și drepte

sunt judecățile Tale. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale, și adevărul foarte. Topitu-m'a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, și robul Tău a iubit pre el. Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările Tale nu am uitat. Dreptatea Ta, dreptate în veac, și legea Ta adevărul. Necazuri și nevoi m'au aflat, poruncile Tale cugetarea mea sunt. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. Strigat-am din toată inima mea, auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine, mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale. Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Apucat-au înainte ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi, Doamne,

după mila Ta, după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s'au cei ce mă goneau fără de lege, și de la legea Ta s'au depărtat. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărul. Dintru început am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac ai întemeiat pre ele. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta nu am uitat. Judecă judecata mea, și mă izbăvește, pentru cuvântul Tău mă viază. Departe este de la păcătoși mântuirea, că îndrepțările Tale nu au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, de la mărturiile Tale nu m'am abătut. Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topeam, căci cuvintele Tale nu au păzit. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază. Începătura cuvintelor Tale este

adevărul, și în veac toate judecățile dreptății Tale. Boierii m'au gonit în zadar, și de cuvintele Tale s'a înfricoșat inima mea. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca acela ce află dobânzi multe. Nedreptatea am urât și m'am scârbit, iară legea Ta am iubit. De șapte ori în zi Te-am lăudat, pentru judecățile dreptății Tale. Pace este multă celor ce iubesc legea Ta, și nu este lor sminteală. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește. Răspunde-vor buzele mele cântare,

când mă vei învăța îndreptările Tale. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate. Fie mâna Ta să mă mântuiască, fiindcă poruncile Tale am voit. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este. Viia-va sufletul meu și Te va lăuda, și judecățile Tale vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul Tău, că poruncile Tale nu am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTESPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2:*

Greșit-am Ție, Mântuitorule, ca și fiul cel pierdut; primește-mă, Părinte, pre cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Slavă...

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, glasul vameșului; curățește-mă, ca și pre acela, și mă miluiește, Dumnezeule.

Și acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre cel ce am trebuință de sprijineala cea de la tine, că la tine a nădăjduit sufletul meu, și mă miluiește.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

**Stăpâne Doamne atotputernice și făcăto-
rule a toate, Părintele îndurărilor și Dum-
nezeul milei, Cea ce din pământ ai zidit
pre om și ai arătat pre el după chipul și ase-
mănarea Ta, ca și prin el să se slăvească
pre pământ cel mare-încuviințat numele
Tău, și fiind el scos afară prin călcarea
poruncilor Tale, zidind iarăși a doua oară
pre el mai spre bine, întru Hristosul Tău,
l-ai suit în ceruri; mulțumescu-Ți că ai în-
mulțit spre mine mărirea Ta, și nu m'ai dat
vrăjmașilor mei, care caută desăvârșit să
mă scoată afară în prăpastia iadului, nici
m'ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile
mele. Deci acum, mult Milostive și Iubitoru-**

le de bine Doamne, Care nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea lui și-l primești, Cel ce ridici pre cei căzuți și pre cei zdrobiți tămăduiești, întoarce-mă și pre mine la pocăință, și căzut fiind, mă ridică, și zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de cea din veci a Ta neajunsă bunătate, și uită cele ne-numărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimii mele și-mi dă lacrimi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Auzi, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostivește-Te, îndurate, și de tirania patimilor care împărătesc în mine, slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărătește Tu întru mine, Bunule și Iubitorule de

oameni Doamne, și cu totul să fiu al Tău, și binevoiește să viețuiesc de acum după voia Ta; și prin cea negrăită a Ta bunătate, dă-mi curățirea inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cugetare smerită, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților, cu dăruirea Preasfântului Tău Duh. Și să nu ridici pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul neîndreptat și negătit; ci mă fă desăvârșit cu desăvârșirea Ta, și așa mă scoate dintru această viață; ca fără de opreală trecând începătoriile și stăpâniile întunericului, cu Harul Tău să văd și eu a celei neapropiate Tale slave negrăită frumoșe, împreună cu toți sfinții Tăi, întru care s'a sfințit și s'a proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

Cântarea treptelor, 119.

**Către Domnul, când m'am necăjit,
am strigat și m'a auzit. Doamne, izbă-
vește sufletul meu de buzele nedrepte și
de limba vicleană. Ce se va da ție și ce
se va adăuga ție spre limba vicleană?
Săgețile Celui puternic ascuțite cu cărbu-
nii cei pustinicești. Vai mie, că nemernicia
mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu
sălașele lui Kidár. Mult a nemernicit
sufletul meu; cu cei ce urau pacea, eram
făcător de pace; când grăiam lor, se
luptau cu mine în zadar.**

Cântarea treptelor, 120.

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici va dormita Cel ce te păzește; iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzește pre Israîl. Domnul va păzi pre tine, Domnul este acoperământ ție peste mâna ta cea dreaptă. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea. Domnul va păzi pre tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor, 121.

Veselitu-m'am de cei ce au zis mie: în casa Domnului vom merge. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalíme. Ierusalímul zidit ca o cetate, căreia

împărtășirea ei este dimpreună. Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israel, ca să se mărturisească numelui Domnului; că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David. Întrebați dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celor ce iubesc pre tine. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare întru zidurile turnurilor tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei, am grăit adică pace de tine; pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ție.

Cântarea treptelor, 122.

Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuiești în cer. Iată, precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicii spre mâinile stăpânei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se

va îndura spre noi. Miluiește-ne pre noi, Doamne, miluiește pre noi, că prea ne-am umplut de hulă, prea mult s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare și defăimare celor mândri.

Cântarea treptelor, 123.

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israîl. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră, iată, de vii ar fi înghițit pre noi, când s'a iuțit mânia lor peste noi. Iată, apa ar fi înneecat pre noi, pârâu a trecut sufletul nostru. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea nestatornică. Bine este cuvântat Domnul, Care nu a dat pre noi spre vânarea dinților lor. Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s'a sfârâmat, și noi ne-am izbăvit. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, Celui ce a făcut cerul

și pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor, 124.

Cei ce se nădăjduiesc întru Domnul, ca muntele Siónului; nu se va clăti în veac cel ce locuiește în Ierusalím. Munții împrejurul lui și Domnul împrejurul norodului Său de acum și până în veac. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu tindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima; iară pre cei ce se abat la îndărătnicii, duce-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace peste Israíl.

Cântarea treptelor, 125.

Când a întors Domnul robia Siónului, făcutu-ne-am ca niște mângâiați. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, și

limba noastră de veselie; atuncea vor grăi întru neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânșii. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în austru. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera. Mergând, mergeau și plângeau, aruncând semințele lor; dar venind, vor veni cu bucurie, luându-și spicele lor.

Cântarea treptelor, 126.

De nu va zidi Domnul casa, îndeșert s'au ostenit cei ce zidesc; de nu va păzi Domnul cetatea, îndeșert a privegheat cel ce o păzește. Îndeșert este vouă a mâneca; scula-vă-veți după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii; când va da iubiților Săi somn. Iată moștenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa fiii

celor scuturați. Fericit care își va plini pofta dintr'înșii; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor lor în porți.

Cântarea treptelor, 127.

Fericiți toți care se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Ostenelile rodurilor tale vei mânca, fericit ești și bine va fi ție. Muierea ta ca o vie rodită în laturile casei tale, fiii tăi ca niște tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale. Iată așa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul. Blagoslovi-te-va Domnul din Sión, și vei vedea bunătățile Ierusalímului în toate zilele vieții tale. Și vei vedea pre fiii fiilor tăi, pace peste Israíl.

Cântarea treptelor, 128.

De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, zică adică Israíl. De multe ori s'au luptat cu mine din

tinerețele mele, și nu m'au biruit. Peste spatele meu au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea lor. Domnul cel drept a tăiat grumazii păcătoșilor. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Siómul. Facă-se ca iarba pre casă, care mai nainte de smulgere s'a uscat, de care nu și-a umplut mâna sa cel ce seceră, și sânul său cel ce adună mănunchile. Și nu au zis cei ce treceau: blagoslovenia Domnului peste voi, blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor, 129.

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

Că de la Tine curățirea este. Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne, răbdat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții nădăjduiască Israîl spre Domnul. Că la Domnul este milă, și multă izbăvire la El, și El va izbăvi pre Israîl de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor, 130.

Doamne, nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine. De nu m'am smerit cu cugetul, ci am înălțat sufletul meu, precum cel înțărcat spre maica lui, așa vei răsplăti sufletului meu. Nădăjduiască Israîl spre Domnul, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor, 131.

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândetele lui. Că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: de voi intra în locașul casei mele, de mă voi sui pre patul așternutului meu, de voi da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare, și odihnă tâmpelilor mele, până ce voi afla loc Domnului, lăcaș Dumnezeului lui Iacob. Iată am auzit pre ea în Efráta, aflatu-o-am în câmpii dumbrăvii. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii Tăi se vor bucura. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S'a Domnul lui David întru adevăr, și nu îl va zădărnici: din rodul

pântecelui tău voi pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi legământul Meu, și mărturiile Mele acestea, care voi învăța pre ei, și fiii lor în veac vor șede pre scaunul tău. Căci a ales Domnul Siónul, osebit-a pre el spre locuință Luiși. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aicea voi locui, că am ales pre el. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pre săracii lui voi sătura de pâine. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi răsări cornul lui Davíd, gătit-am luminător unsului meu. Pre vrăjmașii lui voi îmbrăca întru rușine, iară peste dânsul va înflori sfîntenia Mea.

Cântarea treptelor, 132.

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună? Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre

barbă, pre barba lui Aarón, care se pogoară pre marginea îmbrăcăminteii lui. Ca roua Ermónului, ce se pogoară pre munții Siónului, că acolo a poruncit Domnul blagoslovenia și viața până în veac.

Cântarea treptelor, 133.

Iată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. În nopți ridicați mâinile voastre întru cele sfinte, și binecuvântați pre Domnul. Blagoslovi-te-va Domnul din Sión, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2:*

**Mai înainte până a nu mă osândi,
Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarce-**

re și îndreptare păcatelor mele cele multe. Dă-mi umilință duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive iubitorule de oameni, Dumnezeu meu, mântuiește-mă.

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă, curvarul, cu ele m'am însoțit. Întoarcere îmi dăruiește, Hristoase, ca să primesc de la Tine mare milă.

Și acum...

Nu întoarce, Stăpână, fața ta de către mine, care mă rog ție, ci, ca o milostivă Maică a înduratului Dumnezeu, sârguiește mai nainte de sfârșit, a-mi dărui întoarcere, ca mântuindu-mă pentru tine, ție să cânt; ca ceea ce ești mântuirea mea, și nădejdea mea cea nerușinată, Doamna mea.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mustru pre mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dum-

nezeu celui viu, miluiește pre mine păcătoșul, săracul, golul, lenevosul, negrijulivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, nemulțămitorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, cel fără de îndrăznire, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni și vrednicul de tot chinul și de gheenă și de muncă. Și nu, pentru mulțimea atâtor greșale ale mele, să mă pui sub mulțimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluiește, că neputincios sunt și cu sufletul și cu trupul și cu socoteala și cu gândul, și mă mântuiește, pre nevrednicul robul Tău, cu judecățile care știi, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, și ale tuturor sfinților care din veci au făcut Ție spre plăcere, că bine ești cuvântat întru toți vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

Aliluia, 134.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul, cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun. Că pre Iácob a ales Luiși Domnul; pre Israíl spre moștenire Luiși. Că eu am cunoscut că este mare Domnul; și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pre pământ, în mări și întru toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului, fulgerele spre ploaie a făcut, Cel ce scoate vânturile din vistieriile Sale. Care a bătut cele întâi născute ale Egiptului; de la om până la dobitoc. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, întru Faraon și toate slugile lui. Care a bătut neamuri multe, și a ucis împărați tari: pre Sihón, împăratul amoréilor, și pre Óg, împăratul Vasánului, și toate împărățiile lui Hanaán. Și a dat pământul lor moștenire; moștenire lui Israíl, norodului Său. Doamne, numele Tău este în veac, și pomenirea Ta în neam și în neam. Că va judeca Domnul pre norodul Său, și spre slugile Sale se va îndupleca. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea. Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac pre aceștia, și toți cei ce se nădăjduiesc într'înșii. Casa lui Israel, binecuvântați pre Domnul; casa lui Aarón, binecuvântați pre Domnul; casa lui Lévi, binecuvântați pre Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pre Domnul. Bine este cuvântat Domnul din Sión, Cel ce locuiește în Ierusalím.

Alilua, 135.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui; mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui; mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui. Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila Lui. Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, că în veac este mila Lui. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui. Celui ce a făcut

luminători mari, Unuia, că în veac este mila Lui. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui. Luna și stele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui. Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi născuți ai lor, că în veac este mila Lui. Și a scos pre Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui. Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac este mila Lui. Și a trecut pre Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui. Și a scuturat pre Faraon și puterea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui. Celui ce a trecut norodul Lui în pustie, că în veac este mila Lui. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui. Și a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui. Pre Sihón, împăratul amoréilor, că în

veac este mila Lui. Și pre Óg, împăratul Vasánului, că în veac este mila Lui. Și a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila Lui. Moștenire lui Israíl, slugii Sale, că în veac este mila Lui. Că întru smerenia noastră pomenit-a pre noi Domnul, că în veac este mila Lui. Și a izbăvit pre noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui. Mărturișiți-vă Dumnezeului cerului, că în veac este mila Lui.

Al lui Davíd, prin Ieremía, 136.

La râurile Babilónului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sión. În sălcii, în mijlocul lor, am spânzurat organele noastre. Că acolo au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit, cuvinte de cântări, și cei ce au dus pre noi: cântare cântați nouă din cântările Siónului.

Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin? De te voi uita, Ierusalíme, uitată fie dreapta mea. Lipească-se limba mea de grumazul meu, de nu îmi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalímului, ca întru începutul veseliei mele. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edóm, în ziua Ierusalímului, care ziceau: deșertați-l, deșertați-l până la temeliiile lui! Fiica Babilónului ticăloasă, fericit care va răsplăti ție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă. Fericit care va ținea și va zdrobi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

Al lui Davíd, prin Aghéu și Zaharía, 137.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, și înaintea îngerilor voi cânta Ție, că ai auzit toate graiurile

gurii mele. Închina-mă-voi către Biserica cea sfântă a Ta, și mă voi mărturisi numelui Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău, că ai mărit numele cel sfânt al Tău mai presus de toate. Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi, înmulți-mă-vei în sufletul meu, cu puterea Ta. Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale. Și să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul, și cele smerite privește, și cele înalte de departe cunoaște. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei viia; peste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile Tale și m'a mântuit dreapta Ta. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Întru sfârșit: al lui David,
psalmul Zahariei întru risipire, 138.

Doamne, cercatu-m'ai și m'ai cunoscut; Tu ai cunoscut șederea mea și sculara mea. Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și funia mea Tu ai iscodit, și toate căile mele mai nainte ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pre urmă și cele de demult. Tu m'ai plăsmuit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunatu-s'a știința Ta de la mine, întăritu-s'a, nu voi putea spre dânsa. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești; de mă voi pogorî în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginele mării, că și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ținea dreapta Ta. Și am

zis: au doară întunericul mă va acoperi? Și noaptea este luminare întru desfătăciunea mea. Că întunericul nu se va întuneca de la Tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum întunericul ei, așa și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecele maicii mele. Mărturisi-mă-voi Ție, căci înfricoșat Te-ai făcut de minunat, minunate sunt lucrurile Tale, și sufletul meu cunoaște foarte. Nu s'a ascuns osul meu de la Tine, care ai făcut întru ascuns, și făptura mea întru cele mai de jos ale pământului. Cel nelucrat al meu au văzut ochii Tăi, și în cartea Ta toți se vor scrie; în zile se vor plăsmui și nimenea întru dâșșii. Iară mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpâniile lor. Număra-voi pre dâșșii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți;

sculatu-m'am și încă sunt cu Tine. De vrei să omori pre păcătoși, Dumnezeule; bărbații sânghiurilor, depărtați-vă de la mine. Că pricinuitoari sunteți la gânduri; lua-vor întru deșertăciune cetățile Tale. Au nu pre cei ce urăsc pre Tine, Doamne, am urât, și asupra vrăjmașilor Tăi m'am topit? Cu desăvârșită ură am urât pre ei, neprieteni s'au făcut mie. Ispitește-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele, și vezi, de este calea fărădelegii întru mine, și mă călăuzește în calea cea veșnică.

Întru sfârșit: psalmul lui David, 139.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăvește. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie. Ascuțit-a limba lor ca de șarpe, otravă de aspidă sub buzele lor. Păzește-mă, Doamne, de

mâna păcătosului, de la oamenii nedrepti mă scoate, care au gândit să împiedice pașii mei. Ascuns-au mândrii cursă mie, și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare sminteli au pus mie. Zis-am Domnului: Dumnezeuul meu ești Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război. Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea celui păcătos; gândit-a împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pre dânșii. Cădea-vor peste dânșii cărbuni, cu foc vei surpa pre dânșii în ticăloșii, și nu vor putea răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ; pre bărbatul nedrept relele vor vâna spre stricăciune. Cunosc-am că

va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiților. Însă dreptii se vor mărturisi numelui Tău, și vor locui dreptii cu fața Ta.

Slavă...

Psalmul lui David, 140.

Doamne, strigat-am către Tine, auzimă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară. Pune, Doamne, strajă gurii mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să izvodesc îndreptățiri întru păcate, cu oamenii cei ce lucrează fără-delegea, și nu mă voi însoți cu aleșii lor. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iară untul de lemn al păcătosului

să nu ungă capul meu, că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor, auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit. Ca grăsimea pământului s'au rupt pre pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad. Căci spre Tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu. Păzește-mă de cursa care au întins mie, și de smintelile celor ce fac fărădelegea. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii; deosebi sunt eu până ce voi trece.

Al priceperii lui David
când a fost el în peșteră, rugându-se, 141.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune. Când lipsea dintru mine duhul meu, și

Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie. Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine, și nu este cel ce caută sufletul meu. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă gonesc, că s'au întărit mai vârtos decât mine. Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău. Pre mine mă așteaptă dreptii, până ce vei răsplăti mie.

Psalmul lui David,

când gonia pre dânsul Abessalóm, fiul lui, 142.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu

intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a în pământ viața mea, așezatu-m'a întru întuneric ca pre morții veacului. Și s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ fără de apă Ție. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu, nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineata mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea întru care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne! La Tine am

scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei viia, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ:

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 7:*

Mulțumind Te slăvesc, Dumnezeu meu, căci tuturor păcătoșilor ai dat pocăință. Mântuitorule, să nu mă rușinezi când vei veni să judeci lumea toată, pre mine care am făcut lucruri de rușine.

Slavă...

Fără de număr greșindu-Ți, pedepse

**nenumărate aștept, Dumnezeul meu, îndu-
rându-Te și mă mântuiește.**

Și acum...

**La mulțimea milei tale acum alerg. Dez-
leagă, de Dumnezeu Născătoare, lanțurile
greșalelor mele.**

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

**Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu
patimile Tale patimile mele ai vindecat, și
cu rănilile Tale rănilile mele ai tămăduit,
dăruiește mie, care mult Ți-am greșit,
lacrimi de umilință. Amestecă cu trupul
meu din mireasma făcătorului de viață
trupului Tău și îndulcește sufletul meu cu
cinstit sângele Tău de amărăciunea cu
care m'a adăpat potrivnicul. Înalță mintea
mea către Tine, care este trasă jos, și mă
ridică din prăpastia pierzaniei, că nu am
pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi
de mângâiere care întorc fiii la moștenirea
lor. Întunecatu-m'am la minte în patimile**

lumești; nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșită, și inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruiește-mi harul Tău, și înnoiește întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsindu-Te-am eu, nu mă părăsi pre mine. Ieși spre căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea Ta și mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrănește pre mine împreună cu dânsule din verdeața dumnezeștilor Tale taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi, Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

Al lui David, pentru Goliáth, 143.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul meu, Cel ce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre război. Mila mea și scăparea mea, sprijinătorul meu, și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui? Sau fiul omului, că socotești pre el? Omul deșertăciunii s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile și

Te pogoară, atinge-Te de munți, și vor fumega. Fulgeră fulgere, și vei risipi pre dâșii, trimite săgețile Tale și vei tulbura pre ei. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor străini, a căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta nedreptății. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pre David, robul Tău, de sabie cumplită. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor străini, a căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta nedreptății. Ai căror fii ca niște tinere odrasle, întemeiate în tinerețele lor; ficele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericii. Cămărilor lor pline, vărsându-se din

ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor. Fericit-au pre norodul căruia sunt acestea; fericit norodul, căruia Domnul este Dumnezeu lui.

Al laudei lui David, 144.

Înălța-Te-voi, Dumnezeu meu, Împăratul meu, și bine voi cuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte, și măririi Lui nu este sfârșit. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile Tale, și puterea Ta vor vesti. Mare cuviința slavei sfințirii Tale vor grăi, și minunile Tale vor povesti. Și puterea celor înfricoșate ale Tale vor spune, și

mărirea Ta vor povesti. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti, și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv. Bun este Domnul tuturor, și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, și cuvioșii Tăi bine să Te cuvinteze. Slava împărăției Tale vor spune, și puterea Ta vor grăi. Ca să facă cunoscută fiilor oamenilor puterea Ta, și slava mării cuviinței împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor, și stăpânia Ta întru tot neamul și neamul. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale, și cuvios întru toate lucrurile Sale. Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad, și îndreptează pre toți cei surpați. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, și Tu

dai lor hrană în vreme bună. Deschizi Tu mâna Ta, și sature pre tot cel viu de bunăvoință. Drept este Domnul întru toate căile Sale, și cuvios întru toate lucrurile Sale. Aproape este Domnul de toți cei ce cheamă pre El, de toți cei ce cheamă pre El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El va face, și rugăciunea lor va auzi și va mântui pre dânșii. Păzește Domnul pre toți cei ce iubesc pre El, și pre toți păcătoșii va pierde. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui. în veac și în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia. Al lui Aghéu și al Zaharíei, 145.

Laudă, suflete al meu, pre Domnul, lăuda-voi pre Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi

fi. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său, în ziua aceea vor pieri toate gândurile lui. Fericit este căruia Dumnezeu lui Iáacob este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeu lui, spre Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele; spre Cel ce păzește adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepți, Domnul păzește pre cei nemernici. Pre săracul și pre văduva va primi, și calea păcătoșilor va pierde. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioáne, în neam și în neam.

Aliluia. Al lui Aghéu și al Zaharíei, 146.

Lăudați pre Domnul, că bun este psalmul; Dumnezeului nostru să se îndulcească lauda. Zidind Ierusalímul Domnul, risipirile lui Israíl va aduna. Cel ce vîdecă pre cei zdrobiți la inimă, și leagă zdrobirile lor; Cel ce numără mulțimea stelelor, și tuturor acelora numele le cheamă. Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui, și priceperii Lui nu este număr. Cel ce primește pre cei blânzi, Domnul, și smerește pre cei păcătoși pînă la pămînt. Începeți Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru în alăută. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pămîntului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă și verdeată spre slujba oamenilor. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor, celor ce cheamă pre El. Nu întru

puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine Îi va plăcea. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul, și întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Aliluia. Al lui Aghéu și al Zaharíei, 147.

Laudă, Ierusalíme, pre Domnul, laudă pre Dumnezeuul Tău, Sioáne; că a întărit încuietorile porților tale, blagoslovit-a pre fiii tăi întru tine. Cel ce pune hotarele tale pace, și cu grăsimi de grâu te-a săturat. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui, al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenușa, al Celui ce pune gheața Sa ca pâinile; împotriva feței gerului Lui cine va suferi? Trimite-va cuvântul Său și va topi pre ele, sufla-va Duhul Lui și vor curge ape. Cel ce vestește cuvântul Său lui Iáacob, îndreptările și judecățile Sale

lui Israel. Nu a făcut așa la tot neamul, și judecățile Sale nu a arătat lor.

Slavă...

Aliluia. Al lui Aghéu și al Zaharíei, 148.

Lăudați pre Domnul din ceruri, lăudați pre El întru cele înalte. Lăudați pre El toți îngerii Lui, lăudați pre El toate puterile Lui. Lăudați pre El soarele și luna, lăudați pre El toate stelele și lumina. Lăudați pre El cerurile cerurilor, și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului. Că El a zis și s'au făcut, El a poruncit și s'au zidit. Pus-a pre ele în veac și în veacul veacului, poruncă a pus și nu va trece. Lăudați pre Domnul de pre pământ, balaurii și toate adâncurile. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul Lui; munții și toate dealurile, lemnele cele

roditoare și toți cedrii; fiarele și toate dobitoacele cele ce se târăsc, și pasările cele zburătoare; împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri; să laude numele Domnului, că s'a înălțat numele Lui, al Unuia, mărturisirea Lui pre pământ și în cer. Și va înălța cornul norodului Său, cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israîl, norodului ce se apropie de Dânsul.

Aliluia, 149.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor. Veselească-se Israîl de Cel ce l-a făcut, și fiii Siónului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă, în timpane și în psaltire să cânte Lui. Că binevoiește Domnul întru norodul Său, și va înălța pre cei blânzi întru mântuire. Lăuda-se-

vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile lor. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru noroade. Ca să lege împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătușe de fier. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioșilor Lui.

Aliluia, 150.

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați pre El întru tăria puterii Lui. Lăudați pre El întru puterile Lui, lăudați pre El după mulțimea măririi Lui. Lăudați pre El în glas de trâmbiță, lăudați pre El în psaltire și în alăută. Lăudați pre El în timpane și în horă, lăudați pre El în strune și în organe. Lăudați pre El în chimvale bine răsună-

toare, lăudați pre El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pre Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

*Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 6:*

Plinirea tuturor bunătăților Tu ești, Hristoase al meu. Uplete de bucurie și de veselie sufletul meu, și mă mântuiește, ca cel Unul mult Milostiv.

Slavă...

De am și greșit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, alt Dumnezeu afară de Tine nu știu, și îndrăznesc la milostivirea Ta. Ci mă primește, pre cela ce mă întorc, Milostive Părinte, și Fiule Unule născut, și Duhule Sfinte, ca pre fiul cel pierdut, și mă mântuiește.

Și acum...

Altă scăpare și fierbinte sprijineală afară de tine nu știu. Ci ca una ce ai în-

drăzneală către Cel ce din tine S'a născut din tine, Stăpână, ajută-mi și mă mântuiește pre mine, robul tău.

Doamne miluiește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, miluiește pre mine, păcătosul, și iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ți-am greșit în vremea vieții mele și până astăzi. Și orice am păcătuțit ca un om: cele cu voie ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din neluare aminte și din multa mea lenevire și negrijă; ori de m'am jurat pre numele Tău cel Sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cineva, sau de am năpăstuit, sau m'am întristat, sau m'am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu

vederea, sau pre vreun frate de am necăjit și am amărât, sau stând eu la rugăciune și la cântare, mintea mea cea vicleană a umblat la cele viclene, sau m'am desfătat peste cuviință, sau de am râs nebunește, sau de am grăit glume, sau de m'am trufit, sau la slavă deșartă de am gândit, sau m'am mândrit, sau la frumusețe deșartă de am privit și de dansa m'am biruit, sau de nu m'am grijit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit vorbe deșarte, sau altceva viclean de am făcut; pentru că acestea toate și mai multe decât acestea am lucrat, care nici le țin minte; miluiește-mă, Doamne, și mi le iartă toate ca un bun și iubitor de oameni, ca în pace să adorm și să odihnesc, cântând și binecuvântând și slăvind pre Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acest psalm deosebi este scris de David, și afară de numărul celor 150 de psalmi, când singur s'a bătut cu Goliath.

Mic eram între frații mei, și mai tânăr în casa tatălui meu; pășteam oile tatălui meu. Măinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea. Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, Însuși va auzi. Însuși a trimis pre îngerul Său, și m'a luat de la oile tatălui meu, și m'a uns cu untul de lemn al ungerii Sale. Frații mei buni și mari, și nu a binevoit întru dânsii Domnul. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi. Iar eu, smulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul și am ridicat ocară dintru fiii lui Israel.

P O M E L N I C

Pe care este dator atât monahul cât și mireanul să-l citească în fiecare zi, cu umilință, cu osârdie și cu evlavie.

PENTRU SFÂNTA BISERICĂ

Adu-Ți aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, de mila și de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat și de voie ai răbdat răstignire și moarte și ai înviat din morți, Te-ai înălțat la cer, și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe

Tine. Pleacă-Ți urechea și auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ție pentru poporul Tău.

Mai întâi adu-Ți aminte de Soborniceasca și Apostoleasca Ta Biserică, pe care ai câștigat-o cu scump Sângele Tău, și o întemeiază, și o întărește, și o lățește, și o înmulțește, și o împacă, și în veci nebiruită de porțile iadului o păzește; întărâtările ei le potolește.

Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrab le sfărâmă și le dezrădăcinează și întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh *(o închinăciune)*.

PENTRU CEI VII

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredincioșii cârmuitoti, supune sub picioarele lor pe tot vrăjmașul și potrivnicul, și pune în inima lor cele bune și de pace pentru Sfânta Biserică și pentru tot

norodul, ca întru liniștea lor, viață lină și fără de gâlceavă să viețuim întru dreapta credință și întru toată creștinătate și curăția (*o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe prea sfințiții patriarhi, pe Prea Sfințitul și îndreptătorul Sinod și pe arhiepiscopul și mitropolitul nostru (*numele*) și pe toți prea sfințiții arhiepiscopi, mitropoliți și episcopi ortodocși, pe preoți, diaconi și pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare, și, pentru rugăciunile lor, miluiește-mă și mă mântuiește și pe mine păcătosul (*o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredincioșii cârmuitori ai țării, pe mai-marii oștilor, pe căpeteniile orașelor și satelor și pe toți binecredincioșii ostași și de Hristos iubitorii (*o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele nostru starețul (*numele*) și pe toți frații cei întru Hristos, și pentru

rugăciunile lor, mântuiește-mă și pe mine păcătosul (numai pentru călugări; *o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părințele meu, duhovnicul (*numele*) **și pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele** (*o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți cei ce se ostenesc și slujesc, și pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt locașul acesta, frații noștri, cu lucrul mâinilor, pe cei puși în ascultări, iconomi, și pe cei împreună cu dânșii ostenitori, pe lucrători mireni ai sfintei mănăstirii acesteia, și pe toți ortodocșii creștini (*o rostesc numai călugării; o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părinții mei (*numele*), **frații, surorile, pe toate rudeniile cele după duh și după trup, și pe prieteni; și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume** (*o închinăciune*).

Mântuiește, Doamne, și miluiește sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România și de pretutindenea și pe cei ce

viețuiesc întru dânsese, părinții și frații noștri, și, pentru rugăciunile lor, miluiește-mă și pe mine păcătosul *(o închinăciune)*.

Mântuiește, Doamne, și miluiește, după mulțimea îndurărilor Tale, pe toți sfinții ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi și monahi, schimonahii și monahii, și pe toți cei ce cu evlavie și întru feciorie viețuiesc cu înfrânare prin mânăstiri, prin pustii, prin peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc și latură, care cu creștinească dreaptă și bună credință slujesc Ție și se roagă, ușurează-le greutatea, mângâie-i în necaz, și cu puterea Ta întărește-i spre nevoință, și, pentru rugăciunile lor, dăruiește-mi și mie iertare păcatelor *(o închinăciune)*.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe bătrâni și pe tineri, pe săraci și pe orfani, pe văduve și pe cei ce se află în neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în

temnițe și în închisori și, mai ales, pe cei izgoniți pentru Tine și pentru dreapta credință ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiind ei robii Tăi; miluiește-i pe dânșii, cercetează-i, întărește-i, îi mângâie, și degrab, cu puterea Ta, din toate cele grele îi slobozește și le dă izbăvire *(o închinăciune)*.

Mântuiește, Doamne, și miluiește și îmi iartă orice eu, ca un om neputincios, am greșit Ție și m-am smintit și nebunește de la calea mântuirii m-am depărtat și către fapte necuvioase prin deșertăciunea minții mele ticăloșește m-am abătut; ci mă rog: prin dumnezeiască iconomia Ta, întoarce-mă iarăși în calea mântuirii *(o închinăciune)*.

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credință, și cu eresurile întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoștinței Tale luminându-i, Sfintei, Apostoleștii și Soborniceștii Tale Biserici îi unește *(o închinăciune)*.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe cei ce mă urăsc și mă dosădesc, și mă asupresc, și nu-i lăsa pe dânșii să piară pentru mine, păcătosul (*o închinăciune*).

PENTRU CEI RĂPOSĂȚI

Pomenește, Doamne, pe cei ce s-au dus din viața aceasta, binecredincioși împărați și domni, împărătese și doamne, pe prea sfințiții patriarhi, mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi ortodocși, preoți, diaconi, și pe tot cler bisericesc, și pe cei din cinul monahicesc, care au slujit Ție, și pe ctitorii sfântului lăcașului acestuia, împreună cu sfinții Tăi în veșnicele Tale lăcașuri îi odihnește (*o închinăciune*).

Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi părinților mei (*numele*), fraților, surorilor și tuturor rudeniilor mele după duh și după trup, iertându-le lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, dăruiește-le lor împărăția și împărtășirea veșnice

Tale bunătăți și a Ta cea fără de sfârșit îndulcirea și fericita viață. (o închinăciune).

Pomenește, Doamne, pe toți cei ce întru nădejdea Învierii și a vieții veșnice au adormit: părinți și frați ai noștri, pe cei ce zac aici și pretutindeni dreptslăvitori creștini, și cu sfinții Tăi sălășluiește-i, unde cercetează lumina feței Tale, și pe noi miluiește-ne ca un bun și de oameni iubitor (o închinăciune).

Dăruiește, Doamne, iertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s-au mutat, întru buna credință și întru nădejdea învierii, părinții și frații noștri, și le fă lor veșnică pomenire (de trei ori).

PENTRU TINE

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie. (o metanie).

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, daruiește-l mie,

slugii Tale. *(o metanie).*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să îmi văd greșealele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie).*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul. *(o închinăciune).*

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. *(o închinăciune).*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluiește-mă. *(o închinăciune).*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune).*

PSALMII CARE SE CITESC ÎN DIFERITE ÎMPREJURARI

Când se ridică vrăjmașii spre tine, zi psalmii **3, 19, 30 și 31**.

Când bântuie ciurma și alte boli, zi psalmul **90**.

Când ai căzut în păcat, zi psalmii **50, 45, 46, 70 și 72**.

Când mergi să te judeci cu cineva, zi psalmii **20 și 75**.

Când te apucă frica, zi psalmii **6, 66 și 76**.

Când te supără necuratul, zi psalmul **37**.

Când cazi în închisoare, în robie sau când cazi prizonier, zi psalmul **69**.

Când vor fi trăznete sau fulgere și grindina, zi psalmul **84**.

Când mergi la război, zi psalmul **84**.

Când începi să faci pâine din recoltă nouă, să guști din vinul nou, sau să mănânci întâi din orice fel de poame, zi psalmul **33**.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane; iară tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

**CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA
AL PREA SFINTEI
NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU**

Ce se cântă la toată scârba sufletului și la vreme de nevoie și de grijă. Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar.

Iar de nu este preot, zicem: **Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...**

Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum...,

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

Psalmul 142: **Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori),**

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi îndeșert, că numai pe tine te avem ajutătoare

Slavă... (același tropar), Și acum...

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ținut pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce ești singură binecuvântată.

Psalmul 50:Miluiește-mă, Dumnezeule...

**Canon de rugăciune
către Prea Sfânta Născătoare de umnezeu**

Cântarea 1

Pe Faraon cel ce se purta în car l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind marea și pe Israil, cel ce fugea pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântarea lui Dumnezeu.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Valurile ispitelor viforăsc smeritul meu suflet, și norii primejdiilor acoperă inima mea. Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și mai înainte de veci, strălucește-mi lumină de bucurie.

De nenumărate nevoi și scârbe și de vrăjmașii cei răi și de primejdiile vieții mântuiește-mă cu puterea ta, ceea ce

ești cu totul fără prihană, ca să laud și să măresc mila ta cea nemăsurată și folosința ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduindu-mă, la sprijinul tău cel tare am scăpat, și către acope-rământul tău cu tot sufletul am alergat, și genunchii îmi plec, Stăpână, și plâng și suspin, să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, scăparea creștinilor.

Și acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu, Fecioară, pentru mine, pururea rugând pe Fiul și Dumnezeuul tău, cine m-ar fi izbăvit dintru atâtea scârbe și cumplite primejdii?

Cântarea a 3-a

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea

Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig ție: Apucă mai-nainte, fierbinte folositoare, și al tău ajutor dă-mi-l mie, robului tău, celui smerit și ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunat-ai cu adevărat acum spre mine, Stăpână, facerile de bine ale tale, Fecioară, și milele tale. Pentru aceea te slăvesc și laud și cinstesc multa și nemăsurata purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscolește, Stăpână, și valurile grijilor mă îneacă; ci apucând mai-nainte, dă-mi mână de ajutor, sprijinirea și părtinirea mea cea fierbinte.

Și acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții, căci ceea ce din fire ești vie din legăturile iadului către viață m-ai scos, pe mine care am căzut pe pământ.

Următoarele stihiri se zic
după Cântarea a 3-a și a 6-a:

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toți năzuim la tine, ca și către un zid nemișcat și folositoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, și vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvorul milei și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: Vino degrab și ne

izbăvește pe noi din nevoi, una ceea ce ești grabnică folositoare.

Cântarea a 4-a

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeuul meu, Tu bucuria mea, Cea ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, și a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Unde dar voi găsi alt sprijin? Unde voi scăpa? Unde mă voi și mântui? Și care ajutor cald voi avea? Clătinat fiind de scârbele și de valurile vieții, vai mie! Spre tine singură mă nădăjduiesc și îndrăznesc și mă laud și alerg către acoperământul tău, mântuiește-mă.

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care răurează cu bogate daruri pe prea ticălosul și smeritul meu suflet, care

arde în cuptorul ispitelor și al scârbelor, îl măresc, propovăduiesc și alerg la acoperământul tău, mântuiește-mă.

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine, una Fecioară neîntinată, te am zid nesurpat, scăpare, acoperământ tare și armă de mântuire; nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor, bucuria scârbiților și sprijinul.

Și acum...

Cum voi putea spune după vrednicie nenumărate îndurările tale, o, Stăpână, care ca o apă pururea mi-au înconjurat sufletul meu cel foarte scârbit? Ci, o, a ta purtare de grijă și facere de bine, care o am pierdut nebunește ticălosul.

Cântarea a 5-a

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cela ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Din toate primejdiile și grijile și scârbele și neputințele și necazurile mântuiește-mă, și cu puterea ta și cu acoperământul tău păzește-mă nevătămat din toate nevoile, și de vrăjmașii ce mă supără și mă urăsc pe mine, Fecioară cu totul fără prihană.

Cu mulțumită strig ție: Bucură-te, Maică Fecioară. Bucură-te, Mireasă dumnezeiască. Bucură-te, dumnezeiescule acoperământ. Bucură-te, armă și zid nesurpat. Bucură-te, folositoare și ajutătoare și mântuire a celor ce aleargă către tine cu credință.

Slavă...

Cei ce mă urăsc îndeșert, săgeți și săbii și groapă au gătit, și caută pe preacătălosul meu trup să-l rupă, și doresc să-l pogoare în pământ; ci de la aceștia mai-nainte apucând, mântuiește-mă, Preacurată.

Și acum...

Ce dar de mulțumită îți voi aduce ție, pentru darurile tale de care m-am îndulcit și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune durerile mele. Că s-a umplut sufletul meu de nevoi și viața mea s-a apropiat de iad; ci mă rog ca Iona: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Norii scârbelor au acoperit ticălosul meu suflet și inima și întunecare îmi fac mie, Fecioară; ci ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, gonește-i pe aceștia departe, cu suflarea dumnezeieștii tale rugăciuni.

Mângâiere întru scârbe te știu, și bolilor doctor te cunosc, și desăvârșit sfărâmare a morții, și râu al vieții nedeșertat, și tuturor celor din primejdii grabnică și fierbinte folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale și izvorul minunilor celor nenumărate și fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale celei către mine, Stăpână, ci tuturor mărturisesc și strig și propovăduiesc și vestesc.

Și acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieții, ca

albinele fagurul, Fecioară, și cuprinzând inima mea, o rănesc cu săgețile durerilor; ci să te aflu pe tine ajutătoare și izgonitoare și izbăvitoare, Preacurată.

Stihirile:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi... și Caută cu milostivire...

Condacul

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine, Prea Curată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm că suntem robii tăi.

Prochimen

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta, și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(Cap. X, 38-42; XI, 27-28)

În vremea aceea intrat-a Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit pe El în casa sa. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care și șezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele Lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, și stând a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea singură m-a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Și răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești, ci un lucru trebuiește; iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la dânsa. Și a fost când grăia El acestea, ridicând o femeie glas din norod a zis Lui: Fericit este pântecele care Te-a purtat și sânii la care ai supt. Iar El a

zis: Adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe dânsul.

Slavă...,

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.

Nu ne încredința pe noi folosinței ome-nești, Prea Sfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi; că necazurile ne cuprind și nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri, la care să scăpăm noi, pătimașii, pururea fiind biruiți. Mân-

gâiere nu avem pe nimeni, fără numai pe tine, Stăpână a lumii, nădejdea și folositoarea credincioșilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând darul, primește dăruirea, după cererea cea de folos.

Prefacerea celor îndurerăți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește cetatea și norodul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoare a credincioșilor.

Cântarea a 7-a

Tinerii evreiești cu îndrăzneală au călcat văpaia cuptorului, și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe mine, cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind lăcaș al Luminii curat și fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine.

Acoperământ fii, Fecioară, și folosire și sprijin și laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pe tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari; ci, o bunătatea ta și nenumăratele tale minuni!

Și acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv și cercetează dosădirea care o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, Cinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumești, ci dă-mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieții.

Împresurări și necazuri și nevoi m-au aflat, Curată, și primejdii ale vieții și ispite de pretutindenii m-au înconjurat; ci ajută-mi și mă sprijinește cu acope-rământul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru furtuni să te aflu pe tine liman; întru întristări bucurie și veselie, și întru boli grabnică ajutorare, și întru primejdii izbăvitoare, și întru ispite folositoare.

Și acum...

Bucură-te, scaunul Domnului cel în

chipul focului. Bucură-te, năstrapă dumnezeiască și de mană primitoare. Bucură-te, sfeșnic de aur și făclie nestinsă. Bucură-te, slava fecioarelor și a maicilor podoabă și laudă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt, și în rug a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de bună voie S-a pogorât până și la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceasta pe Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o mărim.

Către care alta voi scăpa, Curată? Unde de aici voi alerga și mă voi mân-

tui? Unde mă voi duce? Și pe cine voi afla scăpare? Pe cine fierbinte sprijin? Pe cine în scârbe ajutătoare? Spre tine însăși nădăjduiesc, întru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putință a număra măririle tale și a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt desăvârșite, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine și cu credință ți se închină, ca uneia adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulțumită slăvesc și cinstesc nemăsurată mila ta, și puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, și facerile tale de bine, care le-ai deșertat peste mine le propovăduiesc, le măresc și cu sufletul și cu inima și cu gândul și

cu limba totdeauna.

Și acum...

Primește rugăciunea mea cea sărăcăcioasă, și plânsul și suspinul, și lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijinește ca o bună, și cererile le plinește, că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui atotputernic, numai de te vei uita spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie:

O, prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-ici cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește, și dezleagă din păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Cuvine-se cu adevărat... și: Ceea ce ești mai cinstită...

Pentru toți te rogi, ceea ce ești bună, care scapă cu credință întru acoperă-

mântul tău cel puternic, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi și întru scârbe, altă mijlocire, cei ce pururea suntem împilați de multe păcate, Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

A tuturor scârbiților bucuria, și a asupriților părținitoria, a săracilor hrănitoria, a străinilor mângâierea, a celor învăluți adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioși acope-rământul și sprijinul, toiag al orbilor, tu ești Preacurată, Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Ție ne rugăm: Grăbește de mântuiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta, uită pe norodul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă... Și acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Prea Curată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul, slăbește și sufletul meu. La tine scap, ceea ce ești cu dar dăruită, nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei Icoanei tale celei zugrăvite de prea sfințitul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă năzuință nu știu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Mergătorul Înainte și cu toți sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pe noi.

Toate ostile îngerilor, Mergătorule Înainte al Domnului, cei doisprezece apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim noi.

**Rugăciune către
Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu**

Ceea ce singură ești bucuria celor scârbiți și părtinitoare celor ce se nedreptătesc, mângâiere celor ce plâng și ajutor celor neajutorați, cercetare celor

neputincioși și acoperământ și sprijin celor ce se chinuiesc, liman celor ce se înviforează și toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare celor din nevoi, Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, ia aminte la această ticăloasă și netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ție întru înghesuirea inimii, și mă slobozește de viforul cel rău al gândurilor. Izbăvește-mă pe mine de somnul cel greu, care mi s-a pricinuit mie din lenevire, și depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbăvește-mă de tirania cea amară a dracilor, și mă răpește de la obiceiul cel rău al patimilor. Și precum știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdele mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, cu osârdie să fac poruncile

Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și să păzesc totdeauna așezământurile Lui cele mântuitoare. Și mă întărește, ca, cu cuget priveghetor și cu minte deșteaptă, să întâmpin slavosloviile Lui cele bine primite; că ție, pricinuitoarei bunătăților și ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc această cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc smerit și rușinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab sfârșitul cererilor mele, ca totdeauna, ca pe o ajutătoare tare a noastră, a păcătoșilor, și împlinitoare a cererilor mele să te laud și să te slăvesc pe tine, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă...

**Al Prea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului
Părintelui nostru Efrem Sirul, cuvânt pentru Psalm.**

(Din Tomul al III-lea, fila 37).

Și pentru dragoste adică acestea, și decât acestea mai multe fie zise. Iar noi iarăși către prochimien să ne întoarcem, și pentru pocăință și pentru judecata ceea ce va să fie să grăim, că acestea de-a pururea este de nevoie a le cugeta. Că ziua Domnului ca un fur noaptea, așa va veni. Deci pentru aceasta noaptea și ziua, la ceasul cel mai de pe urmă priviți, și întru legea Domnului să cugetați ziua și noaptea. Grăiește lui Dumnezeu multe, și oamenilor puține. Și dacă mâna la lucruri o întinzi, gura să cânte și mintea să se roage, psalmul în gură să-ți fie neîncetat. Că Dumnezeu fiind numit, izgonește pe draci, sfințește pe cântătorul de psalmi. Psalmul este alinare a sufletului, dăruitor al păcii, psalmul este adunător al prieteniei, unire a celor despărțiți, al celor învrăjbiți împăcător. Psalmul este aducător de ajutorul îngerilor, armă întru frici de noapte, odihnă a ostenelilor

de ziuă, pruncilor întemeiere, bătrânilor împodobire, prea îmbătrâniților mângâiere, femeilor podoabă prea potrivită. Psalmul pe pustietăți le sălășluiește, pe târguri le înțelepțește, al celor noi începători învățătură de buchii, al celor sporiți creștere, al celor desăvârșiți întărire, glas al Bisericii. Acesta pe praznice le strălucește, acesta pe întristarea cea după Dumnezeu o zidește. Că psalmul și din inimă de piatră scoate lacrimi. Psalmul este lucrul îngerilor, petrecerea cea cerească, tămâia cea duhovnicească. Psalmul este luminare a sufletelor, sfințire a trupurilor. Pe acesta, fraților, să nu încetăm totdeauna cugetându-l: și prin case, și în călătorii, și dormind, și sculându-ne, grăind întru noi înșine cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești. Psalmul este bucurie a iubitorilor de Dumnezeu. Acesta pe grăirea deșartă o surghiunește, pe răs îl domolește, pe judecată o pomenește, pe suflet către Dumnezeu îl deșteaptă, împreună cu îngerii dăntuiește. Unde este psalmul cu umilință, acolo este și Dumnezeu cu îngerii; iar unde sunt cântările

celui străin, acolo este urgia lui Dumnezeu, și vaiul este răsplătirea râsului. Unde sunt sfințitele cărți și citirile, acolo este veselie a dreptilor și mântuire a auzitorilor; iar unde sunt alăute și hore, acolo întunecare a bărbaților și a femeilor și praznicul diavolului. O, ce viclenie rea și aflări ale diavolului! Cum prin meșteșug pe fiecare îl împiedică, și îl amăgește, și îl pleacă să facă cele rele, ca pe niște bune! Astăzi cu părere cântă psalmi, și mâine cu sârguință joacă. Astăzi sunt creștini, și mâine păgâni. Astăzi bine lăudați, și mâine elini. Astăzi robi ai lui Hristos, și mâine potrivnici ai lui Dumnezeu. Nu vă amăgiți; nici un rob la doi domni nu poate să slujească, după cum este scris: nu puteți lui Dumnezeu a-I sluji și împreună cu diavolul a dăntui. Ca niște adevărați robi ai lui Hristos să-I slujim Lui, Lui să ne închinăm, lângă Dânsul să îngăduim, lângă Dânsul să rămânem până la răsufierea cea mai de pe urmă și să nu ne plecăm balaurului, căci ca un leu răcnind înconjoară, căutând pe cine să înghită, pe cine să amăgească, căruia stați

împotriva ca niște tari ostași ai lui Hristos, slujindu-I Lui și urmându-I. Nu astăzi să cânti psalmi, și mâine să dănuiești. Nu astăzi să te pocăiești de păcatele tale, și mâine să joci spre pieirea ta. Nu astăzi să citești, și mâine să lăutărești. Nu astăzi să te înfrânezi, și mâine să te apropii aicea și acolo împrejur purtându-te, și de toți batjocorindu-te. Nu, fraților, nu așa să pierdem vremea mântuirii noastre, jucând și batjocorindu-ne. Fă-te ca un bun lucrător de pământ, lucrând și păzind. Să nu socotești ca niște rele, frate, pe merindele vieții celei veșnice, să nu lepezi mâncarea cea uscată, să nu te depărtezi de priveghere, să nu te lenevești de culcarea pe jos, să nu părăsești cântarea de psalmi, că acestea și cele asemenea acestora, la viață și la bucurie și la veselie și la odihnă veșnică te vor trimite pe tine. Iubește tăcerea despre vorbirea cea rea. Vorbirile mirrenilor pe minte de la Dumnezeu o depărtează.

RÂNDUIALA CITIRII PSALTIREI

Cum se citește psaltirea la sfintele slujbe din tot anul

1. De la Duminica Tomii până la 21 septembrie (*odovania Praznicului înălțării Sf. Cruci*),

Se citește așa:

În Sâmbăta Săptămânii Luminate la vecernie,
catisma 1.

Duminică dimineața la utrenie: **catismele 2, 3 și polieleul** în locul **catimei 17**, pentru că e sărbătoare împărătească, în toate celelalte duminici se citește catisma 17, dar dacă în vreuna din aceste duminici cade vreo sărbătoare împărătească, sau sărbătoarea vreunui sfânt cu polieleu, atunci în locul catimei a 17-a se cântă polieleul și Mărimurile sărbătorii aceleia.

Duminică la vecernie peste tot anul nu se citește catismă, decât numai când se întâmplă să fie luni sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu; atunci se pune duminică la vecernie **catisma 1**, starea întâia, cântându-se „**Fericit bărbatul...**”.

Luni la utrenie: **catismele 4 și 5**, iar la vecernie, **a 6-a**.
Mărți la utrenie: **catismele 7 și 8**, iar la vecernie, **a 9-a**.

Miercuri la utrenie: catismele 10 și 11, iar la vecernie, a 12-a. Joi la utrenie: catismele 13 și 14, iar la vecernie, a 15-a. Vineri la utrenie: catismele 19 și 20, iar la vecernie, a 18-a. Sâmbătă la utrenie: catismele 16 și 17.

2. De la 22 septembrie până la 20 decembrie (*începutul preserbării Nașterii Domnului*)

Se citește așa:

În toate duminicile la utrenie, în locul catismei a 17-a, se cântă polieleul, iar peste săptămână luni, marți, miercuri și joi la utrenie, se citesc câte trei catisme, iar la vecernie în toate zilele de peste săptămână (luni - vineri inclusiv) se pune catisma 18. De se va întâmpla vreo zi de sărbătoare împărătească sau sfânt cu polieleu; sau și numai cu slavoslovie, atunci la utrenie se citesc două catisme și a treia la vecernie. Și se urmează așa:

Sâmbătă la vecernie, catisma 1. Duminică la utrenie, catismele 2, 3 și polieleu. Luni la utrenie, catismele 4, 5 și 6. Marți la utrenie, catismele 7, 8 și 9. Miercuri, catismele 10, 11 și 12. Joi catismele 13, 14 și 15. Vineri, catismele 19 și 20, iar sâmbătă catismele 16 și 17.

3. De la 21 decembrie până la 14 ianuarie

inclusiv (*odovania Praznicului Botezului Domnului*)

Catismele se citesc ca în intervalul de la Duminica Tomii până la 21 septembrie (*vezi mai sus*).

4. De la 15 ianuarie până în sâmbăta dinaintea Duminicii fiului risipitor

Catismele se citesc ca în răstimpul dintre 22 septembrie - 20 decembrie. În duminicile din acest răstimp se citesc la *utrenie*, **catismele 2 și 3**, iar în loc de catisma 17 se cântă **polieleul**; „Robii Domnului...”.

5. În cele două săptămâni dintre Duminica fiului risipitor și Duminica lăsatului sec de brânză

Catismele se citesc iarăși ca în răstimpul dintre Duminica Tomii și 21 septembrie, cu deosebirea că în cele două duminici din această perioadă (*Duminica Fiului risipitor și Duminica Înfricoșătoarei judecăți*), după **Catismele 2 și 3 și polieleul obișnuit (Robii Domnului...)** se adaugă și **polieleul „La râul Babilonului...”** după care urmează **„Binecuvântările învierii”** (Soborul îngeresc...) ectenie mică, ipacoi al glasului de rând, antifoanele și celelalte.

6. În săptămânile: 1, 2, 3, 4, și 6 ale Sfântului și Marelui Post se urmează așa:

Sâmbătă seara: catisma 1, iar duminică dimineața, catismele 2, 3 și 17.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 și 6. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, catisma 7. La Ceasul al șaselea catisma 8. La Ceasul al nouălea, catisma 9. La vecernie, catisma 18.

Marti la utrenie: catismele 10, 11 și 12. La Ceasul întâi, catisma 13. La Ceasul al treilea, catisma 14. La Ceasul al șaselea, catisma 15. La Ceasul al nouălea, catisma 16. La vecernie, catisma 18.

Miercuri la utrenie: catismele 19, 20 și 1. La Ceasul întâi, catisma 2. La Ceasul al treilea, catisma 3. La Ceasul al șaselea, catisma 4. La Ceasul al nouălea, catisma 5. La vecernie, catisma 18.

Joi la utrenie: catismele 6, 7 și 8. La Ceasul întâi, catisma 9. La Ceasul al treilea, catisma 10. La Ceasul al șaselea, catisma 11. La Ceasul al nouălea, catisma 12. La vecernie, catisma 18.

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 și 15. La Ceasul întâi, catismă nu se pune. La Ceasul al treilea,

catisma 19. La Ceasul al șaselea, **catisma 20.** La Ceasul al nouălea catismă nu se pune. La vecernie, **catisma 18.**

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 și 17.

7. În săptămâna a 5-a a Sfântului și Marelui Post se urmează așa:

Sâmbătă seara: catisma 1. Duminică dimineața: **catismele 2, 3 și 17.**

Luni dimineața: catismele 4, 5 și 6. La Ceasul întâi, nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 7.** La Ceasul al șaselea, **catisma 8.** La Ceasul al nouălea, **catisma 9.** La vecernie, **catisma 10.**

Marti la utrenie: catismele 11, 12 și 13. La Ceasul întâi, **catisma 14.** La Ceasul al treilea, **catisma 15.** La Ceasul al șaselea, **catisma 16.** La Ceasul al nouălea, **catisma 18.** La vecernie, **catisma 19.**

Miercuri la utrenie: catismele 20, 1 și 2. La Ceasul întâi, **catisma 3.** La Ceasul al treilea, **catisma 4.** La Ceasul al șaselea, **catisma 5.** La Ceasul al nouălea, **catisma 6.** La vecernie, **catisma 7.**

Joi la utrenie: catisma 8. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 9.** La Ceasul al

șaselea, **catisma 10**. La Ceasul al nouălea, **catisma 11**. La vecernie, **catisma 12**.

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 și 15. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 19**. La Ceasul al șaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, **catisma 18**.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 și 17.

Iară de se va întâmpla să cadă **Praznicul Buneivestiri în joia săptămânii a 5-a a Postului Mare**,

Atunci Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul se mută mai înainte și anume marți în aceeași săptămână (*vezi Triod, ediția 1970, pag. 783, Capetete lui Marco*), adică slujba Canonului cel Mare se săvârșește ca denie luni seara spre marți, iar citirea catismelor se face așa:

Sâmbătă seara la vecernie: catisma 1.

Duminică la utrenie: catismele 2, 3 și 17. La vecernie nu se citește catismă.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 și 6. La Ceasul întâi, **catisma 7**. La Ceasul al treilea, **catisma 8**. La Ceasul al șaselea, **catisma 9**. La Ceasul al nouălea, **catisma 10**. La vecernie, **catisma 11**.

Marti la utrenie: catisma 12. (Se citește o singură catismă. A se vedea la Triod utrenia de joi din săptămâna a 5-a, care se mută însă marți). La Ceasul întâi nu se citește catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 13**. La Ceasul al șaselea, **catisma 14**. La Ceasul al nouălea, **catisma 15**. La vecernie, **catisma 16**.

Miercuri la utrenie: catismele 19, 20 și 1. La Ceasul întâi, **catisma 2**. La Ceasul al treilea, **catisma 3**. La Ceasul al șaselea, **catisma 4**. La Ceasul al nouălea, **catisma 5**. La Vecernie se cântă „**Fericit bărbatul...**”, a doua zi fiind Praznicul Buneinvestiri.

Joi la utrenie: catismele 6, 7 și 8. La Ceasul întâi, **catisma 9**. La Ceasul al treilea, **catisma 10**. La Ceasul al șaselea, **catisma 11**. La Ceasul al nouălea, **catisma 12**. La vecernie nu se citește catismă (Vecernia fiind unită cu Liturghia Sfântului Ioan Hrisostom).

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 și 15. La Ceasul întâi nu se citește catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 19**. La Ceasul al șaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea nu este catismă. La Vecernie, **catisma 18**.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 și 17.

8. În Săptămâna Patimilor se urmează așa:

În Sâmbăta lui Lazăr, seara, se pune catisma 1.

În Duminica Floriilor, la utrenie: catismele 2 și 3 și Polieleul.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 și 6. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, catisma 7. La Ceasul al șaselea, catisma 8. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Marti la utrenie: catismele 9, 10 și 11. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, catisma 12. La Ceasul al șaselea, catisma 13. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Miercuri la utrenie: catismele 14, 15 și 16. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al șaselea, catisma 20. La Ceasul al nouălea, nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18, fără metanii.

De aici înainte până la *Sâmbăta Tomii* nu se mai citește **Psaltirea**, decât numai la utrenia Sâmbetei celei Mari (*denia din seara Vinerii Patimilor*), când se citește **catisma 17** în trei stări, ca stihuri printre strofele Prohodului, după cum se arată la Triod.

GLOSAR

- Buchie** - literă
- Casie** - scorțișoară sălbatică
- Chiti** - a cugeta, a chibzui, a pune la cale, a socoti
- Cârstei** - cristei (pasăre călătoare)
- Colun** - măgar sălbatic
- Corn** - (fig.) 1. putere 2. laudă, slavă
- Dosădi** - a certa, a asupri, a chinui
- Izbândă** - pedeapsă, răzbu-nare
- Izvodire** - născocire, întemeiere, creație
- Îndeșert** - în zadar
- Întort** - îndărătnic
- Jiganie** - animal, vietate
- Județ** - judecată
- Mișel** - vrednic de milă, sărman
- Mitras** - sălașul pruncului în pântecele mamei
- Năsilnic** - aspru, brutal, violent, rău
- Nemernic** - străin, vremelnic, pribeag, sărman, orfan
- Nemitarnic** - care nu primește mită, incoruptibil
- Osebit** - separat, despărțit
- Oști**, a (se) - a (se) război, a (se) lupta
- Păliciune** - rugină a plantelor, vestejire, ofilire
- Pil** - elefant, fildeș
- Pricire** - ceartă
- Ramn** - soi de arbore mare, puternic și plin de spini
- Scuti** - a apăra, a sprijini
- Scutitor** - apărător, sprijinitor
- Siriman** - orfan
- Stacti** - ulei de mirt (smir-nă), rășină binemirosi-toare
- Vârtute** - forță, putere

MIC INDREPTAR DE CITIRE A PSALTIRII

Întrebare: Când mă silesc să iau aminte la înțelesul cuvintelor psalmodiei, mi se întâmplă adeseori ca ele să-mi prilejuiască gânduri urâte.

Răspuns: De vezi că vrăjmașul uneltește să-ți stârnească război chiar din cuvintele psalmodiei, nu trebuie să cauți înțelesul întocmai al celor spuse, ci spune-le cu trezvie și fără împrăștiere. Căci chiar dacă le spui numai, vrăjmașii cunoscând înțelesul lor nu ți se pot împotrivi. Și psalmodierea îți ține loc de cerere către Dumnezeu spre nimicirea vrăjmașilor.

Întrebare: Dacă deci psalmodiez, sau mă rog, sau citesc și-mi răsare un gând necuvenit, îl voi lua în seamă și voi întrerupe psalmodierea, sau rugăciunea, sau citirea, ca prin alte gânduri să mă împotrivesc lui?

Răspuns: Disprețuiește-l pe acesta și ia aminte cu toată grija la psalmodie, la rugăciune și la citire ca să poți lua putere de la cele spuse. Căci dacă primim să ne ocupăm cu gândurile

vrăjmașului, niciodată nu vom putea face nimic. Și aceasta o urmărește el. Și când vezi stăruința lor de a te împiedica de la psalmodie, sau rugăciune, sau citire, nici atunci să nu te lupți cu ele. Căci nu e în puterea ta. Ci silește-te să chemi numele lui Dumnezeu și El va veni în ajutorul tău și va alunga uneltirile vrăjmașilor. Căci a Lui este puterea și slava în veci. Amin.

Întrebare: Când mă rog sau psalmodiez și nu simt puterea celor spuse, pentru învârtoșarea inimii mele, cu ce mă folosesc?

Răspuns: Dacă nu o simți tu, o simt dracii și auzindu-te, tremură. Deci nu înceta să psalmodiezi și să te rogi. Și, pe încetul, se va înmuia prin Dumnezeu învârtoșarea.

(Din *Scrisorile duhovnicești* ale Sfinților Varsanufie și Ioan, în *Filocalia*, vol. XI, trad. Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. Episcopiei Romanului și Hușilor, 1990)

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	3
<i>Rânduială – Rugăciuni începătoare</i>	7
Catisma întâia – Psalmii 1-8	11
Catisma a doua – Psalmii 9-16	25
Catisma a treia – Psalmii 17-23	40
Catisma a patra – Psalmii 24-31	60
Catisma a cincea – Psalmii 32-36	79
Catisma a șasea – Psalmii 37-45	96
Catisma a șaptea – Psalmii 46-54	117
Catisma a opta – Psalmii 55-63	136
Catisma a noua – Psalmii 64-69	152
Catisma a zecea – Psalmii 70-76	170
Catisma a unsprezecea – Psalmii 77-84	191
Catisma a douăsprezecea – Psalmii 85-90	213
Catisma a treisprezecea – Psalmii 91-100	230
Catisma a paisprezecea – Psalmii 101-104	246
Catisma a cincisprezecea – Psalmii 105-108	263
Catisma a șaisprezecea – Psalmii 109-117	280
Catisma a șaptesprezecea – Psalmul 118	294
Catisma a optsprezecea – Psalmii 119-133	314
Catisma a nouăsprezecea – Psalmii 134-142	328
Catisma a douăzecea – Psalmii 143-150	346

<i>Pomelnic</i>	361
<i>Cinstitul Paraclis al doilea al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu</i>	370
<i>Cuvânt pentru Psalm - Sfântul Efrem Sirul</i>	370
<i>Rânduiala citirii Psaltirei</i>	403
<i>Glosar</i>	411
<i>Mic îndreptar de citire a Psaltirii</i>	412

Să nu crezi tot ce auzi; să nu faci totce poți;
să nu spui tot ce știi; să nu dai tot ce ai.